

Q23:38-2114 K

M87

114358

414
2-27
கணபதி துணை,
திருச்சிற்றம்பலம்.

கோயிலூர்ப்புராணம்.

திருக்கைகலாயபரம்பரோ
ரிகமாகமசித்தாந்த
சைவசமயாசாரியபீடமாய்விளங்காநின்
திருவாவடுதூறையாதினத்து
மஹாலித்துவான்
திரிசிரபுரம்
மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளைபுவர்களால்
செய்யப்பட்டது.

இஃது.
கே. கோயிலூர்
வேதாந்தமடத்துத்தலைவர்களாகிய
வீரசேகரசுவாமிகள்
விருப்பத்தின்படி
திரிசிரபுரம் வித்துவான்
சி. திருநாஜசெட்டியாரவர்களால்
சென்னை:
திராவிடாநாதர் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வயயஞ்ஞ நைம்

21

14/8/87
2
847
27/10/85

11/11/88

புடலவகராதி.

புடலம்.	பக்கம்.
அலையடக்கம்	௭
அன்னதானமகிமையுரைத்தபுடலம்	௭
உபநிடதப்பொருளுரைத்தபுடலம்	௭
தோற்றவாளீசப்புடலம்	௭
சாபவிமோசனப்புடலம்	௭
சிறப்புப்பாயிரம்	௭
சுதன்மையருள்பெறுபுடலம்	௭
சுவேதராஜப்புடலம்	௭
தலவிசேடப்புடலம்	௭
திருக்கரப்புடலம்	௭
திருநாட்புடலம்	௭
தீர்த்தமகிமப்புடலம்	௭
பைமிசப்புடலம்	௭
பாயிரம்	௭
மதுப்பிரியர்துதியுரைத்தபுடலம்	௭
மாயப்பிலிககியபுடலம்	௭
விரபரணமுயனசம்மனமடைத்தபுடலம்	௭

பிழைதிருத்தல்.

பதம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
கக	க	படலம்	படலம்
கக	க	யிலுழாய்	யிலுழாய்
கக	க	மறையர்	மறையர்
கக	க	வுதனடு	வுதனடு
கக	க	கிலத்தொழில்	கிலத்தொழில்
கக	க	கத்தான்	கத்தான்
கக	க	மாணமிப்	மாணமெய்ப்

கணபதினை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

கோயிலூர்ப்புராணம்.

பாபிரம்.

வன்னிவிநாயகர்.

மேற்புத்தமெய்யறிவின் புருவெனக்கோர் குறிய்தெரித்த
லேயப்பக, கார்பூத்த விருகவுருத் தெய்வவுருப் பூதவுருக் கவுப்
பத் தோன்றித், தார்பூத்த நசையாலுந் தாங்கொடுத்த * வரத்
தாலுந் தனவா தென்று, மேற்பூத்த சமிகிழல்வாழ் வன்னிவிநா
யகர்மலர்த்தா ளிறைஞ்சி வாழ்வாம். (ச)

கொற்றவாளீசர்

மாமேவு கோகனகமரும்பன்மல ருதல்குவீதன் மருவத்
தோயாத், மாமேவு பரிதியெனத் தன்முனர்முத் தொழிபுட்ப
பத் தோயர் தான்றோர், பாமேவு மிடங்கொள்வன்னி யீரண்
டலமுன் மெனவமார் பரவ மேவுங், கோமேவு வன்னிவனக்
கொற்றவா ளீசர்பதங் குறித்து வாழ்வாம். (உ)

* வரங்கொடுத்தனை விராயக புராணத்தில் வன்னி மக
தாரபுராணத்திற் காண்க.

நெல்லை நாயகி,

ஓரறிவு முதலாவை யறிவுயிர்ப்பைப் கூழிதழைய வொரு
புதுகாக்குப் பேரறிவு வெளிப்படுப்பா னூறுணர்ச்சி யுயிர்ப்
பயிரூன் பிழக்கக் காத்துக், சாரறிவு தபக்களைந்து காரண
கோல் குறும்பெரியோர் சட்டகந்த, நேரறிவு மயமான நெல்லை
நாயகிமலர்த்தா ணினை வரழ்வாம். (க)

கையா நாயகர்.

தன்னிகரி நலப்பெருந் தன்னணர்ந்தோ ம் தழுதரு
சங்கநாடு, மன்னிவசிப்பது தெரிந்தோ கழனிநகர் டைலையெ
ன வயங்க நேர்ந்தோ, பொன்னிநகிக் கரைமுதற்பற் பலவிரு
க்த மதுக்குடினெப் பொலிதி ரத்து, வன்னிவனத் திடைப்
புகுத்த கைலாச நாதர்பதம் வணங்கி வரழ்வாம். (ச)

நித்திய கல்யாணி.

சத்தியநித் சளகிருவி காரகிரஞ் சனபரசை தன்னி யத்
தை, மெத்தியநன் மலர்மனத்திற் பிரியாமை யுருவிடத்தம்
விளக்கக் காட்டிப், பொத்தியபே ரவிச்சைகெடுத் தெவவுயிர்க்
குஞ் சுவாதுபவப் பொலிவு நல்கு, நித்தியகல் யாணபரா பரை
யிருபொற் றுட்சமந் தினைந்து வாழ்வாம். (இ)

நடராசர்.

தூலவுட லன்னமயஞ் குக்கவுடல் பிராணன்முதற் றோ
க்க மூன்றூ லெலவமர் காரணமெய்யாகந்த மயமென்பா ரி
த்த மூன்யரு, சாலவெழு மரந்த மயமாக யாவர்களுந் தட
ங்கை கூப்பக், கோலமணி மர்ருடுஞ் சிம்பரனை யற்புதந்
குறித்து வாழ்வாம். (ஈ)

சிவகாமசுந்தரி.

பூணியி கழுதிரத மிந்திரசா லங்கனவிற் புவனங் கண்டி
காணரிய தமைக்கண்டு சிவனாந் தாமோயம் காண ம
கோணரிய திரகாசப் பெரு நலத்தேரக். பொருவி புது கூத்
துக்கானும், யாணரியற் சிவகாம சுந்தரிபெற் றுமரைத்தா
விறைஞ்சி வரழ்வாம். (அ)

சக்திமுந் தி.

கற்றுணர் முனிவர் நால்வருங் காண்பான் காட்சிகாண்
பொருளொரு மூன்று, மந்துணர் குறியு மமைத்தபா வீணை
மறைதரு குணங்களு மகன்று, மந்துணர் புரண புகக கொ
ருப முகல்வராய் மருவவோர் கல்லா, னந்துணர் மலர்க்கைக்
குறியொடு மடுவு ஞானதே கிகனடி பணிவாம். (ஆ)

வைரவக் கடவுள்.

வேறு.

செருட்பெரு நலன வாலித் தீவர தரத்திற் றோர்க்கு
மிருட்பெரு மாயை நூறி வல்வினைப் புலும் தீர்ச்
சுருட்பெருங் கொடிய துக்க நிவர்த்தியுஞ் சக்திந் பேறு
மருட்பெருஞ் செயலா னங்கும் வடுகனை யடைந்து வாழ்வாம்.

வன்னிவிநாயகர்.

வேறு.

அடைபவர்கடவிர்கோந் கரங்காட்ட வதற்கமைசாதவ
நதோன காட்ட, அடைதருத் துவத்தையிடி காட்டமே லைத்

சு க ர ய ி லு ர் ப் பு ர ண ம்.

தமத ஆற்றங் காட்ட, தடைகெழுமற் தவர்புரியும் பாவனை
யை மருப்பெடுத்து நன்கு காட்டத், தடைதவிர் பெருள்கொ
டுக்கும் வன்னிலிவினா யதர்மலர்த் தாள் சார்ந்து வாழ்வாம், (40)

சு ப் பி ர ம னி யு க் க ட வு ள்.

யோகநிலையின் டு ரு ரு முதற் புண்டரிக மொரது
ஞான, பாகநிலையின்கு மாதியிரு ளோராதும் பரவிப் பு
பப், போகநிலை நிலலாது புரியுமிளங் கதிரின்முகம் பெருக
மேனி, பேகநிலையருள்புரிய வொளிர்முகக் கடவுளம் யிறை
ஞ்சி வாழ்வாம். (41)

தி ரு ட் டி தே வ ர்.

வேறு.

தம்மைவந் தடைந்த நல்லோர் தம்மைநன் குணர்த வத்தை
மும்மையுங் கடந்து தாமே முழுதுமாந் தன்மை வாய்ப்பக்
செம்மைநன் நெறிசால் வேத சிரப்பொருட் சேவை நல்கு
மெம்மையா னுடைய நந்தி தவரை யிறைஞ்சல் செய்வாம். (42)

அ க த் த ய மு னி வ ர்.

துன்னுபல் கருமஞ் சித்த சுத்தியா மாறு செய்து
மன்னு மற் ததுமே னெ னினி வந்தி ரப்ப
முன்னுதன் கழனி நாதன் முழுதருள் பெற்று ஞானங்
கொன்னுமின் புறந வின்ற குறுமுனிக் கன்பு செய்வாம். (43)

தி ரு ன் த ம் ப ந் த மூ ர் த் தி ர ண ம்.

அருமறை யேக மென்ற தமையுமென் றுணர்த்தல் போல
வொருமறை யவன்மையு சுட்டி யு ர் தரா வொன்றை

பா யி ர ம்.

ரு

திருமறை யவனுங் காணச் சிறந்தொரு விரலாற் காட்டும்
பெருமறை முழங்குங் காழிப் பின்னாதாள் சென்னி சேர்ப்பாம்.

தி ரு ந ற வு க் பு ர ச ர ண ம்.

உறவினுக் கிகற்கு நஞ்ச வுணவினுக் கருகி னுக்கு
பிறவினுக் கொருதன் னுமத்தாய் நின்றாள் பெற்றி மேலி
றவினுக் குணர்வி னுக்கு மேற்பட லில்மை வாய்ந்த
துவினுக் கரசு நாவுக் கரசினைத் தொழுதல் செய்வாம். (44)

சு த ர லு ர் த் தி ர ண ம்.

தினமட மாதா போக முதலிய செ னுந் திங்கின்
மனமொரு நிலையே நிற்பி நென்பது வயக்கி யாங்குக்
கனமணித் குழன்மின் னாரோ ரிருவரைக் கலந்து நானு
மரசவின் டத்து நீங்கா தமர்பவர்க் கன்பு செய்வாம். (45)

ம, னி க் க வ ர ச க ச வ ர மி க ள்.

கன்றுநெஞ் சழிந்து கண் ணு ண்டு லேன் மாய் மென்றுஞ்
சென்றுசென்ற னுவாய்த் தேய்த்து தேய்த்தொன்றாரு சிவனே
யென்று, மொன்றுகா னுதலொழிந் து னென்றுமகாதே
பென்று, நன்றுபரிடத் துணைமநவி ற்வர்த் கன்பு செய்வாம்

த ன் ம ச ப் பி ர ண ம்.

வேறு.

முனிதரு கொலைத்தொழி லினமை முத்திரா
முனிதரு சாதன மென்று காப்பவு.

முனிதரு கொலைத்தொழி லியற்றி முத்தியிற்
புரப் புகுந்தசெய் சமூகக் போற்றுவாம். (46)

கோயிலுர்ப்புராணம்.

அறுபத்துமூவர்.

வேறு.

எதிரும் வல்லின யின்றித் திகழ்தரப்
பிதிரு மென்மன மும்பெட் புறுவரான்
முநிரங் காதுன் முப்பத்து மூவர்தா.
முதிருநீர் தி யுப்த்து மூவரே.

பஞ்சரக்கர தேசிகர்.

வேறு.

கண்ணிய பிறப்பை யாழ் கரிசென வெறுப்பவனான
ரண்ணிய சிறப்பான் மிகு வாவி துறைக்கண் மேய
புண்ணிய நமச்சிவப குரபரன் பொற்றான் போற்ற
கண்ணிய பிறப்பை யாழ் வெறுப்பவனான கொல்லோ. (1)

ஆம்பலவாண தேசிகர்.

கருவடி லினத்து நீங்கத் துறைசையிற் கருதுந் தானே
கருவடி வெத்துத் தோன் னம்பல வாண தேவன்
கருவடி குட்டி யாண்டாள் சிறியனென் றலைமே லந்தக்
கருவடி முடிமேல்லைப் பேனென்பதோர்குந் குங்கொல்லோ.

ஆலப்பன் னிலின செய்யு மடியார்கள்.

வேறு.

கொற்றவா வீசற் காலய விமான கோபுர மண்டப மாதி
முற்றவார் வத்திற் புரிந்தவர் புரிவோர் முனிவரும் விழாச்சிறப்
பெடுப்போர், செற்றபில் லுபசா ரங்களும் பரிவாற் செய்பவா
பிறவரும் புரு, முற்றவ ரவர்கள் யாவரா யினும்யா முன்னு
யிற் போற்றுது முவுந்தே.

பாயிரம்.

வேறு.

மேயபெருங் கழனிநகர் தோயினு ரெனும்பேர் மேவலிறை
யாலயத்தை விரித்தவருட் பெரியோன், பாய்புன் றிரண்ட்
யாயதெனச் சுத்தப் பரப்பிரம் மிவ்வுருக்கொண் டெந்தெனும்
புரண, னாயபுகழ் வேதாந்த. சிவவணஞ்செய் தலகி லுளவிலர்
சை தன்னியமா கப்புரிந்த வறவோன், பாய்புன் றிரண்ட்
செகிகெனென் றுரைக்குஞ் சோதிவிந் சோருப்பெனனுஞ் சோ
கிளையேத் தெடுப்பாம். (உங்)

தறவாழுக்க மனைத்துமொரு வடிவுகொண்டா லன்ன
யவன்நன் மயமாக யாவையுங் கண்டிந் போன், மறவொழு
க்கங் கதுயிர்கள் சுவரதுபவ மூல வயங்கியவே தாந்தகிர்
வனமேற்றும் வலியோ, னறவொரு க்ப்தலையெடுப்பக் கார
ணங்கண் டெடுப்போ னடங்குமிட மாகியசை யாசப் பிரிய, னற
வொழுக்கம் வளர்த்தவரு னுசலதே கிகெனென் னைத்திகந்
திகெனெனு மொருவனைவாழ் வாம். (உச)

அனையுட்கீழ்.

மேலாய தறவினுக்கோர் துணையாகி யுள்ளான் விரிச்சப
ல. புலனமுங்கான் றிடசோற்றிற் கண்டா, டுலாய் மறைமுடி
யிள் பொருள்விளங்க வெடுத்து கலமான வகர்த்தருளித் தன்
கலங்கிவிடவோன், பாலாய சிவதும்பம் பற்றாப்பா லிப்போன்
பரப்பிரம் சுவாதுபு தியிற்சிறந்த மேலோ, னாலைய யர்வுமுன்
நீர் தவர்தமனுவி னெடுத்த தவலுமொரு சிதம்பரதே கிகெனெனு
மா பெரியான். (உடு)

வேறு.

கற்றவர் சழக நீங்காக் கழனி யம், பதியின் மேவுங்
கொற்றவா வீசர் தெய்வ மான்மிய் டென்று கூற
லுற்றவா ரியத்தை யின்னே மொழிபெயர்த் துவப்பு மேவப்
பற்றவாந் தமிழி னாலே பாடி, தருதி யென்றான். (உசு)

அத்தரு பெரிசெய்து வவன்மொழி மறுத்தற் கஞ்சி
லித்தக ஞான மில்லே. மேதகு கல்வியில்லே
னுத்தம குணமு மில்லே னாயினு முடிபோந்து
சித்தமிக் குவப்பு மேவச் சப்பிட லுற்றேன் மன்னே. (உசு)

பரைமுதல் வாக்கோர் ன்கும்பகர்சிவ முதலோ ளாக்
லிரைதர வெழுப்ப லுடே நமயவிக் கவிக ளெல்லாம், புரைய
றப்புக்கன்ற னென்று புரையுறப் புக்கன்ற னென்று, முரைசெ
யா ரென்னே ன்னிடை னென்மைது லுணர்ந்த சான்றோர். (உசு)

பார்த்திடப் பட்ட வெல்லாம் பிரவெளிப் பரப்பேயாகச்
காணுந் தெய்வக் கழனிமா தவர்கள் செல்வங்
கூர்த்திட வருநா நிற்குங் கொற்றவா வீசர் மேன்மை
யோர்த்திட வேறு காணு ரென்றுணிந் துரைக்கலுற்றேன்.

தாயவான் கங்கை மேய சுடர்த்திரு முடிமேன் மண்ணின்
மேயவான் புனலு மாட்ட வெறுத்திலாக் கழனி வீசர்
யதூந் தேள்வசான்றோர் பாடல்சால் செயிறாசாஸ்த
தியனேன் பரட்டுஞ் சென்று சிவனுதல் வழக்கான்மன்னே.

பாயிரம்.

கிறப்புப்பாயிரம்.

வேறு.

புமேவு கழனிநகர்க் கொற்றவா வீசர்திருப் புராணஞ் செய்தா
ன், மாமேவு ஞானகலை முதலாய பலகலையும் வரம்பு கண்டோ
ன், தேமேவு முகிறவழந் திரிசிறு மலையமருந் செல்வனா
ம், பாமேவு மீனாட்சி சுந்தரநா வல்லனுயுந் தமிழி னாலே. (சு)

தாயமுத்தி ராவிங்க தேகிக் பரருள்பெற்றோன் சுரு
ண ஞான, மேயவன் கலதே கிக வவன்பா லருள்பெற்று விள
கஞ் சான்ற, தாயபுகழ்ச் சிதம் ரதே கிகன்கேட்ட வுயர்கழ
னிப் பதிப்பு ருணம், வாயமைப் புனைந்துரைத்தான் மீனா
ட்சுந்தர வல்லன்மிக் கோனே. (சு)

பாயிர முற்றம்.

திருநாட்டுப்படலம்.

புரவு மாதவ ருளத்தமர் செல்லைமா துடனே
புரவு சேர்களத் தெம்பிராண்டிவா வீசர்
விரு தெய்வவான் கழனிமுற் பற்றை மேவப்
பரவு மேன்மைசால் பாண்டிநாட்டினில பகர்வாம்
மாறு கொண்டெழு திரையுடைக் குமரியு மடங்கா
வீறு கொண்டிரு கரையிறப் பெருகுவென் ளாறுங்
கூறு தென் வடதினா யெல்லையாக் கொண்டு
நாறு மேன்மையிற் றுலகு பாண்டிநான் னுடு.

ஒன்று தம்பிரா நெளிந்தரு தெற்றவா வீச
னென்று கூடித் திணைதர லவா யெய்தித்
தொன்று மன்னனாய்ச் செய்யகோ னடாத்திடத் துகடர்
நன்று சான்றது நாம்புகழ் பாண்டிநன் னாடு. (க)

சொல்ல நீடிய வினையுருந் திதளறு கலைகள்
பல்ல வாய்ந்தனத் தவிர் தரு பண்புமிக் காரு
மல்லன் மேவிய தாமரைச் செல்வரு மிந்து
நல்ல வான்புகழ் படைத்த பாண்டிநன் னாடு. (ச)

மகர வாழி யெல்லையா நிற்ப் படுமருவா
பகர மாயது மதுரைகு மெய் ப்பயில் புள்ளி.
நிகரி நன்னியற் பெயர்முதல் பரைந்தென நிலவுந்
புகரின் மர்வனம் பொலி பாண்டிநன் னாடு. (ரு)

விரும்ப வெள்ளி னவரையுருக் கொண்டவின் புரந்து
கருப்ப வாய் ஞாமுல்குழ் தொடுகடல் புருந்து
கருப்ப மார்புன லுன்கொ ரிந்திர
கருந்துருக் கொண்டிவ் வுபட்டா கொண்டா. (க)

வலிய வீரபாண ியனென் வாதுசெய் மாயப்
புலிமு ழங்கிய னெழுமுகக் கெழுப்பிமேற் பொங்கார்
கலிவி டங்கொள்கலி டத்தினென் கொடுத்தவாள் கைக்கொண்
டொலிவி ளங்கவன் விதிந்தென வொளிர் தர மின்னி. (ஏ)

கறங்கு மாதவத் தியரிய முனிமதுப் பிரியற்
கறங்கு லாவிய நெல்லைநா யகியொடு மந்தி
நிறங்கு லாவிய தம்பிரா னேர்நின்ற தென்ன
வறங்கு லாவுகோ டைக்குற வில்லொன் வியக்கி. (அ)

எண்ணி லண்டத்து மேவிய மாய ரெல்லாம்
புண்ணி யத்திரு மலயமால் வரைபட்டான் பொற்றா
எண்ணி யேத்திடப் புருந்தென நாடுமம் மலையை
புண்ணி லாவிய விருப்பொடு மொல்லையிற் சார்ந்து. (க)

சென்ற மாயவர் தீபவா ராதனை செயது
நன்ற வாந்துதி முழக்குப் பணிதரு நலம்போல்
வென்ற வேனில்போய் பின்னிட பிணைநெளி விரித்
கொன்ற மாமுழக் கெழுப்பின பழந்தன வொருக்கே. (கர)

தேற்ற தாமம ராய் மேற்பினுற் தொடங்கற்
கற்ற வீரைபாய்மடுத்தய் ராவெழுமுகைந்து
தேற்ற மீதுசாய் தரச்செயின் வானெ யென் நதிர்ந்து
போற்ற வாவுறப் பொழிந்தெனப் பெரி தந்தன மழையே. (கக)

வரையி டந்தொறும் பொழிந்தன வளமலி தனவத்
தரையி டந்தொறும் பொழிந்தன தாமரைப் பழன
நிரையி டந்தொறும் டாமிசுதன நெய்தலென் நெடுத்திக்
கரையி டந்தொறும் பொழிந்தன வில்பொழி கதிர்நே. (கங)

பு தாம்பர ஞானமே விடுதலுந் தெல்லந்து
புரைய தாயகா ரவித்தையிற் பிபாழிமழை முகநா
லிய வெள்ளமே விடுதலு மடியறத் தொலைந்
பாய ஞாலம்விட் டொழிந்தது பரந்தவெங் கோடை. (கச)

ன்ற வாயில்சா லுடல்வளை யப்படு மானமாசு
ரன்ற ஞானத்தாற் காணமே யாவுந்தன் மயமா
வன்ற வாய்க் கெழுதியுட்படுபுன லெழிலி
கான்ற நீரினு வியாவுநத னாகக்கண் டன்றே. (கசு)

2 கோயிலுள் புராணம்.

பெருவில் சச்சிதாந்தன் பிரமமோர் பொருட்டோ
ருருவெடுத்தி எவந்த தியல்பினை யுறல்போன்
மருவு வெண்புனன் மங்குலாற் றிரண்டுமன் வீழ்ந்து
சுருது மாலியென் பெயர்தபக் கரைந்தது மீட்டும். (கடு)

புரவு நீர்வரை கான்பினை செய்தலின் புடையு
புரவு மரு பங்குணம் வேறுபட் டோளிர்தல்
புரவு மரு பங்குணம் வேறுபட் டோளிர்தல்
விரவு வாள் பொருட் சுவையினை வெளிப்பட விளக்கும். (கசு)

மழையி னப்படுந் தேசிகுன் றிங்கணமும் மழையாம்
விழையு முப்பதப் பொருளினை விட்டுபொடு பொழியக்
குழைத் தப்படு கோடையா மவித்தலையோக் குலைந்து
தழையு மிரப்பயிர் தன்னியல் படைந்தன மாதோ. (கௌ)

பாய மெகமென் னுரைக்குமா சாரியன் படர்ச்சுழ
பாய வாதனத் தேறிவே தாந்தத்தி னமைந்த
தாய வான்பொருட் பெருமழை பொயி-லுந் தொடர்ந்து
தாய வாயாங் காணெனக் கிடாழிந்தது விரைந்தே. (கஅ)

விரும்பு தெய் வே தாந்தவா ராய்ச்சிமே விடலு
மரும்பு பன்ம க்கொளெலா ன்றென வெழிலி
தரும்பு னற்பெருந் தள்ளமே விடுதலுந் தரைமேற்
சுரும்பு மொய்த்தபூ வோடைகான் முதம்பெயர் தொலைந்த. (1)

வெல்லு மாய்மைப் பெருவள முழுவதும் விளங்கச்
சொல்லும் வல்லவர் யாவரே மதிக்குலத் தோன்றற்
கொல்லும் வான்பெரு காட்டினு னந்தினை யுள்ளும்
புல்லு மேன்மைசால் குறிஞ்சியிள் வளஞ்சில புகல்வாம். (20)

திருநாட்டின்படலம்.

குறிஞ்சி

வேறு.

தேயல துவன்றப் பட்டிங் கெழுமுபொன் மலரப் பட்டிங்
வளைதரு பந்த மின்றி மருவுமில் றறத்தார் போலக்
தேயல துவன்றப் பட்டிங் கெழுமுபொன் மலரப் பட்டிங்
வளைதரு சுரும்ப ரின்றி மருவுவ வேண்டி வெலும். (25)

வசிப்பது வரைக்கண் லேர்கை மாணெடுந் தோலரைக்கண்
விசுப்பது நன்மை தீமை யென்னும்வேற் றுமைய விரந்த
பசிப்பது திரக் கந்த பலாது தானு நாளும்
புகியது செய்கையென்ன பொருப்பரும்பெரியர்போலும். (1)

நிழல்களி களிக் யானை நிழல்பளிங் கதனுட் டோன்ற
வுழல்கில வேடர் வேல்கொண் டோச்சுபு நாணு நிற்பர்
கழறா வலித்தை யாளர் கழிச்சு பவஞ்சங் கண்ணுற்
றழன்மெழு காய்ப்பின் டோர் தவாவறாணுமபோல். (1)

சல்ல வறியா நிற்குந் தயங்குவென் ளருவி யோ பாற
கல்ல யவர்கெஞ் சாந்தங் கரைத்திதி யருவி போர்ப்பில்
வல்லுயர் களிற்றி யானை மதசல வருவி யோ
வருமக் குணமு மூலப் பகுதிநின் றெழு வென்ன (25)

பெயர்வது பிறங்க ளுற்றுப் பிறங்குவேயக் குணங் கெல்லா
மயர்வது முயர்ச்சி வாய்ந்து வணக்கமு மமையப் புண்டே
யுயர்வின் னிசையால் யாரு யாவமுன் மகிழ வார்து
முயர்பெரி யவரை புற்ற லுரைத்தன வரிய கெல்லோ. (20)

கோட்டுநர் புராணம்.

வெறும்புலாசாதியாய் விருக்கமுஞ் சிதல்சரும்ப, ரெறும்புலா
வயர்க்குள் யாவுந் தீயுமாய் யின்பமெய்த, ஏறும்புலா யிரவர்
பொற்றவும்புலா யகன்வாழ் தெய்வத், குறும்புலா வமரும் வெ
நிழ் குறிஞ்சியேற் குறையொன் றுண்டோ. (உக)

அருள்வலி தெரிப்பான் பூமி யந்தர, சுவர்க்கங் காட்டி, யிருள்
வலி யுட்கவன்ம, வெவற்றிற் குமிரியல் போக்கிப், பொரு
ள்வலி முத்தி யின்பம் புணர்த்துந் பெருமான் மேய, தெருள்
வலி மேய * குன்றுஞ் வெணிலியார் தெரிக்க வல்லார். (உ௭)

எழுநூற் பரிதி நானு மிலங்கெழு மெனி வாய்ந்து (நூர்
தொழுநூற் மலங்கள் வாட்டி * தொல்வினை யனை
ததமுநிற் கருணை காட்டி. யறுமுகப் பெருமான் மேய
புறநாடு சோலை வெற்பு முளதெனிற் பகர்தலின்னே. (உ௮)

தேனமர் கடப்பத் தாரான் செறித்தபல் ஓலரு முய்ய
வானமர் புனித லின்ற கொம்பினை வதுவை செய்து
தானமர் பரங்குள் நென்னுந் தலத்தைபுர்தன்பாற்கொண்
தானமர் பகழி வேட ருலாவருங் குறிஞ்சி மாதோ

செறவலிக் கதறு றன்னை விழங்கிய செயரொழிப்பா
னிதைவலி மறு ப்புனை திகழ்ந்தப ிருன்று முண்டேற்
குறையலி வமம குறிஞ்சியை பாது சொற்ற
மறைவலி யமைந்த காண வளஞ்சில வணிய லுற்றும்.

விழந்திடப் பட்ட கானம் பு. ன்னினை மலையத் தொம்ப
லாற்றிடப் பட்டோ ராய வன்புத் முதரத் தியுஞ்
சாற்றிடப் பட்ட மன்னர் சட்டினை கொபத் தியு
மாற்றிடப் பட்ட வெள்ளை வாகுஞ்செவ் கொள்ளு மங்கும். (௮)

விசிதரு புவன மெல்லா மெய்யென மதித்துச் சென்
பரிதரு மவித்தை யாளர் பண்பென வெளிப்பெ
திரிதரு கான வினாத் தெளிந்தநீ ரென்று கம்பி
பரிதரு மநிழ்வி னோடு முழங்குந் பொலிவ வாகுந் (௮௦)

இனையவன் வாம பாக னுன்னுமா பவன்னு னென்று
சுறைகமற் றெக்கை வேடி யென்றுந் லுந்து வில்ல
முறைதலிற் குடங்கை யெனநே யுழைக்குவ மமரும் போது
முறைபுகழ் செ ித்த லாக்கன் மங்குநர் மால் முல்ல (௮௧)

பிறர் முயன் ததரு லாய வுளவுபெ ணுந் தாரு
முறமுயன் றுன்னல் செய்யா துறவயி றா லுன்ன
மறமென்னல் சிறிது மின்றி மன்படாத் தாக் குன்னல்
சிதழற வைகு மென்னின் முயற்றிற் செப்பொ ணுந்த. (௮௨)

ம லைய தெய்வ மொன்று வாழ்தரு பூரி யிமை
பொருவிய தென்னிற் நெய்மொருவருவியு புனையப் பெற்
நெய்விய நவிர்ப கக்க னென் னபல் பெற் றவாய்த
பொருவியல் கான கீர்மை யாழ்சை தெய்வ தி. (௮௩)

புத்தன் புதவ முலப் பகுதித துவமே யாகு.
சாவுமக் குணத்து முவர் வெளிப்பயி மாறு போல்
சாவுசேர் யிடவுறு வான முத்திய லெழுப லாகக்
சாவுநிற் தருகா யாவு மலர்த்தன கருது மாதோ.

* இது செங்குன்றம். † இது மயூரகிரி

கருவேலம் நார்ப்புராணம்.

புத்திசூத்தி ஐனம் புவையென் பெயரி னானு
முத்திசூத்தி ஐனம் புவையென் பெயரி னானு
நேத்திடு காயா வெல்லா நேற்றைக்குங் காயா வங்கண்
பாத்திடு முரிய காராற் பயனென் ததுவே நின்றே. (க௭)

தானப்பேர் நகரான் வேந்தன் ழுமரைத் தவ்சோன் மாயோ
னானப்பேர் வரிய துன்ப மொழிக்கென வற்றுப் போற்ற
வானப்பேர் சடையா னெங்கண் மலைமக னோடு வையுங்
கானப்பேர் மென்னிற் கானப்பே நெளிய தாமோ. (1)

பரிமுனை யிருத்தி மேலோர் மொச்சுனி பாவச் சேர்த்தி
விரிமலர் மாலை சூட்டி விழைந்து புனைய வாங்கே
யெரிமரு ணிறத்துப் பெம்மா னெழில்வளம் பொலிய மேவப்
புரியருள் சுரக்கு மென்னிற் கான்றவம் புகழ் பாற்றோ. (க௮)

அருட்குறி யருச்சிப் பாருக் காணந்தோ டறகு வில்வ
மருட்சியில் துழாய்கு ருந்து கொன்றைமுன் வயங்கி நாளுந்
தெருட்சிசெய் புறவ மேன்மை தெரிந்தெவன்சொற்றஞ்சுற்றம்
வெருட்சியில் வேந்த னானு மருதமும் வீளம்ப லுற்றும். (க9)

மருதம்
கேள்

விரும்புபெருகு அசம்மணிபும வெண்முத்து மெடுத்தெறிந்
சுரும்புசெறி மலர்ப்பிறங்கல் சுமந்துகரை யிடுவொதுக்கி
யரும்புபல விரைவிருக்க மடிபுத்துச் சாப்த்தார்த்த
புகிய திரைடொங்க மண்டியெழு புனற்பொருளை (சக)

திருநாட்டுப் படைம்.

ஒடுகா பலபடைத்து நிலையுடைய தெருநூன்
காடுநீ றியலு நலமுடைய துயர்சைவம்
கொண்டியமுணர்ந்த கொள்வ டுடையதாளும்
பாடுசால் வையையெனு நதியுமாரு பாணதால் (ச௧)

பாறுசுழல் சூற்படையான் பாலருள்கொள் வாருமவன்
ஹீறுமருள் பெற்றார்பால் விளங்குகொள் வாருமென்
மாறுதவிர் மழைநிறைக்கு மேரிகளு மழைநிறைக்கு
மாறுநிறைத் திடநிறையு மேரிகளு மனவிலவால் (ச௨)

சாற்றறுமு லப்பகுதி மற்றதனிற் றமோருணமே
பேர்த்துமழில் வீட்சேயம் புதலநிறன் மாத்திரைக
டோற்றுவித் மெனமதே யுதிற்பெருங்கா லகிற்சிறை
காற்றறுதி னின்றுபல கைக்கால்க ளாய்க்கிண்ப. (ச௩)

ஆகிரிய னினிதுகவி லருண்னான கலைமுதல
மாசிரிய மாணவர்த மறிக்கேற்பப் புருவனபோற்
பேசுபெருங் காலுதவு பெரும்புனல்பல் கழனிதொறுங்
குகதலி லாதவைதாங் கொளந்தேற்பப் போய்ப்புருமால் (1)

பெறலரிய பெரும்பயனால் பெட்டபடி கிடைத்தலொடுஞ்
பெறலரிய மதியாளர் தோர்த்துணர் விரைவுதொ
பெறலரிய நறும்புனல்வக் தொழியாது டுத்தலொடு
பெறலரிய தொழிலுயவ ரெங்குமுழு தொ லிரைவார். (ச௪)

சீலம்புருமோக் கார்த்துத்தி லமைத்ததுசுருதலையு
குலம்புருவன் டுடுபிடர் கொளப்புட்டிக் கொழுமேழி
சீலம்புருமோர் கரம்பற்ற டுடுமொட்ட தோலொன்று
வலம்புருமோர் கரம்பற்றி மள்ளொடு துருவரால்

கதி கோயிலுர்ப்புராணம்.

கிழக்கிடுது மேற்கேகிக் கெழுமநடத் தியநாஞ்சில்
வழக்கமிடு தெற்குநந்து வடக்கேக நடத்திடுவார்
பழக்கமிடு சுழிஞளமென நெடுக்கிசைக்கு மொட்டைவை
முழக்கமிடு பெரும்புலவர் ஞாழிந்துநடத் துதல்பொருவ. (1)

ஞானவயி ராக்கியத்தான் ஞாலத்து நெருங்கிவளைந்
தானகுழா முழுதொழியத் தானேயா யமைந்திருக்கு
மோனமிடு மொருவனைப்போன் முருக்குகொழு நாஞ்சிலாற்
கானமென வளைதருபுற் கழியவய நனித்தே. (சக)

த்துணைநூல் கொளுத்திடினு மேற்கும்வலி யுண்டாதற்
கொத்தபெருங் கட்டளைமு னேற்றிவலி யுறுத்துதல்போ
லெத்துணைநீர் பாய்த்திடினு மேற்கும்வலி யுண்டாதற்
கொத்தகுலைக் கங்கரிந்தாங் கேற்றிவலி யுறுப்பரால். (இ0)

அருப்புமிடு கருணையா லாசிரியர் மாணவர்பால்
விருப்புவெறுப் பறத்திருத்திச் சம்ரசஞ்செய் விதமேபோற்
பெருப்புமலி தோளுழவர் புனற்கழனி மேடவெலென்
றிருப்புலகை யறச்சமஞ்செய் திடுவர்பரம் பாலெங்கும். (ருக)

அறிதருநல் லாசிரிய ரடியடைந்த மாணவர்பாற்
செறிதருமப் பதற்பொருளுட் டெரிந்துபுகட் டிடுவதுபோ
லறிதருவன் றொழிநுழவ ரள்ளல்மை தருவயற்பாற்
செறிதருபன் னெல்லித்துட் டெரிந்துவிதைத் திடுவரால். (ரு)

உரைசெய்கா ரணத்துள்ள துள்ளதே காரியத்துந்
தனாசெய்மா முகில்லிளர்த்துச் சலதியுந் தந்ததுபோல்
வினாசெய்வான் கழனிபொறும் (த்கியநென் முனைவிளர்த்துத்
செய்நறு நீருந் தந்ததுபின் நெளிநரவே. (ருக)

திருநாட்டுப்படலம்.

கக

காதலுமிடு மனுவென்பான் கைவருமீன் பணைப்புலர்ந்து
மேதகடவ றிடம்புகுத்தி விருத்திசெய்க ளிழமான
வேதமில்லின் றொழிலுழவர் நாறற்றித் தெவ்விடத்துங்
கோதகலட்பதித்திடுவா ரதுவிஞ்சி யுறல்குறித்தே. (இச)

சென்றவயல் பதிறாறு சிறிதுசாய் வடைந்துதுநீர்
தொன்றுபணைப் புற்றெழுவ முறுதவத்திற் றுருகிக்
கன்றுகொடுங் காமாகி கலந்தெழுவ தெனமுனைத்த
துன்றுகருங் குவணியுஞ்செங் குவணியுஞ்சூழ் தாராயும். (ருரு)

களை னையும் பருவமுணர் கடைசியர்தங் குழாம்புகுந்து
வளைகழனி யிடைத்துவன்று வாரிசங்கன் கொய்திடுவார்
தனையுநீர் ரிடைமீட்டிந் தங்கண்முக நிழல்கண்டு
வினையுமிது கசுறா வந்தமோ வெனமருள்வார். (இச)

தரைமுழுது மினிதோம்புந் தண்பயிருக் கூறிழைப்பா
னிரைநிரைவந் தாம்பலொடு புண்டரிகங் களுநெருங்கி
யுரையமையாக் கருஞ்சேற்றிற் படுதலினெண் மடவாரே
வினையவடர்த் திட்டுணின்தார் மள்ளர்துண வேண்டாதே. (1)

கிழகெடுக்கும் பயிர்க்குறாய் மேலியமுண் டகமாம்பல்
கழகெடுக்குந் தன்மையிலாக் கருநீல முதல்பாவுங்
வா கெடுக்கும் கருங்கண்ணார் வயலினிடைக் கண்தெறிந்தார்
குழகெடுக்கு மிராகாதிக்க் குற்றங்கள் களைவார்போல். (இச)

இராகமுதற் குற்றமெலா மிரிந்தொழிய வெருவனுக்குப்
பராவுதலும் பெருதல்தாங்கிப் பிணைத்தென்னப் பைங்கடக்கு
விராவுகளை பெனப்படுதோம் விடுபடலுந் தடித்தோங்கித்
தாராதலமிக் குவப்புறவக் தவப்பயன்பற்றி களிரினும். (இச)

உருகிய லாபம்.

அளவினியர் கரும்புரக்கு மம்மையும் பனுமிரங்கிப்
பிளவில்பெருங் கருணையினெற் பெரும்பயிர்காத் தினிதோம்ப
வளமலியுந் திருநாட்டு மருபுயி ராதலினத்
றளர்வற்வொண் கநீன்று தடித்துயினைத் தனமாடோ. (சு0)

அரிபருவ முணருவ ரரிதருக னிரும்புகொடு
விரிதருபா வையும் இது மேவுபுரி கொடுவரிந்து
புரிதருவன் களஞ்செர்த்துப் பொன்மலையிற் போர்புரிந்து
கரியகடாப் புலபிணைத்துக் காறுகைப்ப நடத்துவரால். (சு1)

திரிகைக் கனியோடு முயங்கியவித் தொழிப்பதுபோ
னந்தியவைக் கோல்வேறு நாடுறநெடு வேளுக்கி
முந்தெழுகால் வழித்துற்றி மொய்ப்பதடி துகண்யாற்றிச்
சந்தவனா போற்குவித்துத் தவாவறமாற் துவரூற்றி. (சு2)

இறைகொளவுள் எதையுதவி யெச்சமளந் தெடுத்துப்போய்
நிறைபெருங்கு டிகணிறைத்து நிகழ்தருதென் புலத்தார்முன்
பெருநாடு தீரக வைம்புலத்தா றறவோம்பிப்
பெருநாடு தவமாக்கும் பெருங்குடியே யெவ்விடத்தம். (சு3)

கலைத்தொகையின் வினையாடல் செய்தவர்கா மருபதியு
நிலைத்தவகிற் குறிகபோ லத்தணிந்தார் நெடும்பதியு
நலத்தவே யடிமுனைத்தார் நற்பதியுந் தன்னிடங்கொள்
கலத்தபிணைப் பெருமையெவர் கூறுவர்நெய் தலும்புகல்வாம். (சு4)

நெய்தல்.

வேறு.

சுலதி மீன்களந் தரையிசை வெறுகொடு தாவக்
குலவு புன்னைக் குருப்பன குளிர்திர ள்ளம்பு

திருநாட்டுப்படலம்.

உக

கலவு மாமுதி லாயிடை நீருண்டு கறுத்து
நிலவு மின்னல்செய் தரலிக் குருப்பன நிகரும். (சு5)

குலவு ஞாபுலம் புன்னையங் கைதையங் கொழுந்தே
னிலவு செய்தலும்பெருமண நெடுநிறை ப்பிப்பிப்
புலவு மாற்றுவ தங்களைப் புரப்பவர் பழிதீர்த்
துலவு மேன்மையிற் பொலிதரு முத்தமொத்தே. (சு6)

அலைமி சைத்திமில் செலுத்தி மாவமு மாங்கு
வலையி மிர்த்தெறி முழக்கமும் வலையிடைப் படும
னுலைய ரக்கவர் முழக்கமு மொய்யென வதனைக்
கொழிபு நச்செயு முழக்கமுங் கடற்கெகிர் கரும். (சு7)

உற்ற மீன்களைப் பிளப்பவர் கம்மையு மொருங்கு
பற்ற வுப்பதிநீ டுடவோ ரமலையும் பறவை
முற்ற வஞ்சமா ளேச்சுவார் துழனியு முற்ற
லிற்ற வாம்பொரு ளீட்டுவோ ராவமு மிகுமே. (சு8)

செங்கை யாரழந் கிவயிரா னுத்தர கோச
மங்கு வாயிரா மேச்சுரம் வண்புன வாயில்
கஞ்சை யான்மகன் சீரலை வாய்முதற் கைக்கொள்
கொங்கை மேலிய நெய்தலு் கொருகுரை புண்டோ. (சு9)

பாலை.

குரவு பாடல நெல்லியிந் திவைமுதற் கொண்டு
கரவு தீர்த்துள் கொற்றவை கோட்டமுங் கவின
வுரவு சான்றுடன் போகினிந் குறவுப சரித்துப்
பரவு பாடையும் புகழ்ப்படைத் தமையும்பணியினதே. (சு10)

திணைமயக்கம்.

வரைபு தாகிய வரல்கினின் மயின்மகன் கானத்
தரைய வாழுகின் மழுவதிர் தரநட நவிற்கும்
புரையிலங்கது கண்டுகான் கொன்றைபொன் சொரிவ
விடைய வுள்ளுவ தேற்பன வெற்புறை காந்தள் (எக)

கான கம்பயில் குடம்புரை செருத்தலான் கன்று
தான மர்ந்தினி துண்ணவெஞ் சியமுலைத் தன்பா
லான தொண்பிணையம்புயத் தடம்புன லளாவ
யான வோகிம நீர்பிரித் தறவுண்டு வளரும். (எ௨)

மருதின் மேற்படர் வயலேவாங் கடற்கரும் புன்னைப்
பெரும ரத்தலை வளைத்திடு ஞாழன்மேற் பிறங்கும்
பொருக டற்றுநீர் வஞ்சியின் நலைவளைஇப் பெருவி
மிருதி லத்தவ ருடன்றுதவ குமிழிபற் றிடல்போல். (எ௩)

குரவு பாலை நேந்துபா வைக்குவண் குறிஞ்சி
விரக தேனிறநுங் கானமான் பாறரும் விரிநீர்ப்
புரல்பிணை மாங்களி நல்குமொன் பூண
வுரவு நீர்க்கடல் பவளமுத் தெடுத்தெத் துதவும். (எ௪)

இன்ன பல்வா மருவிய பாண்டிநாட்டியல்பை
யென்ன சொற்றன னெல்லையா யகியொடு மெம்மான்
மன்ன வோங்கிய கழனிமா நகர்ப்பெரு வளத்துந்
தன்ன மோதுவ னுய்கிற முறுதலாற் றமியேன். (எ௫)

திருநாடுப்படலம் தற்பிறந்து.

திருவிருத்தம் ௧0௭.

திருநகரப்படலம்.

பண்கவர் மொழியொடு பரமர் மேவிய
தொண்கவர் மதியஞ் சுவந்து சேர்வது
மண்கவர் நகரெலாம் வழுத்துஞ் சேறு
கண்கவர் பெருவளக் கழனி மாநகர் (எ)

திருமக டொழுத்தருந் திருவம் வெள்ளிய
சுரும டொழுக்கலை யுதவும் வீரமப்
பெருமக டொழுத்தருந் பிறங்க லீனருட்
சரும்கள் பரநூர் கழனி மாநகர் (௨)

அற்பகம் பொலிதர வடைந்து ளோர்க்கெலாம்
பொறுத்த பொலிதரு போக நல்கலால்
வெற்பகம் பிறந்தவன் வேறுண் டாக்கிய
சுற்பக நிகர்வது கழனி மாநகர் (௩)

லின்னுதல் வாமெலாம் வீசி யிற்றினு
மென்னுதல் சிறிதுமிட் றிருக்கு நீர்மையா
லொன்னுத லொருபுற முவப்ப மேவீடு
கன்னுத னிகர்வது கழனி மாநகர். (௪)

அருமறை பகர்கயி லாய நாதனை
பொருவரு மகாரொடு பூவை யொடு
மொருவருந் திருநக ரொருவி வஞ்மேற்
சருதருந் திறத்தது கழனி மாநகர். (௫)

உச கோயிலுர்ப்புராணம்.

வானுயர் மா மால் வரைக ளேயெனத்
கானுயர் நக மோர் தரண். யென்னலா
வேயர் கரு கடல் விரிந்த பைந்தழை
யானுயர் கரு நிமி றளாய சோலையே.

(க)

வளநகர் மது மம் மதியஞ் சூழ்தரு
தளர்வினார் காளயல் சார்ந்த பைம்பொழில்
கிளரொளி யுடுக்கணங் கெழும மப்பொழி
புப புறத்திடை யரும்பும் போதரோ

(எ)

புனைதரு சோலைமா மலரி னின்றிழி
வினைபகற் தேன்பெரு வெள்ள மீதுயர்
தனையெறி குடிஞையாய்ச் சலதி சார்ந்தவ
னையுல ரகற்றிடு மகில முய்யவே.

(அ)

யான்றரு காயிலை யென்னி லெங்கணம்
வான்றரு தெய்வமும் வாங் விலை
நூன்றரு குவிசியு ருட்க லோங்குவ.

தேன்றரு பழம்பொலி தென்னஞ் சோலையே.

(க)

வெவ்வலிச் சிவபிரான் விழிகொன் டாலென
வொல்வகை மூன்றுகண் டெருங்கு கொண்டகாய்
நல்வள முடைமையி னதிக நாடுமன்றே
செல்வரப் புயர்வன தென்னஞ் சோலையே.

(க0)

வாட்டுவெங் கரவன் வலவன் செல்வழி
மூட்டுவெந் தரிசுப் முதிர் தெரிதா
மாட்டியர் தெருள ரை வெளவுவ
னுட்டுமெவ் வட்டம் யின் றுலு முழரோ.

(கக)

திருநகரப்படலம்.

உரு

தனைவெறுத் தருந்தவர் தவஞ்செய் மாநகர்
தனைவனைத் தமார்க்கவேன் சார்ந்து வெஞ் லை
தனையறத் தொண்டெனத் தழைக ரும்புந்
டனையறக் கழனியுட் டதைவ வெங்கணம்.

(கஉ)

தழைமுகி லெனப்பலா நோக்கிச் சாருமா
வழையமர் கோகில மொடுங்கு மாறவேன்
பிழையின்மா தவரிடைப் பெற்ற தோல்வியால்
விழைதரு கூக்குரல் வீந்த தொப்பவே.

(கங)

கணையமர் சாறெலாங் கால் வன்மைசெய்
தமிழக வனவுறு கோதை யாலேகள்
வழையுமா டுவர்பொரு ளனைத்தும் வீகிடக்
ருழைதல்செய் தகற்றுபொற் கோதை மாரினே.

(கச)

நிறைதரு பாசிலை யிரம்பை நீள்வனங்
கண்டெழுட் கொடுத்தி யசுடரி கர்க்குமாற்
பிறையதன் மேற்றவழ் பெற்றி யக்கட
ஸுறைபுனன் மேற்றவ ழம்பி போலுமே.

(கரு)

நெட்டிலை வாழைநீள் குருத்தி னுச்சியி
னெட்டிய பிறைதறை பாய வொட்டலன்
மட்டவிழ் கற்பக மால யான்மிசைப்
பட்டிடத் தொடுபிறைப் பாணம் போலுமே.

(கச)

பிறைததற் போரு ணெல்லை நாயகி
நிறைதரக் காத்தலி னவ்வு நெற
ரையுமந் நன்றியை யறிந்த லாமெ
விறைகெழு கதிர்களா வெதிவ னகருமே.

(கௌ)

கீடிய போரு னெல்லை நாயகி
கூடிய காத்தலிற் குளிர்ச்சி மும்பனை
பாடிய வெதருப காரப் பண்பென
மூடிய கவிசினுன் முத்தி னைக்குமே.

(௧௮)

இறையவர கொற்றவா வீசன் பாற்பெறு
யிறைதரு பாள்விநிர்ந்த தொருவ னின்றென
நிறைபுனற் பெருத்தட கின்ற நீள்கரை
முருகுசே வகண்டெ தர்ப்புமே.

(௧௯)

பொருபுனற் றிடரிடைப் பூத்த கொம்பர்மேன்
மருவிநாற் புக்கயல் வாவீப் பாய்வன
வெருவமை பற்பல வீர வாளெடுத்த
தொருவற வாடுகெத் தியரை யொக்குமே

(௨௦)

தன்னுடைக் குறிவெளிப் படுத்த தன்மைலிற்
பொன்னுடைத் தாமரை பூத்த வோடைநீர்
மின்னுடைக் குவிசென விழித்து வீழ்த்தவண்
பன்னுடைக் கிடத்தலை மாணு மென்பவே.

(௨௧)

அறிவரும் பல்ருலை யமைந்த கந்தியி
னறியமெல் விலைச்செழு காட வல்லிதான்
உறிதழுமதன்வழிக் செல்லுஞ் சங்கமுங்
குறித்த சிவனாமாங் கிழமை கொண்டென.

(௨௨)

இந்திர னனுபு டை யெய்தி நின்றுரை
கந்தியின் பழகுந் தாவித் தன்ருலை
முந்திரா கவள கிலையு னடை முத்தலி
னந்திய கூனியவந் நடுவின் வீழ்த்தென.

(௨௩)

இக்கார்ப் புடைவளை பொழிலெ டூத்துபோய்ப்
பொன்னகர்க் கமைநிலுல் புரித லால்ன்றோ
வக்கர்க் தலையம ரமார் யாவரு
நன்னிமெய் வேர்வற நன்று வாழ்வதே.

(௨௪)

மருவுமிந் தகர்ப்புறச் சோலை மாமலர்ப்
பொருவரு மனஞ்சுர ருலகு போர்த்தோ
லொருவில்லத் பட்டண முற்ற தில்லைகே
வருகுபொற் றிநி னுற்ற முள்ளதோ.

(௨௫)

புறநகர்.

வேறு.

ஒருமகன் புடை யானை யொன்றையே வணங்கு நான்கு
பெரு நூப புடைய யானை யெதிர்ப்படிந் வணக்கும் போர
வ்ருமருப் புடைய யானை யிராவிர மெனக்கி னித்த
வருமருப் புடைய யானை யாகுவா னங்கண் ளெகும்

(௨௬)

மழையதக் களிகல் யானைத் துதிக்கைமண் தொலி நாளும்
விழைதரு தன்னைச் சார்த்த வித்தியம் விரும்பு மாறு
நினைதபு கந்த மூட்டும் பிறங்குறிச் சார்த்த னோர்க்குக்
குழைவற வுரிய தூட்டிக் காத்தலெய் குணத்தர் பொன்றே.

பொன்னக நிறைவ னுரும் புரவியொன் றுள்ள தென்பா
என்னது மண்ணின் மேவற் கஞ்சி மியன்
மின்னகு வானஞ் செவ்வெமென்றது செந்நெய்தாங்குப்
பன்னகா னிதோ யாந் பாய்த்துசெ பரிசுள் பல்ல.

(௨௭)

மாயவாம் புரவி யொன்று மின்னரு மெ பா என்ன
தாயதிப் போது வந்தபு லறியலா மென்னத் தின்மை

௨௨) கோயிலுர்ப்புரணம்.

மேயது மாற்றார் சென்னி மேலடி வைப்பதாய்
பாயதாம் புரவி யாத்த மந்நிரயிபலவுண்டங்கள் (௨௯)

பாதலம் பாதல் காண முடித்தலம் பைம்பொ
மாதலம் காண விந்த மண்டலஞ் செல்லும் பொற்றேர்
மீதல மொன்றே தண்டு விண்டலத் திடையே செல்லும்
காதலம் கதிரோன் நேரையகிப்பது கதிர்வெண் முத்தால். (1)

இடையிடை யகரர் வந்து தடுத்திட யுடையோன் [ன்றி
மிடைக்க ரவன்றேர் பேய்த்தேர் மேற்செலுந் தடைபெற்றி
யடையலர் புரங்கண் மூன்று மழித்தவ னாய் வெல்த
முடையவன் நேர்மேற் செல்வோ மென்னுந்தே ருடையாத.

வேலெதிர் மேவு மேனும் வீழித்தகண் ணிபையார் டெய்துத்
தோலெதிர் தாக்கு மேனும் துணைப்பதம் பெயரா ரோங்கன்
மேலெதிர் வீழு மேனும் பிடித்தவாள் சோரார் வெய்ய
காலெதி ருடன்று செல்ல வல்லவர் கணிப்பில்வீரா (௩௨)

கருதுவெஞ் சினத்தி னண்ணல் காலெதித் துதைத்த போது
பொருட்டி லுழியப் பட்டும் புறங்கொடா னுகி வீழ்ந்த
வொருவனை வியந்து கொள்வா ரொருங்குபல் வீரர் கூடி
வெருவரும் படைகள் கற்க விளங்குகல் லூரி பல்ல (௩௩)

அகநகர்.

புவியினுக் குடுக்கை யாகிப் பொலிதர ரேபோற்
குவிமதிற் குடுக்கையி லுஞ்சுக் கொள்கை யுடைய
வலிதலில் வனம் னா யகன்கொடு புறத்தே மிக்க
செவியுடை மலர்பல் கொண்டு பாம்புரி சிவனு மாலோ. (௩௪)

மருவியந் நகரம் வாழு மாதவர் தவம்போ லோங்கி
யருவமை விடயஞ் சாரா தெழித்தொளி ரவம் னம்போல்
வெருவரும் பகைஞர் வந்து மேவுத லொழித்தொ ளிர்ந்து
பொருவின்த் நவர்போற் சற்றுஞ் சலிப்பது புரிசை மேவும்.

பரத்தையர்வீதி:

ஆடலி னவிநயத்தி னமிழ்துங்கைத் திடயாழ் கொண்டு
பாடலி னகைத்தி யத்துப் பார்த்தலின் முலை நிந்து
முடையி னடையின் மிகு முருகுகொப் புளிக்கத் தொங்கல்
குடலி னவியில் காமந் துறுப்பவர் சேரி மல்கும். (௩௫)

ஆடவ டென்னு நன்செ யகன்விழிப் பார்வை யென்னும்
பாடவ டென்னு கொண்டு முலையல் துருது பற்றி
வீடருங் காம மேர்மேல் வித்துபு வாய்நீர் பாய்ச்சி
நாடரு மவர்தஞ் செல்வ வினைவனை நன்கு கொள்வார். (௩௬)

துளைபடு முத்த நல்கித் துளைபடா முத்தல் கொண்டும்
கிளைபடு பவள நல்கித் கிளைபடாப் பவளம் கொண்டும்
வளைபடு தனங்கை நல்கி வளைபடாத் தனங்கைக் கொண்டும்
விளைபடு போகந் தும்பா ரவர்வயின் விரும்பி மைந்தர். (௩௭)

இலக்கமுன் னாகச் செம்பொ டெண்ணில முதலாக் கொண்ட
விலக்கரும் வணிகர் தாழு மிங்கிறும் பூது செம்பொ
கலக்கமில் பொதுமின் னாரோ ரரைப்பி முத்தல்கக்கொண்
லெப்பருங் கோ பான் நினைத்தே னு முவந்துசேர்ப்பார்.

அறைபெ விரும்பம் பொங்க வாடவா ழும்மோ டாடி
நிறைமகி தினைக்கும் போது கிறைபொரு ளாவிய நீரா

௩௦ கோயிலுரப்புராணம்

துறைதலிற் கணிகை மாத நிலலறத் துறைந்து மேலா
மறைமுடிப் பொருளிற் தீரா ஞானியர் மானு வாரால். (௯௦)

இருண்மலர்க் கூந்தன் மின்னா ரடைதரு மினையர் தம்பாற்
பொருள்முதன் மூன்றும் கொண்டு போக்கற வினெ டுபெடுத்
தெருள்பணி கருமன் னாரே செய்யப்பெற் நின்பு நல்கி
பருண்மிகு குரவ ரேயென் றறைதரற் கைய மின்றே. (௯௧)

உறுப்பினிற் குடைந ராத வெள்ளிழை நுனைவி மார்பால்
வெறுப்புடைத் திவர்பா லுற்று வேலைந றிந்து கருவுக்
கூறுப்புவிட் டெழ்வ ரென்லிற் கணிகைமார் நல்கு மின்ன
புழப்பமே வாத முத்தி யின்பமோ வறித ரேமால். (௯௨)

பாவுதன் கழனி வறியிற் பரத்தையர் மறுகு சேர்தல்
பிரவுசா லோக மன்னார் மனைபுகன் டினிர்க்கு டிப
முரவுசெ யவர்மெய் தீனடித் தழுவுத லுயர்ச்சா ருபம்
யரவுபோக் கிறந்த யின்பமத்தென்றென் றுணர்ந்தார்போலும்.

ஆயருணிற் றுமு முண்டா ராகுவ ருவகை யென்ப
தவருளிற் றுமு முத்த ராகுவ ரதற்கு மாறென்
நவர்பா டுமும் பட்டா ராகுவர் மைந்த ரென்னி
ளவரெடு தாம்வே நின்றி யன்மதர லுற்றார் போலும். (௯௩)

பரத்தையா டென்று தால்கள் டதருவ தெல்லா மந்தப்
பரத்தையார் தம்மைச் சாதி யொருமையிற் பகர்ந்ததென்றோர்
பரத்தையுட் டென் னைந்தர் விடாதுழல் பவரே யாகிற்
பரத்தையர் முன்பு டிந்த தவத்தினோர் பழுது முண்டோ. (௯௪)

யெனாளர்வீதி.

பழுதகன் மலரின் மே ழான் பாதத்திற் பிறந்து நானு
முழுதொழில் புரிந்து மூவர்த் தாய்க்கி றுரவு மிக்கா

செழுமயி பாகன் பாதத் தருச்சினை செய்த நானும்
முழுவதும் தயரும் வேளான் மாந்தர்மா னினையும் பல்ல. (1)
ஏனம்பொலி கழனி வேளான் மாக்கடாம் விருத்திற் கூட்டு
முளம்பொ டி விருப்பஞ் செய்து முபசா முளர்த்து நீரிற்
நளம்பொ டி யிளசை மாறர் தாமுமல் வாறே செய்து
களம்பொலி விடத்தான் பாதம் கலக்குமோர் வாழ்வு பெற்று.

வைவியர்வீதி.

உடைமலர் மலரின்கு ளொருவிற் றோற்ற முத்தே
ரட்டைத் தழிவுத் தம்மே போத்செயு மன்மின் மிக்கா
ரிடையற லெதுவு மில்லா ரினையிற் குறையொன் றில்லா
நடைகெழு வணிகர் வாழு மானிகை நலமு மோர்பால். (௨)

உள்ளதோ வித்தும் பாவென் றெருவர்தன் தாயி னொ
தெள்ளரி தாய வீது நல்குதி ரென்ன வீயத்
தள்ளரும் பொருள்க னெல்லாஞ் செந்திரச் சமைந்த நானும்
எள்ளமில் வணிகர் மேவுக் கவின்பொலி சியமம் பல்ல. (௩)

இக்கடர் வணிக மாக்கள் விதியி னிருநாட் டுக்கா
னன்னயத் தரித்தல் செய்து னென்பாரு விட்டி னென்
முன்னவன் கருணை மூர்த்தி முக்தனென் பெருமா னம்பொன்
மன்னவ னெனும்பேர் சாத்தி விடநிலைக் குரிமை நல்கும். (4)

கருதருத் கழனி வாயிற் நாமுர் வணிகர் தம்பாற்
பொருவரு முவப்பி னெனும் புருத்திர் வாரு மின்ன
மருவுமற் தவர்பேர் கூழின் மரித்திடா மித்யு மில்ல
வெருவரு மனைநார் செல்வ மிகுதியு மெப்பா ரில்லை. (௫)

பொருளின் விட்டும் போது புத்திரர் குதலொன் னென்று
மருகுந் விட்டா நிற்கு மடமையோர் காண்கொள்ளத்

௩௨ கோயிலுர்ப்புராணம்.

தெருண்மிகு மன்ன தானஞ் சிவாலய தரும மேற் றார்.
வெருண்மிடி யகற்றற் கென்றேயீட்டுவர் விரும்பி ன்ளும்.

அரசர்வீதி.

புண்ணிய மறைவ லாளன் புயத்திடைத் தோற்ற
ரண்ணிய பகைவர் மண்கொண்டவர்க்குவின கொடுக்க வல்லா
ரெண்ணிய முடிக்கு நீரா ரெய்தருந் திறவின் மிககா
கண்ணிய வரசர் வழு மாடமுங் கலந்த தோர்பால். (௩௬)

பொருபரி யிவர்ந்து செண்டு போம்படி னகலத்து வாரு
வருமதக் கலுழி யாணைப் போர்கண்டு மகிழ்கின் றுருந்
தவரு ராடல் பாட நிருந்தறத் துய்க்கின் றுருந்
வெருவரு மிணைய ராகி மன்னவர் வாழ்வார் மேன்மேல். (௩௭)

மறையர்வீதி.

விதிமுகத் துதித்து வந்தார் விதிவிலக் கினைத்து டோர்த்தார்
பதியுயப் படைபு மாறு பகவுடம் பதித்தல் செய்வார்
பொதிதரு மழல்வி டாது போற்றிடும் வலியின் மிக்கார்
மதியமை மறையோர் வாழு மாடமு மளவி லாத. (௩௮)

புனிதநீர் முழுகிப் பின்பு போக்குகோ வணததி னோடு
கனிதரு மீரந் தீரா வுடையிடைக் கண்ணு டித்துப்
புனியநீர்க் குடமுந் தாங்கிப் பரவுதங் கிருகம் புக்குத்
துனியின்மா தருளட் டீட்டி யநிதிவர் துலங்கச் செய்வார். (௩௯)

அனாயிடை முஞ்சிறாண்சேர்த் தறுவையுன் கொய்து துங்கப்
புரையறு மான்னோல் சேர்த்த பூணுட லொடுபாற் சார
வரைசெயும் பலாசக் கோலின் மாண் டன் பல்லோர் கூழக்
கனாயிலா மறைக ளோதுங் கிடைமிகக் கவினு மாதோ. (௪௦)

ஒருபிறப் படைந்த பின்ன ரிருபிறப் புவந்து மேவி
மருவுமுத் தழுவ மோம்பி மறையொரு நான்குந் தென்னிப்
பொருபொரி யைந்து மோப்பிப் புரிபகை யாறுந் தீர்த்து
கருதெழு புறப்பு நீத்தென் குணனடி கைக்கொள் வாரே. (௪௧)

கொங்கலர் வேணிக் குழகரைம் முகத்துத் தோன்றித்
தங்கலான் மார்த்தத் தோடு பார்த்தபூ சனையும் போற்றிப்
பொருதுவே தாக மங்கல் புரையறத் தெரிந்து நான்கு
துங்கலா ராதி சைவ் நருக்கையுந் துலங்கு மங்கண். (௪௨)

முனைச் செவ்வார் முரிவில்லா லமுதுஞ் செம்பொ
னவன் கழு பருப்பும் பற்ப னறும்புகைக் கருணை பாகுந்
தகைகெழு பரவு னியயுந் தயிருட் லயிரு மற்றை
வகைகெழு பிறவு நல்குஞ் சத்திரம் வயங்கு மோர்பால். (௪௩)

பொலிமணல் பரப்பி மீது புதியமட் கலகி னாத்தாங்
கொலிகெழு நறுநீர் வாக்கிப் பாடலத் தறுபூ விட்டு
நலிவிலா நறியு மாரு மிலிசுச நல்கு சாறு
மலியவே டுக்கமத்து வாக்கும் பர நு மலிவ் வாங்கண். (௪௪)

டகைக்கலிர் கருத்தி னோடு பதப்பொருள் காட்டு மற்றை
வகைவினு விடைமுன் யாவும் வயக்கியை யிருதோம் போக்கி
நகைசெயல் வழகோ டித்தி நாலிரு நான்குஞ் சேர்த்துத்
தகையிய நெரிக்குங் கல்விச் சாலைபு முளதா லங்கண். (௪௫)

தெளிதரு புதழ்பே தாந்த சிவவணந் கிருந்தச் செய்தே
யொளிதரு மனை மாதி னோண்டி முரவோ ராகிக்
கனிதரு பவஞ்ச முற்றங் ளான்நிடு சோற்றிற் கண்டு
வெளிதரு பிரம மோயி மெய்வார் மடமொன் னுண்டால். (௪௬)

* முழுவிலும் கருங்க ணல்லார் முலைமுகடமுந்த வுது
தழுவிலும் வருந்திப் பெற்ற தாயென மதிக்கு நீரா
ரெழுவிலுஞ் சிறந்த திண்டோ எரித்திரா தியர்வாழ் வெல்லாங்
வழுவிலும் கவலை சற்று மனங்கொளா வலிய ரன்ருன். (௬௪)

இருவினைப் பயனா யுள்ள விற்பமுந் துன்ப
மருவுறி னுடம்பி னுக்கு முன்னமே வாய்ந்த வென்று
பருவரா ருவவார் செய்ய பசும்பொனு மோட்டிற் காண்பார்
பொருவரும் பெருமையோடு சிறுமையுடையார் மாடோ.

திக்குமுனெழுந்து போந்தேயொள்ளிய புகழையுது
திதக்கும்வெண் ணீறு புகித் திருந்து கண் மணிகள் பூசு
மதிக்குமைந் தெழுத்து மெண்ணி வாஞ்சை கேட்ட பாடம்
பதிக்குமுன் ளத்த ராவார் பகற்பொழு தெவரு மருகன். (௬௬)

துதிகதிர் விழுமுன் போந்து துலங்குவெண் ணீறு புகித்
குதிகொள்பே ராட்டி ராணர் கொற்றவா ளீசர் தம்மைத்
திதிபுரி நெல்லை மாதைச் சேவித்துப் போற்றிப் பின்னர்
மதிய ருவர் போற்றி வாஞ்சையிற் பாடங் டென்பார். (௭)

மதியொரு புறத்து மேவ மதியொரு ரிரண்டுபாலும்
பொதியுடிக் கணங்க னாளும் பொருந்திவை கிடமே லந்தத்
திதியமை கழனி வாயிற் நிருமடத் தினிது மேவி
வருகு வனுக்கு மாணுக் கருக்குமொப் புணாக்க லாமே. (௬௮)

உலாமுதற் சாத னத்தா ரொருபுற மீசண்டா லென்று
கலாதரு சாத னத்தா ரொருபுறம் அன்முன் நென்று

* முழு = அறியாமை.

வலாதரு ருந் தனத்தா ரொருபுறம் வருநான் கென்ன
வலாதரு சாத னத்தா ரொருபுறம் விரும்பு மங்கண். (௬௯)

மூப்பதப் பொருளி னுண்மை முறைமையின் விசாரஞ் செய்தே
தப்பினபு மட கூடி யாவந்தா மாகக் கண்டு
செப்பமுந் துய்யப் பல்லோ ரவர்பணிசெய்கை மேற்கொண்
டொட்டிச் சுவர்முகா நிற்பார் குழாங்களு மொருசார் மல்கும். (௭௦)

அன்றிய செம்பொன் செய்த விமானத்து விளங்கா நிற்குந்
துன்றிய சோதி லிங்க சொருபனை யாட்டி யூட்டி
மன்னாப நந்திசுழ் மகிழ்ச்சியா லவ்வா ருற்றிப்
பாண்டி துதிய னேனும் பணிபவர் பல்சே ராங்கண். (௭௧)

நலமலி சோதி சேக சொருபந் நந்தி சற்கும்
வலமலி செய் பிராற் றேயி னுண்டொழின் மாணச் செய்தான்
புலமலி விசுப்பின் வாழும் புண்ணிய மயனே கஞ்சத்
தலமலி பிரமன் ருனே யாரென்று சாற்ற வல்லேம். (௭௨)

கறிபல திருத்த யாருந் தன்லெங் கனிகின் ருறும்
பறிநிறப் பப்பா ராய்ந்து கொ டுலைப் படுக்கின் ருரு
நறியடுங் புருக்கு வாகு நாறு ய்ப் புகையுப் பாரஞ்
செறிதர வடுதல் வல்லா ரின்னராய்த் திகழவ சோர்சார். (௭௩)

இத்தரு மடமுன் னாக விசைத்தமா ளிகைக னெல்லா
மொத்தன குழா நிற்ப வுதன்புப் பொலியா நிற்குஞ்
சத்தரி விற்ப ருபத் தனிப்பரா பரையி னேடுங்
குத்தரச் சிலையர் நாளும் னுலகொருஞ் செம்பெ ன்கோயில். (௭௪)

ஒருமக வழித போதி லோடிவா வென்றி டாம
லருமைகொ டுருமுன் மேவி லருள்பெற லாகு மென்றே

கூ. கோயிலார் ப்புரீர் னம்.

பெருமகொள் கீர வேலை பெட்டடைத் தமர்தன் னுந்
திருமுனர்க் குடைந்தோர் பாவஞ் சிதர்மதுப் பொய்மை மாதோ.

முத்தொழின் முதல்வ னென்றே முழுமுறை யியம்பா நிற்கு
மத்தகு வார்த்தை யாரு மறிதரத் தெருட்டு மாறே
யுத்தமன் நிருமுற் போற்றி மூவரு முறநின் னென்
வித்தகஞ் செறியுஞ் செம்பொற் கோபுரம் விளங்கு மாலோ. (1)

கொற்றவா வீச ரேவ லாற்கொழு விட்டகண் மேற்கொ
டுற்றழுத் தாது போளு லுலவுபொன் மதிலோர் மூன்று
செற்றிடம் படிமு யன்றோர் திருநக ரொருங்கு காயச்
சுற்றி, மறுது ளுக்குஞ் சுடர்மதின் மேற்போய்மாதோ. (2)

வடகிசை மருவிற் செண்டு புடைத்தலார் மாற வாரென
றடல்கெழு மேரு வம்மா னருள்பெறல் கருதி வந்
கெடலரி தாய பல்வே றுருக்கொடு கெழுமல் போலுஞ்
சுடர்விடு செம்பொன் செய்த சூழுறை தேவர் கோயில். (3)

இடர்தபுநம்பேர் பூண்டும் வெப்பமே யியற்றி
மடர்ந் தேவா நிற்குமதற்குந் ணிலையென் றென்க
சுடரடி நீழ் லெல்லா வுயிர்க்குஞ் செய் தாயோற் கென்ற
படர்குளிர் நீழல் செய்யும் பரிசில் வன்னி மாதோ. (4)

பற்றுறக் கிளைத்து விண்ணம் படர்ந்தெழு பசிய வன்னி
நிற்றலை யுணர்ந்து செங்கே ழிரவீமண் டலநேர் வந்து
மர் மறை யுணர்ந்து நிற்கும் வண்ணமே புனாயு மெங்கள்
செற்றவா வீரர் மேய குருமணி வீமன மாதோ. (5)

மறைபு விதியி னுற்றான் வயங்கிய சிற்பஞ் செய்து
கறைதபு பசும்பொன் வேய்ந்து கதிர்மணி பதித்த லாலே

திருநகர்ப்படலம்.

கூ.

முறைவரு செங்கே ழாதி மூவரு மிகையே யென்ன
நிறையிருள் சீக்கு மெங்க ணெல்லோநா யகிவி மானம். (அக)

நிலவுவெங் காமமாதி கொடும்பலக யொழித்தல் வேண்டி
நிலவுபு ருள்சா லெங்க ணெல்லோநா யெழு னிவ்வா
றுலவுமெய் ன்பின் வீழ்ந்து கிடமினென் றுணர்த்தல் போலக்
கலவுத லொடுகி டப்பான் கருதுமோர் பெரியோ னம்மா. (1)

கொற்றவா வீசர் முன்பு குடந்தம்பட் டேத்து வாரு
முற்றவா தரித்து நெல்லை முன்னின்று துதிக்கின் றாரும்
முற்றவாய் மற்றை யேனோர் பார்சென்று பணிகின் றாரும்
பொற்றகைபதன் னெங்கும் பொற்புறப் பொலியுந் தோ. (2)

நல்லியன் மகதி வீசுந் தரப்பிசை முழக்க மோர்பாற்
பல்லிய முழை மோர்பாற் பகர்பல்லான் டெடுத்த னோர்பால்
வில்லிய னோர் செவ்வாய் விளைந்தபாட் டொலியு மோர்பா
லல்லியல் கதாப்பி னல்லா ராட்டொலி னொருபா லங்கண். (3)

அளவருந் தவங்க ளாற்றி யரியசா ளுபுமுற்ற
வளவரும் பெருமையாளர்க் கடிநிழ ளளித்தான் னாத
மளவரு நுதற்க ணெல்லாம் வு கையி னடைமத்தான் மாறு
மளவுநம் வாயி லோறு மளவருந் திப்ப் பொம்மல். (4)

நிலவிய வளத்தான் மிக்கு நிரம்புமக் கோழி லுள்ளா
லுலவிய வுயிர்கட் கெல்லா மோங்கிருங் கருணை பூத்துக்
கலவிய வெழில்சா றெய்பக் கற்புடை நெல்லை யோடுங்
குலவிய வருள்சா லெங்கள் கொற்றவா வீரர் வாழ்வார். (5)

திருநகர்ப்படல முற்றிற்று.

ஆ. திருவருத்தம் ககக.

* செங்கேழ்=சூரியன்.

நைமிசப்பட்டலம்.

வனாயினின்று செம்மணியும் வெண் வயிரமும் வுன்றி
வினாயின் மல்குசந் தகில்பல வேரோடும் பறித்துத்
கிராகொணர்ந்தவந் தெறிதருந் தெய்வதக் கங்கைக்
கனாயின் மன்னிய துயர்பெரு கைமிசக் கானம்.

வனரி லாங்கலி கால்களா வானமேற் பரப்பா
வனரி கமேயு கட்டியா விந்திர விஸ்வே
கிராகொணர்ந்தவந் தெறிதருந் தெய்வதக் கங்கைக்
கனாயின் மன்னிய துயர்பெரு கைமிசக் கானம்.

மன்னு தெங்கினைக் காய்க்ருலைக் கிழக்குமா வதவ
முன்னு மத்தரு தெங்குண் முப்புடைக் காய்க்ருப்
பின்னு தன்னுடைப் பாசில யாசன மாசித்
தன்னு தன்மைனு முன்ன புரிநிறத் துணைய

மான்ற நெஞ்சுமின் மாதவரணா கைகாட்ட
வான்ற தூவாரி தபனமங் கைக்கொடல் கரணாகத்
தோன்ற மாதுளங் கனிமிசைச் சிலபுரிதால் கற்றிக்
கான்ற மாலிலை செரிஇயெடுப் பனமுன் கவியே.

சிலபுரிதென் லுங் கவுகோ கிலங்குந் நிரையுந்
திலபுரி வட்டருந் துவற்றுதே மலமுந் துளவுந்
கலவு ராயினு மாதவர்க் கியற்றில கருங்
குலவு நீர்தரு கிலத்தின்வே றுறுநிறங் கொளுமோ.

அங்கு மேல் மாதவர் கற்பக மளிக்கும்
பொங்கு திஞ்சவைக் கனியும்புத் தழுதழும் வெறுத்த
வெங்கு நாடியு மீத்தரு வனத்திடை யென்றுந்
தங்கு கட்டிகளி போலமை யாமையிற் றுளே.

(கூ)

புன மாயக லுமையொடு பொலிந்தினி தறலா
வினிய மாயுன் முதலியர் குழ்தலா லென்றுந்
தனிய வாவுயர் முனிவார் சார்தலா லளவில்
சனிய ளாவிய கைமிசங் கையே நிகர்க்கும்.

(எ)

பரசு பாடலும் வன்னிபுன் னுகமா வகிலால்
பரசு வேங்கடம் பார்தருந் திலந்தைபொற் கொண
பரசு நாவலக் களா பனமுதற் பலவும்
விரசு மொவ்வொரு தலங்குறித் திடவவன் மிடையும்.

(அ)

அடைய தெத்தா நீருண்டு தோலுடை யனமுந்
புடைவி ளங்கிட மலரமை பொழிநனி
தொடைசெய் வண்டெனுங் கண்மன மாலிகை குடிச்
சவடய மை மீமா முனிவரிந் தெவ்வபல் மருவும்.

(க)

சிவபிரானெடு மாறுகொள் தருமயடி சேய்
தவவில் வெம்புவி நவ்விருந் தார்ப்பமுந் பலவு
முவமை தீர்முனி வார்ப்புரி விடைபுரிந் துவக்கு
மவனி லும்மவ னடியார்டு லெனல்குறித் தன்றே.

(க0)

வேறு.

இன்னபல் வளத்த நைமிச வனத்தி விருப்பல் பொருபு
பிறை யுயிர்த்த, வன்னமென் னடையா ளொருபுறத் தமர
வமைத்தவ னடிமலர்க் கன்பு, தன்னமெய்த் தவஞ்செய் பெரு

சு0 கோயிலூர்ப்புராணம்.

மையர் சிவமாத் தோற்றஞ்சா வியாவையுங் காண்பார், பன்ன
ருஞ் சமமா தியவிரு மூன்றின் மேற்படப் பகாநிலை நிற்பார்.

அளவரும் புகழ்சால் வேதவே தாந்தத் தமைதரு சாரா
யுள்ள, தளவரும் பினைய மூலோர் பாகத் தம்பிரா னருட் லப்
புறுத்தும், களவருந் தெய்வ வெள்ளிய நீறுங் காமர்கண் ணியு
மைத் தெழுத்தும், பிளவரும் பெருஞ்சா தனமென விகாண்ட
பெரியவ ரரியவரணையார். (க2)

தேம்புரி கடுக்கைச் சிவபிரா னடிக டியானஞ்செய் வத்
கிடை யுறுத், தோம்புரி தகைக்கா மாதிக ணைஞ்சொப்பன்
திருத்தறியார், தோம்புரி செய்கை சிறுயிரிடத்தா கவிற்
றிடார் நலமுறப் பொலிந்து, தோம்புரி தகை, களவிலர் மா
யோன் சதுமுகன் றோற்றமீ றளப்பார். (க3)

வழிமதுப் பிவிறுங் கற்பக நறுந்தார் வானவ ராயிர மல
ர்ந்த, விழியுடைக் கட்டை விரிமலர்ப் பொருட்டு மேலுறை
நான்முகப் பெருமான், மாழிகவைத் தமிழ்தோர் மொழித்திரு
மடந்தை குவிமுலை தினைக்குளர் புறடயா, தொழிதரற் பால
வினையர்த் போக மொருபெரு ளைக்குறிக்கொள்ளார். (4)

தினாயெறி யளக்க ரேழுமொன் றுஞ்ச் செறியினு மொன்
றன்மே லொன்றா, வனாயெறி கொ ள்கான் மண்டினும் சுறுத்
த மங்குனின் றசனியே யுகினும், வனாயெறி கடுக்கை மாலி
கைத் தடந்தோள் வின்னவ னடியலாற் பேணர், புனாயெறி
மனத்திற் சலிப்புறர் சற்றும் பூரண சொரூபரா யமர்வார். (5)

தோற்றமீ நிகந்து சச்சிதா நந்த சொரூபரே யாயமர் தருத
ற், கேற்றசா தனமோர் நான்கவை பெறுதம் கிணைந்தசா தன

நைமிசப்பட்டலம்.

சுசு

ஞ்சிவ் பத்தி, யாற்றவு மதுதான் பெறுவதற் குபாயமண்ணலா
மர்தலு லெருமை, சாற்றவுட் கோட லெனத்தனந் துள்ளா
சாந்தமே யுரு கொண் டன்னார். (கசு)

ஆனநல் லறஞ்சால் சீவகா ருணிய மமைதரு பரசிவபத்தி
பாடலம் பலவுட் பாங்குறக் கொடுக்கும் பாசவை ராக்கியம்
பிரம், னானமென் றுணாக்கு மிவையொரு நான்கு நன்குடை
யவரிவர் புதுக்கு, மானமின் றுணாத்தற் றந்தனும் வல்லா
னென்னின்மற் றுணாப்பவ ரியாரே. (கௌ)

தவவலி படைத்த செனனகன் சாதா தபன்வசிட் டன்
றுரு வாச, *னிலிவர்புகழ் விசுவா மித்திரன் ககோன் னிதுமா
ணிமாண் டலியன் னுவர்படு சமல மாதவன் பிருகு தாமீரன்
காத்தியா யனனே, குவலயம் புகழும் காசிபன் வீதி கோத்தி
ரன் சாலிகோத் தினே. (கௌ)

மருவிய வாபத் தம்பன்பாற் கரி வாமதே வன்கவு
தமன்றோ, மொருவிய போதா யன மவற் கலனே யுருகூர்
கியன்கவுத் தகிசீ, ரிருவிய புலக, த்திரி சம்பு விரசினியாக்கி
ய வற்கன், வெருவிய செயறீர் சத்தியா சன் மேதகு சதா
ந்த முனிவன். (கக)

புலத்தியன் சாக ல்யனமுதன் முனிவர் புகழ்மிகு மனவி
லர் கூடி, நலத்திய லாண்டு பன்னிரண் டளவு நலிற்றுமோர்
மாமகந் தொடங்கி, வலத்தியல் விதியாற் புரிதரும் போதமாம
றை யாகம புராண, நிலத்தியன் மற்றை யாவையு முணர்ந்தோ
னிறைசெழு மருந்தவப் பெரியோன். (உ6)

* இவர்புகழ்=பார்த்தபுகழ்.

சஉ கோயிலூர்ப்புராணம்.

தவலருங் கொடிய வைம்புலக் குறும்பு சாய்த்தவன் நிவத் தருட் சிறந்தோ, னுவலரும் பெருமை வெண்டிரு நோன் மைசால் கண்டுகைத் தொடையுங், தவலருங் தளிப்பிற் புணைத் தவன் றவாது கருதுமைந் தெழுத்துமுட் கணிப்போ, னினிலவ ரும் புகழ்ந் நியுந்தனை யடுத்தோ ரியாரையுந் தானெனச் செ ய்வோன். (உக)

சத்திய ஞான நந்தகிட் களமாழ்த் தற்பா ரெனபமாய் வி புவாய், நித்திய நிமல கிரஞ்சன முதலாய் நிறைதரு பேரொளி ப் பிழம்பாய், மெத்திய வுயிரி னபேதமா யென்றும் விளக்கிந் மொரபா ளெனப் பொத்திய தானென் றுணர் தரு துணிபான் புகழ்ந் குதமா முனிவன். (உஉ)

பலகலை யையந் திரிபறி யாமை பறித்துநன் குணர்ந்தவ ராய், மலகலை குணத்தி னமைந்தவ ராய் மமைந்தமா னுக்கரு மவர்க்கு, விலகலையுந் குழுமா னவரு மெய்க்கிழ லேயென த் தொடர, விலகலையுந் து யாருமுண் மகிழ்வந் நிற்பயிச் கூர்தர வந்தான். (உக)

வந்தமே தடனை யிருந்தமா சுவர்கள் வரவுவந் திருக்கநின் றெழுந்து, சந்தமா ரெகிர்சென் றியிசைப் பணிந்து தடங்கர ன் கூப்பினர் கொடுவந், தந்தமில் சிறப்பி னானத் திருத்தியரு க்கிய பாத்தியா சமன, முந்தவா தரித்துக் கொடுத்தனர் புகை முடித்தன ரிருக்கென விருந்தார். (உச)

பவத்தியர் வினைக்கு மைம்புலக் குறும்பு பாழ்படுத் தெழுந் துமே லாய, தவத்துயர் கருணைக் குன்றமே சகல சாத்திர புர ணமுந் றுணர்ந்து, சிவத்துயர்நெறியே நெறியெனத் தெளிந்து

நைமிசப்பலம்.

சக

தெளிதரா வெம்மனோர் முழுதுயர், தவத்துயர் கடப்பத் தெளி க்குமா னென யமலனே யென்ப்பல துதித்தார். (உரு)

வண்ணைசு கருணைச் சூதமா தவநின் வதனசெந் தாமரை மலர்நின், றுண்மைசால் புராண கதையெனு நறவ மூற்றெழுஉ வழிதரு மதனை, யண்மைசால் செவியென் றுரைத்திடும் வாயா லவாவுபு பருகியு மின்னும், வெண்மைசா லறிவே மாதலிற் திரு த்தி மேவிலேம் பருகுதல் வேட்டேம். (உசு)

பண்ணிய தவத்தோ ரிதயவா லயத்திற் கழறராச் சிவபிரா னுருவாய்த், திண்ணிய விமய மால்வரை தொடங்கிச் சேதுமா தலத்தா ளுள்ள, புண்ணிய தலங்கள் புண்ணிய தீர்த்த மி ளாவ யும் புகரறுத் தெமக்கு நண்ணிய வருளாந் நெரித்தனை கேட்டு நாங்கணன் குணர்த்தன மவற்றன். (உஎ)

காழகிற் றுணியுஞ் சந்தனக் குறடுங் கையரிக் கொண்டெடு த் தெறியா, வாழ்கடற் கிடங்கு கிழிதரார் யு மகன்புனற் காவ ரிக் கரையில், வாழ்பிற விடத்தி னெண்ணிய தளிக்க வல்லம னு ரமே முதலா, வேழ்பெருந் தவ மிறைஞ்சபல் மலங்க ளி ருப்பவென் றனையவற் றுள்ளும். (உஅ)

சத்திய ஞான நந்தமா தல்வாழ் தருகிரு வானைக்கா வெ ன்னுஞ், சத்திய தலத்துக் கைந்நியோ சனையாந் தக்கினத் தல ர்பல துதைத்த, சத்திய தடஞ்சேர் மெய்யமென் றொருபேர் த வாதடைட் தரிதொழ வமருஞ், சத்திய கிரிக்கோர் யோசனை ய ளவற் சாற்றிந் தக்கின திசையில். (உக)

புகழ்மிகு கண்ட தேவியென் றுரைக்கும் பொன்மறை பொழிந்தவர் தலத்திற் கிழவிலுத் தரத்தில் யோசனை யரையி லெண்ணினோர் கெழுபவத் துயரு மகழ்பெருந் துறைக்குமே

சசு கோயிலுர்ப்புராணம்.

நற்சை யொன்றோ டரைபுணர் யோசனை யளவிற் றிகழ்செய்
புத் தூர்க்குக் கிரவ னுதிக்குந் திசைமுகக் காலியோ யள
வில். (௧௦)

இருப்பது கழனி வாயிலென் றெவரு மெடுத்துரை செய்யு
மோர் தானம், விருப்பமார் சாலி வாடியே பென்று மிளிர்தரு
சமிவன மென்று, மருப்புறு புகழ்ச்சி வல்லப மென்று மறைத்
ரு பெயர்பல் பூண்ட, தொருப்படு மனமில் லவர்தொழற் கரி
தென் றுரைத்தனை யையகீ முன்னர். (௧௧)

அன்னமா தலத்தின் மானமிய முழுது மறிதரு மார்வமிக்
குடையே நன்றிநீ யின்னே நவிறநிடல் வேண்டு நவ்லொ
னா னுணப்பெருங் குன்றே, பன்னரும் புகழ்சா லுட்பெருங்
கடலே யென்றனர் பரவுத லோடு, முன்னரு மகிழ்ச்சி தலைக்
கொளச் சூத மாதவ னென்முக மலர்ந்து (௧௨)

வேறு.

நிருமலநீட்களநிரு கோரநிரு சனநிரா மயநிர்த் தொந்த
முருவருநிட் பிரபஞ்ச நிராக் கநிப்பிரிய வருநிட் காம, பொருவி
னித்த கத்தித் முத்தசச்சி தாந்த புரண ரூப், பருவரவி லா
ச்சருவ சத்தமுரு மையமுணர்ந் பரமான் மாவாய். (௧௩)

அந்தகலி யானகுண நிறைந்தவனாய்ச் சிருட்டிமுத லா
ற்றுலோனாய்ச், கனந்தருகங் காதானாய்ச் சதுர்ப்புயனாய்ச் சந்
நிரசே கரண யான்றோர், மனந்தருச டாதானாய் யயங்குநிரி
நெத்திரனாய் மணிபெண் டன்னாய்த், தனந்தனிய னாய்மழுமான்
றரித்தவனாய் யுமைமொருபாற் றழிஇய னோனாய். (௧௪)

இருக்குமொரு திரிபுவனே சனைமுகுர்த்த மொன்றிய
மெண்ணிப் பாவ, முருக்குமவன் நிருவடியிற் பிரியாத மனத்

தவனவ் ப்படலம்.

சரு

துவனக முதிர்ந்து துள்ளச், கருக்கும்வனைத் தயரொழியக் க
குநந்தக் கலப்பனாகித், திருக்குமல மறத்துமிக்குஞ்
சமிவனமான் மியமெடுத்துச் செப்ப லுற்றான். (௧௫)

மாதவத்தின் மிக்ருயர்ந்த செளனகர்முன் முனிவர்காள்
வம்மி னீரிப், போதவத்தை யறுத்துயர்த்துஞ் சமிவனமான்
மியங்கேட்கப் புக்க தானு, நீதவத்தை விளக்குமஃ கியான்விரி
த்துச் சொலப்புருந்த நேயத் தானு, மோதவத்தை மூன்றுமொ
ழித் தெவ்வார்தந் நியராநே முண்மை யுண்மை. (௧௬)

தேடரிய சமிவனத்திற் சருவபா வமுநிவர்த்தி செய்தல
லார்க்கு, காடரிய தருமார்த்த காமமோக் கந்தருவா னயநா
னும், விடரிய பரமசிவன் பிரசனை மாயிருந்து விளங்க லாலே
கூடரிய வத்தலமுட் கருதுநரு மெண்ணியவை கூடு வாரால். (1)

எவனரியு மயனுமடி முடிதேடி யநிரியா நெல்லா மா
வா, நெவனகில தொழில்களையும் புகுதுமொரு தொழிலுயி
ன்றி யிருக்கு மூர்த்தி, யெவனகன் சச்சிதா நந்தசொரு பப்
பெருமா சௌவன்மற் றம்ம, வவனொருநஞ் சமிவன மப் புவனே
சனெரிலவன்நீ ரறைவார் யாரோ. (௧௭)

மந்தரமத் தானெடிய வகுகா னுத்தாழி வாரி யாகச், சுந்
தரமா லயனமுதலோர் கடைபொழுது விடந்தோன்றிச் சுதே
னோக்கி, யுந்தரநா டழியாம லுண்டேபுரத் தவரேயவ் வமல ரன்
னார், தந்தரமான் மியமெடுத்துக் கூறுவதின் மூகையரார் தன்
மை நன்மை. (௧௮)

தனாயிரத மாகவிருகதிர்களகா லாகமறை தாமாவரச, வ
பைபிரமன் சாரதியா வடமலைவில் லாவுரக மொருநா னாகப்,

* எய்த்தல் = அறிதல்.

கே. வி. லார்ப்பு தானம்.

பேரவாவுக்கு மிகுந்த
பெரியவாவுக்கு மிகுந்த

ஐயவீதென்குடிபுதமானெலாம்
வையமேழிப்பிற்சுந்தபால்
செய்யகண்டிப்பலிக்குட்டியை
புய்யஆட்டுவெழுங்கொருபாட்டுரை

சிலமிக்கவர் தெய்வமறையெலா
மோலமிட்டுமுணராவினையடிப
பாலமைத்திடுபத்தியராகிய

வால்கில்லியர் மல்கிவழித்துவார்.

விசுசெந்தழல்வெய்யவனிறப்போலி
தேசமிக்கவர் உருபுந் தேர்த்தவர்
மாசுதீர்சந்தியாசநல்வாழ்க்கையர்
மூசுகின்றவளங்களுமொய்க்குமால்

வேதவித்திவரென்னவிளங்குவார்
காதலித்தைகழன்றமனத்தினார்
பேரபுத்தகராய்ப்பொலியந்தனர்
தேவித்துச் செறிவரொர்வெலாம்.

உயர்ந்தசாகியரேனுமுயர்விலா
தயர்ந்தசாகியரேனுமருந்தவ
நயந்தவாயிடுவிற்புந்நற்றவம்
வயத்தவாதுவயங்குறமுற்றுமே.

கரியகண்டன் கருணைக் களவிலா
னரியவேதமரற்றியுமோர்கிலான்

(க)

(கௌ)

(கக)

(கஉ)

(கங)

தலவிசேடப்பட்டு

சச்சு

மறியுமேவுந் திருக்கயிலாயம்
பிரியமிக்குப் பிறங்குவதத்தலம்
தூயசோதிசுடர்தென் கயிலையே
யாயவந்தச்சமிவனத் தண்ணுத்
ரூயதானத் தவஞ்சிவ
யேயவாற்றலிலாகியயன்றுமே.

நன்றுபலபவப்புண்ணியநன்மையாற்
சென்றுமேவித்திரிபுவனேசரை
யொன்றுமன்பினுத்தொழுவாருக்குப்
கன்றுவேறந்

சச்சுதாநந்தபூரணசம்புவாரு
செச்சைமேனித்திரிபுவனேசரை
யிச்சையாலொருகாலெதிர்த்தேதவார்
முச்சகம்புகழமுத்தரா வாரரோ.

செய்யமேனித்திரிபுவனேசனை
பையகாற்றவாவிசனென்றார்கலி
வையமோதுமந்நப்பெயர்வந்தவா
றெய்யநீவிநியம்புதம்நன்னரே.

திருகுதிர்க்குந் திரிபுவனேசனை
யிருகனூற்கண் டிணைஞ்சுரராயிரம்
பெருகு கண்கொண்டு பெட்டிற் றரம்பைய
ருருகுநாடகங் காண்பர்பல் லாழியே.

சித்தமேயதிரிபுவனேசனை
யொத்தவோர்முகத் தாற்றுதி யோதுநர்

(கச)

(கடு)

(கசு)

(கஞ)

(கஅ)

(கங)

100 கொய்யூர்ப்புராணம்.

கய நாமுகல் தென்துகளறு
கத்தி கொய்யூர்ப்புராணம்.

தரைவிளகு மிவன நாதுனக்
குரைசி நகு மணிபொன்னுதவுவோர்
வரைவில் கொய்யூர்ப்புராணம் கவுத்தவம்
விரையப் பூண்டு புரவு விபுலவர்.

அன்ன மாதலத் தாமல கத்துணை
யன்ன மந்தன ராதியர்க் கேவோ
லன்ன பேற்றி லலகெபன் னொழு
கன்ன மாக துகர்ந்துவிண்வரை.

கெல்லை நாயகி நீடு திருமுன
கெல்லை வீசெசம் பொன்னினி யன்றது
வல்ல மாமறை நியார்க்கு வழங்கிடி
னில்லை பிங்கல குகா திருந்திடல்.

சான்ற மேன்மைச் சமீவனத் தேயமார்
தான்று நேயம் விடுத்த வறத்தினர்
தோன்ற மூன்றுக ணுற்புயஞ் சூழ்சடை
பூன்ற நாது னுருவ மடைவரை.

திருந்து வன்னி வனத்துச் சிவநிதி
யிருந்து போற்றி யிருகண் விழிப்பவர்
பொருந்து முககட் பொலிவுடை யார்களாய்
வருந்து றுதென்றும் வாழ்ந்து விழிப்பே.

ஒருக ணப்பொழு தத்தலத் துற்றவர்
பொருவி லாப்பெரும் பொன்னுல கக்குடி.

தலவிசேடபுராணம்.

101

மருய் நூல்பல வாஞ்சித் தான்பைய
பொருவின்கு முவந்திருப் பா. நேரம்.

சம்புமேய சமீவனத் தெய்தி யொன்
வம்பு சான்றலத் தேன்றட மூழ்கிடி
ணம்பு தெய்வ நுந்திரு நாயகம்
பம்பு மாறு புளகதப் பூயே.

சென்னி யாதி செழுங்கண் மணிபுனைக்
துன்னி யோரொழுத் தைந்து முலகுய்யு
மன்னி வாழு மகாசங்கம் போற்றுவோர்
மின்னி வாழ்ந்து விடெலப்பே.

நீறு கண்மணி நேயத் தொடுபுனைக்
துறு மன்பி னுருந்துங் கருமமே
யேறு மாபல் நல்கு மிலையென்ற
சேறு மாறு கிதையுஞ் கிதையுமே.

பொருவி னீற்றொடு கண்மணி பூண்டி லார்
கருவி பத்தி கருமம் பிரமமென்
பொருவில் வான்பெய ருற்றமுக் காண்டத்தும்
பெருவி லாவதி காரயிற் லீனசே.

ஆத லாலவ் விரலாடி. னலங்கரித்
தோதல் சால்சமி நீடு லொருவனைக்
காதன். மேவக் கசிந்துபா சிப்பவர்
சாத றேன்றலி லாமுத்தர் சத்தியம்.

வேறு.

அருண்மலிவென் னீற்றினிந்து கண்மணிபூண் டைக்கொ
த்து மவார்க்க ணித்துத், தெருள்பொலித் தியிற்செவடி பா. நேரம்

௫௨ கோயிற் புராணம்.

செய் பவர்முத்தி சேர்வ ரென்று, பொருள்விரவு பெரியசா பாசு
வுபந் தன்னு புகலா நிற்கு, மருளகல்செய்க்கினிற் திரவு
பரிடதமும்தே வருந்துக் கூழும். (௩௮)

வேறு

உரைவதாவதாரோ புராணத்துமிக்
கரையக லுண்மையே கனவு மீதுதேர்ந்
தரையிர வாடுவோ னடிய டைந்திடாப்
புரையருக் கொழியுமோ புன்ப வத்துயர். (௩௯)

அறமலி சமீவனத் தளவின் மீன்மியத்
நிறமலி தரவெவர் செப்தவெவர்
நிறமலி செஞ்சடை நில்லன் சேவடிக்
குறமலி பத்தியா லுயர்ந்தவந்தனார். (௪௦)

உலவின் சடப்படல முற்றிற்று.

திருவிருத்தம் ௨௬௮.

வீரபாண்டியன்

சமீவனமடைந்தபடலம்.

குரவணக் குழலோர் பாகக் கொற்றவா ளீசர் காணைத்
சிரவண மொன்ற னாலே செய்தபா வங்க டர்ந்து
கூழணப் படுப வஞ்சக் கலப்பினின் தகன்று முத்தி
யுராணப் படுவர் யாரு நீயிரு முவந்து கேண்மின்.

வீரபாண்டியன்சமீவனமடைந்தபடலம். ௫௩

தையுமிக் காண்த முன்னஞ் சைமினி முனிவன் கேட்ப
கைழ் மர் கருங்கட் செவ்வா யுலோபாழத் திரைம னுள்ள
க் கைழத் திறப்பிற் சொற்று எவன்விரித் துவைத் தவறே
குழைதரு மனத்தி னுங்கட் கொதுவன் குணக்கு நன்னர். (1)

துவாபர வுத்தி னந்தஞ் சுருவித் திரையுள்ள
தவாமுனி வரர்க்குண் மேலும் தம சாந்த யோசி
புவாமறி முகத்தான் பாசத் தொருவரு ருளி னாலே
யவாமுத லறுத்த வாத ராயன முனிவ னென்பான். (௩)

உறுகலி யுகத்தில் வேழமோததற் குரிய ரான
தெறுகலி மறையோ ராணமுருகு கில்வாழ் காட்சிற்
றறிவுடை யவராய்ப் பன்னோ யாளரா யுறுத லோர்ந்த
குறிஞனங் கடந்த பெம்மான் குறித்தரு ளான தாங்கி. (௪)

அருமறையனைத்து மத்தி யயனத்துக் களிமை யர்கப்
பொருவரு மிருக்கு வென்றும் பொற்பு யகரு வென்றும்
வெருவரும மென்று மிளிரநர் வனமே யென்று
மொருவற நான்கு கூறு வுஞ்றின னுலக முய்ய. (௫)

இருபத்தோர் சாகையான, றிருக்குமா மறையை முந்திப்
பருவத்தே சிறத்தோ னாய்ப்பிலவற் கருளிச் செய்தான்
மருவத்தே முதவு தூறு சாகைய கருவை மாண்பிற்
பொருவற்றோ னாய வைசம் பாயனந் களித்தான் பொற்பின். (1)

தழையவா யிரங்கு றாய சாமத்தைச் சைமி னிக்கு
விழைதர வருளிச் செய்தான் யிரும்புமொன் பானாய் நெஞ்சங்
கூழசெயு மதர்வ ணத்தைக் கூறினான் சுமந்து வுக்குப்
பழைபலம் மறையை யந்த நால்வரும் பாப்பினரே. (௭)

சாற்றிய நால்வருள்ளஞ் சைமினி முனிவனென்பா
ஹந்தமும் வாசுபேய மக்கினிட் டோம மாதி
யேற்றமார் மச்சிக் கொல்லா மியற்றியுஞ் சித்த சுத்தி
போற்றிடு பவற்குண் டாயிற் றிசெய்வென் புகல்வ தம்மா. (11)

முற்றிடுவதெனச் சைமினி முனிவப் போது
பற்றிய சொருப ிட்டா பாலனிங் திரியச் சேட்டை
யற்றவன் முழுது ணர்ந்தோ னகத்திய முனிவன் வாழஞ்
செற்றமி விருக்கை மேவித் திருவடி பணிந்து சொல்வான். (௧)

செந்தமிழ் மணக்குஞ் செவ்வாய்ச் செழுந்தவ முனிவ ரேறே
யுந்தரு மறையிற் கூறுங் கருமமென்க ளெவல்லா
மந்திர விதியி னாற்றான் வழாதுபன் னாஞ் செய்தே
னந்தமி ல்தைந் சித்த சுத்தியுண் டாயிற் றில்லை. (௧0)

இன்னுமொன் றுளது கேட்டி யிரண்டுமீ மாஞ்சை யுள்ளந்
முன்னிய கரும முற் று சொற்றிடு மீமாஞ் சைக்கே
பன்னுபலி றிறத்தி லும் பரத்துவஞ் சாதித் தேன
ஹன்னுமற்றன னும்தான் னுரைத்தலத யடைந்திலெனே. (1)

என்செய்வே னுரைத்தல் செய்யா யினர்படு கடுக்கை
மென்புப், பொன்செய்தார் முடியுந் கண்பு பூண்டியர் சொரு
ப ிட்டை, முன்செய்தார் தவத்தாற் பெற்ற முனிவனே யென்
று வேண்டித், தன்செய் னுரைத்தாற் கங்குத் தமிழ்முனி சாற்ற
ஹுறான். (1)

உரைசெய்ய கரும மெல்லா மொருகிவப் பிரிதி யென்றே
தரையிடைச் செய்தா யில்லை சைமினி முனிவா வத்தாற்
புண்தபு சித்த சுத்தி யடைந்திலை புரிந்தவ் வாறு
விரைதரப் புரியா ரெந்த ஞான்றினு மேவா ருண்மை. (௧௬)

கருமமே கருத்தா வாகச் சாதிக்கும் கடன்புண் டாய்க்ரு
மருமும் பிரம ஞானம் வருவதின் றெந்த ஞானமும்
கருமிகு பிரம லோக பரியந்தம் கலந்து வாழ்ந்து
மலவுபுண்ணியந்தீர் போழ்து மண்ணின்மீட் தெப்பர் மாதோ.

கருமங்க ளனைத்து ஞானக் கினியிடைத் கரு
யருமந்த வகண்ட சச்சி தானந்த கிவசொ ருபத்
திருவொன்று ிட்ட ராய ஞானிகள் செனியார் கண்ம
மொருவந்த முற்றோ ிந்த வுண்மை யுன றி யென்றான். (1)

செந்தமிழ் முனிவன் மாற்றஞ் சைமினி செய்யி னேற்றுப்
பத்தவெந் துயர்தீர் மோக்க பத்தரு ஞான மாய
நிந்தையில் கிவசொ ருப ிட்டைஞா னீந்தை நாயே
ஹய்ந்திட விரங்கி யின்னே யுரைத்தியென் றடியில் வீழ்ந்தான்.

பணிந்து வேண்டிஞ் சைமினி முனிவற் குற்ற
பன்னரி தாய வன்பும் பக்குவத் திறனு மோர்ந்தே
யுன்னன் கடனீர் முற்று முழுந்தன விக்கி யுண்டு
முன்னர் வானவரைக் காத்த முனிவா னுரைக்க ஹற்றான். (1)

ஹவயகம் புகழும் வன்னி வனமதுப் பொய்கைத் தீரத்
தையமுன் தவம்பு ரிந்தா னருண்மதுப் பிரிய னென்பான்
பொய்யு) லவற்கு முக்கட் பூண னருளி னுலெண்
கையளிப்பிரம ஞானம் கருத்துற ஐபதே சித்தான். (௧௮)

அயனுப தேசஞ் செய்த வத்தரு பிரம ஞானம்
பயனுற விரித்து வீர பாண்டியன் குபதே சித்தா
திரு மவன்யா ரெந்த நகரம்வீற் றிருப்பேண் செய்த
செய்வெவ னென்னி லெல்லாந் தெருட்டிதந் தெளிநி தியே. (1)

௫௬ கோயிலூர்ப்புரணம்.

இருஞ்சுமி வனத்தின் நென்பா விரண்டியோ சனைதூ ரச்சிற்
கருஞ்சுரும் புளருஞ் சோலைக் கானப்பே ரெனும் ரொறு
பெருஞ்சுரர் விரும்பிப் போற்றப் பிறங்குவ தியர்ந்த வன
டருஞ்சுர நாடென் றோத வமைந்தபல் வளத்த தம்மா. (௨௦)

காமரம் பாட லெங்கு
மாமயி லாட லெங்கு மாமயி லாட லெங்கு
சோமன்மஞ் சாரு மெங்குஞ் சோமன்மஞ் சாரு மெங்கு
கோமறு கணிக ளெங்குங் கோமறு கணிக ளெங்கும். (௨௧)

க. காமர் அம்பு ஆடல் - மன்மதனது பாணங்கள் சஞ்சித்
தல். உ. காமரம் பாடல் - காமரமென்னும் இசையைப்படு
தல். க. மாமயில் ஆடல் - பெரியமயில்கள் ஆடுதல். உ. மா
மை இல் ஆடுதல் - பேரழகனை வீடுகள் ஆடுதல். க. மன்
சோ மஞ்ச ஆரும் - நிலைபெற்ற மதிலின்குழைகள் பொ
ருந்தும். உ. சோமன் மஞ்ச ஆரும் - (மாதர்களது) அ
லம் (முகத்தின்) அழகு நிரம்பும். க. கோ மறுகு அணிகள் -
விண்ணுலகத்திலுள்ள மறுகுதற்குக் காரணமான காரணங்
கள். உ. கோமறுகு அணிகள் - இராச வீதிகளின் அலங்கா
ரங்கள்.

ஆடுகந் துக்க ளெங்கு மாடுகந் துக்க ளெங்கு
மோடைசே ராம்ப லெங்கு மோடைசே ராம்ப லெங்கு
நாடரும் பவன மெங்கு நாடரும் பவன மெங்கு
வாடரும் கொழிக ளெங்கும் வாடரும் கொழி ளெங்கும். (௨௨)

க. ஆடு கந்துக்கள் - நிருத்தஞ் செய்யும் குதிரைகள்.
உ. ஆடு கந்துக்கள் - வீளையாடுதற்குரியபந்துகள்.
க. ஷடை சேர் ஆம்பல் - நெற்றிப் பட்டமணிந்த யானை

விரபாண்டியன்சமீவனமடைந்தபடலம். ௫௭

ஒடை சேர் ஆம்பல் - ஒடைகளிற் பூத்த ஆம்பற் பூக்கள்.
க. நாடு ஆரும் பவனம் - தேடுதற்கரிய ஆலயங்கள்.
உ. நாள் தரும் பவனம் - நல்லநாளில் உண்டாக்கியவீடுகள்.
க. வாடு ஆரும் கொழிகள் - வாடுதலில்லாதபூங்கொழிகள்.
உ. வாள் தரும் கொழிகள் - ஓளியை விசைத்துவர

பொங்கொலிச் சங்க மெங்கும் புலவர்தஞ் சங்க மெங்கு
மங்குந் தியாக மெங்கும் வளங்கணந் தியுத் மெங்கும்
பங்கமில் யான மெங்கும் பரமதியான மெங்கும்
கொங்கலர் வாவி மெங்கும் குதிக்குமின் வலி யெங்கும். (௨௩)

க. சங்கம் - வலம்புரி, கூட்டம்.

உ. மங்கு ஆரும் தியாகம் - கெடுதலில்லாத சாடை, வள
ங்கள் நந்து கம் - பல வளங்களும் பெருகுதற்குக் காரணமா
ன யாகம்.

க. பங்கம் இல் யானம் - சூற்றமில்லாத சிவிகைகள்.

ச. வாவி - தடாகம், தாவி.

நிலவுவ சந்த மெங்கு நீடுவ சந்த மெங்கு
குலவுவ வள்ளி யெங்குங் குளினல் வள்ளி யெங்கு
முலவுவ தும்பி யெங்கு தும்பி வ தும்பி யெங்கு
கலவுவ சுகமே யெங்குங் காமரு சுகமே யெங்கும். (௨௪)

க. நிலவுவ சந்தம் - விளங்குவன சந்தனமரங்கள். நீடு
வசந்தம் - நீடிய தென்றற்காற்று.

உ. வள்ளி - உலக்கைப்பாட்டு, வள்ளிக்கொடி.

க. தும்பி - யானை, வண்டு.

ச. சுகம் - களி, பிரமாநந்தசுகம்.

௧௮ கோயிலுர்ப்புராணம்.

விருத்தப சரிப்பா ரெங்கு மேதகச் சரிப்பா ரெங்கு
மருத்துவ பிரிப்பா ரெங்கு மடாதவம் பிரிப்பா ரெங்கும்
பொருத்துவ பரிப்பா ரெங்கும் புக்கதப் பரிப்பா ரெங்கு
திருந்திய விரிப்பா ரெங்கு திகழ்தூல் விரிப்பா ரெங்கும். (௨௫)

பிரிப்பா - உண்பனவற்றைப் பகுத்துப் பிரிப்ப
வா. அடாத வம்பு இரிப்பார் - பொருத்தாத வீண் செயல்க
ளைக்கெடுப்பவர். பொருத்துவ பரிப்பார் - பொருத்துவனவற்
றைத் தாங்குவார். புக்கதப் பரிப்பார் - உண்டாகிய குற்ற
ங்களைக் கெடுப்பவர். திருந்தி அவிரிப்பா ரெங்கும் திகழ
தூல் விரிப்பார் - திருத்தமூற்று விளங்கு என்ற இப்பூயிமுனை
தும் விளக்கும்படி தூலை விரிப்பவர்.

பற்பல வளங் கள் சான்று பரவுமிக் கானப் பேனர்க்
கற்பக நாட்டி னோருங் காணையார் கோவி லென்றும்
பொற்பம் தெய்வக் காசி புரமென்றும் புகலா நிற்ப
ரற்புதம் பயவா நிற்கு மந்கக ரினிது வாழ்லோன். (௨௬)

ஆதவன் குலத்தை வையயோன் குலமென்று மழலி னவனான்
ரோதவ குலத்தை வெந்திக் குலமென்று முறைப்ப ரின்ன
தக வல்ல வென்று விரும்புதன்னு மிதிக்கு லத்துக்
காதலி னுதித்தான் கற்றோ ரிரட்டைக் கைய மாடோ. (௨௭)

புவியினை யெழுத றானும் வில்லினைப் பொறித்த றானு
நலிவறு குலாதிக் கெட்டி டட்டில வென்று நக்குப்
பொலிதரு மதிய மாந்தன் குலமுத லுவகை பூப்ப
மெலிவறு துவசந் தன்னி லெழுதினன் மீனைமாதோ. (௨௮)

மழுப்பொலி படையி னுனுஞ் சக்கர வலியி னுனும் [ன்
ன ரணியார் போந்து மாலியம் விழுவ தென்னெ

விரபாண்டியன்சபிவனமடைந்தபடலம். ௫௯

மெழப்பிய ரோளி னுனுஞ் சிவலிங்க மிலங்கக் காய்த்துப்
பழுத்தவர் வேம்பி னெண்பூ மாலையே பரப்பி வாழ்வான். (1)

குலமுத லொருவன் றானே கொடுங்கதிர் வெப்பங் கட்டா
நலமுதக் கவிந்த தென்னப் பொலியுந் குடையா னன்ன
னிலவு டென் சதிரின் கற்றை நிரையிரு கருட் டென்
துலவுதல் பொருவப் பாங்க ரொளிசெயுங் கவரி யானே. (௧௦)

இறையநூர் தலைவ ராத விருத்தில ரென்னி னங்கத்
துறையனார் தத்த மக் கும்புறவா சங்கை தீர்க்கு
நிறையருட் கல்லி சா ற நிகரிலா னிவடே யென்று
சொய்யறக் கருதி னன்னுன் கல்லியோ ரளவிற றுமோ. (௧௧)

கொடையினுக் களிற்றான் மாவாற் கொடிஞ்சியத் தாற் கா
படையினும் பகைவ ரஞ்சப் படுபெரு ஹலான் டிக்க [லாட்
முடையினுற் பொலிவே லாதி முருக்குமே திகளா னல்ல
நடையினுற் பிறவு முள்ள நலத்தினுற் தனக்கொப் பில்லான். (1)

வளமு னி மகுடம் வாசு வலயமொன் டுழைம தானி
கிளர்தரு கடக மாழி கெழுமு பொன் னினா னான் மற்றைத்
தளர்வில்பன் மணிப்பூ னுந் தரைபயில் கதிரோ னவன்
பளகறு புகழ்சால் வீர பரந்தா யு னென்னும் பேரான். (௧௨)

வெள்ளிய நீறு மக்க மாலையும் விரவப் பூண்டு
வள்ளிய வெழுத்தைத் தென்னு மனத்தினுன் வான நாட
ருள்ளிய புகழ்க்கா ளீசர் தமையுபா சித்து மேன்மேற் [ன்.
துள்ளிய பகைவர் சென்னி துனிக்குமோர் வடிவாள் பெற்றா

அறந்தலை யெடுக்கத் தோன்று மனையவ னனைப் வாளாற்
புறந்தலை யேற்ற மாற்றார் படையொடு மடியச் சாடி

யுறந்தலை குருதி பொங்க வெற்றிகொண் டென்று னன்ற
னிற்ந்தலை யமைவான் கொற்ற வாளென் நிலவிற் றன்றே. (1)

செற்றவான் மருவ லார்த்து சென்னிபுத்தி ந்து சிசந்தீர்
முற்றவாய் மடுத்த மென்று முடிவிடக் குரு டின்று
முற்றவெய்தி பசிராம லுணர்ந்திரு கடைவாய் திருங்
கொற்றவான் கையி டானாய்க் குலையம் புக்கு நாளில். (சுசு)

வரிகழல் கறங்க டத்து * வட்டுடை யடுத்த மெய்யிற்
புரிதரு கவயம் பூ கடு பொலிதலைச் சி டுதுச் சேர்த்துத்
திரிதரு முடிப்பின் றோலாற் செய்ததை கட்டி கட்டி
அரிபயில் காட்டு வேட்ட மாடுவான் குறத்தெ முந்தான். (சுசு)

விலவெரு லெனயுங் கொற்ற வாளுங்கை விடாது தாங்கிக்
கல்லொடு டொருதுந் திண்டோட் காணையாங்கெழுந்ததோர்த்து
புல்லொடு மறுகி னோடும் பொருவடுப் பொலிந்த யாக்கை
மல்லொடு பொலியி மள்ள ரெண்ணிலர் மருங்கு சூழ்ந்தார். (1)

புனைசுருந் தொட்டிய்பு டுண்ட சுழுத்தின போரு கால
புனைபுந் கருக்கு நேரு வாயின படிந்த நாவ
நினைபுந் மெவரு மஞ்சம் வலியநீன் சுருண்ட வால
வீனையபன் குமலி யொன்றோ டொன்றுறு தடர்ந்து சூழ. (சுசு)

வலைசிலர் சுமந்து செல்ல வைத்திடு பார்வை யாய
நிலைசிலர் சுமந்து செல்ல நெறிலிற் காட்டிச் செல்லக்
கொலைபயிற் விலங்கு தங்கு மிடஞ்சிலர் கூறிச் செல்ல
மலைபொரு தினிதோண் மன்னன் வடதிசைக் காடு புக்கான். (1)

* வட்டுடை—வீரர் முழந்தாளளவாக வுடுக்கும் உடை
விசேடம்.

வேறு.

நொடியெறிந்து ரப்புமரீளர் நொன்றவெய்ய காட்டகத்
தொடியெறிந்து வலைவிரித்தொ ருங்குசுற்று நாணிழுத்
தடியெறிந்து றும்புருது ம்புருது துடுமெனத்
துடியெறிந்து பிறையெறிந்து னுறுமாக்க லைத்தனர். (சுசு)

கோட்டுமொலி யாணையுங்கொ டுவிதாழிற்ற ரக்குநே
ரோட்டுடொன்கு லங்களும்கு ருத்தெழுங்க வரமும்.
வாட்டுருக ரங்களும்கு ருதுடாவ டிசுருங்
காட்டுவோழவி லங்குணர் து மொய்யெனக்க லைந்தவால். (சு2)

வலைசிலைத் தக்கைமள்ளர் நாணெறிந்து வாளிதேர்ந்
துளைதரப்பு குத்துவாரு மொய்யெனக்கை வேலெடு
நினைபரித்த காடிரத்த மாகநேரே றிந்துவாய்த்
தலைவிடுத்து ரப்புவாரு மாயினுர்த ருக்கியே. (சுசு)

சுரிகைகொண்டு குத்துவார்தொ டர்ந்துசென்று வாளெடுத்
திரியல்போக்கி டாதுவெட்டு வாரெதிர்த்து தண்டி னுற
பரியடுத்து வார்பிணித்த பாசவன்பி டிப்புநீத்
திரியநாய்பி டித்தலைப் பவேவ்வாரு ருமரோ. (சுசு)

காலிழந்து கண்ணிழந்து கையிழந்து மெய்யொரு
பாலிழந்து கோடிழந்து டிழந்து வாடொ
தோலிழந்து தலையிழந்து துடையிழந்து மிடைமயிர்
வாலிழந்த லைந்துவீழ்ந்து சோருமாக்க ளெண்ணில். (சுரு)

அடுசரங்க டைத்தலால யர்ந்துமுன்பு டைத்தலிற்
கொடுமுரண்ட பப்படுத்தல் கொண்டமாக்க ளொண்டிறற்
படுகிலைத்த தக்கைவீரர் கொண்டுவந்து பற்பல
நெடுமரத்த கானகத்து வைத்தபார்வை நேருமே. (சுசு)

கூஉ கோயிலுர்ப்புராணம்.

வேடுகொண்ட வேல்கிழிப்ப மெய்கிழிந்த ரக்துநீர்
கோடுகொண்ட மாலியாண நின்றசோர்தல் குலமரக்
காடுகொண்ட மாக்களீறு காட்டுதற்க டைந்துமின்
ஊடுகொண்ட காரிரத்த மாரிபெய்வ தொக்குமே, (சஎ)
கானமுட்ட வந்தமள்ளர் கோடுலாற்க முன்றிடா
ஹுனமுட்ட வந்ததுன்ன கத்தவைத்த ளீத்துமிக்
கானமுட்ட றுத்தியென்று மதியையன்ம வெழுதல்பால்
வானமுட்ட மே லுழுந்து துள்ளுமான்க ணக்கில, (சஅ)
சுருட்டவாற்கு னைக்குஞாள் சுற்றும்பு நு பற்றுற
மருண்டுகிந்தை போடும்வேறு போக்கி ராத மான்கணந்
தெருண்டமாத வத்திறஞ்செ லாமலைம்பொ றிக்குலம்
வெருண்ட செய்கை செய்யணையு மொருவனெஞ்சும் வீழுமே.
உய்திறத்தை நாடிநாற்பு றத்துமோடு மழைக்குல
மெய்கிலைக்கை வேடரிட்ட வலைகடக்கு மேணிலா
தொய்யெனப்ப ணைக்கும்வெய்ய ஓழிநெவ்வி டத்தினுந்
துப்பெனச்சு முன்றுபோதும் யாவரேசு கங்கொளவார்பு, (இ0)
வேறு.
முதியர் பெருமான் கைவில் வழக்கணை யொன்று சென்று
முழுவலி மடங்கல் கிண்டு முதிகளி டம்பு பேரழா
வழுவைமெய் யுருவி வன்றி யுருவிமா ளுருவி யோடும்
பழுதமை மனந்தான் நன்மாந் திகாத்தொறும் படர்தன் மான.
ஒருகருங் களிற்றி னெற்றி யுருவவான் சென்ற வாளி
பருவரும் வேகந் தீர்ந்து பாதிபுட்புக்கு நிற்ப்பு
பொருகினத் ததுநேர் முட்டி முழுமையும் புழுத்திக்கொண்ட
திருவுமோர் சிறிய துன்பும் விருத்திசெ யீழுதை யார்போல்.)

விரபாண்டியன்சயிவனமடைந்தபடலம். கூஉ

தோணகமண் புடைத்தப் பாயுஞ் சுடுகிணப் புலியை மாற
லீகையுங் கரத்து வார்வி லேவுமே வொன்று போழ
வாகையொன் றின்றி வீழ்ந்து மடிந்தது வளவன் கொண்ட
வோகையுக்கொடிபுக * கோதை யொருகொழுவென்றதெ
[ன்ன. (ருக)
தூரியத் துவைப்புத் தஞ்சா வாயிலான் றொடுத்தப் போ
தூரிய பக்தி பாயக் கோட்டுவெங் களிற்றி யானை
வீடு மேனி நெய்த்தோர் வீழ்ந்துசேந் ததன லுக்கான்
சீரியர் புகழ்செம் காடே லிவலிங்கக் குறைபொன் றுண்டால்.
குலவுசெய் கோலா ளேவுங் கூரிய கொடுங்கோல் பாய
நிலவுமோர் கோடு நீத்த கெடுங்கைமா லியானை யொன்றால்
குலவுமோர் காட்டி சேந்த காணென வதனை யோர்ந்த
குலவுவா வொன்று பூசை வயக்குவான் பயிறல் காத்தம். (ருரு)
தேம்புத வில்லா மாறன் லெயுயிர்த் திடலாற் றோதங்
கும்புத வில்லா தவண்டு தாமரை யகத்துங் கூ
மாம்பலி நகத்தும் வீழும்வையதி சயமாங் கொல்லோ
மேம்படு வெப்புக் கொண்ட வேங்கையுந் தகத்தும் வீழும். (1)
அற்பொலி கண்டர் பூந்தாட் கன்புனை துலக மோம்பும்
விற்பொலி தடந்தோட் செம்மல் வீரபாண் டியனென் டான்
சொற்பொலி காட்டின் மள்ளர் சூழ்தரக் கொடுமா வெல்லாந்
கொற்பொலி வாளி யெதி துங் கூற்றிற்கு விருந்திட் டானே. (1)
இன்னணம் வேட்டை யாடு மேல்வையி னெருமான் றப்பித்
தன்னமும் விடாது சூழ்ந்து தடுத்திடு விலையுந் தாண்டி
மன்னவ னிராமன் நன்னை யலைத்தவோர் மானே யென்னப்
பன்னருங் கீழ்ப்பிற் பாயந்த துணர்ந்தனன் பாண்டி. வேந்தன்.
* கோதை - சேரன். + வண்டு - அம்பு.

சுசு கோயிலுர்ப்புராணம்.

எத்துணை வழிச்சென் றேனு மிறுப்பனிம் மாணையென்று
கைத்தனி வில்லேக் கொள்ளான் கட்கமே துணையாக் கொண்டு
தொத்தலர்நெருங்குகாட்டிற் றுணைந்தொருதமியேசென்றான்
பைத்தநீ ருலக மெல்லாம் பரித்திடு தடந்தோ ளன்னால். (1)

சுற்றிடம் வெளிப்பட்ட டோடுஞ் சுற்றிட மலை. (2)
சுற்றிடம் வெருண்டு பார்க்குஞ் சுற்றிட மெழுந்து தாவஞ்
சுற்றிட மெல்லச் செல்லுஞ் சுற்றிடம் விரைந்து செல்லுஞ்
சுற்றிட முழங்கு நிவ்வா றாகம்பின் சாரச் சென்று. (30)

தரைபுகழ் நிறப்பு வாய்த்த சமீவனத் தாடே புக்கு
விரைதர மனந்த தாக வேந்தனு மிறம்பு தெய்திப்
புரைய முன்னஞ் செய்த புண்ணிய வசத்தா லந்தக்
கரையறு நுக்கண் மல்குங் கானத்தைக் கண்ணுற் றுனே. (31)

வழிவரு மின்டபி னனு மானகப் படாமையானுங்
கழிபெரு வருத்த முற்ற கைக்கும்பு வலங்கண் மார்பன்
பழிதபு மனைய கின் வளம்பல பார்த்துப் பார்த்தாங்
கழிவரு முவகை புகை வேறுபோ லுலவா கின்ற. (32)

புரசுமந் திரிகை தெங்கு போந்துமா மகிழி ருப்பை
யரசுமந் தாரம் வெட்டி யாசினி விளமா லாரம்
பரசுமா விலிங்கக் கோங்கு பாடல மபி புண்ணை
விரசுமந் துள்ள வாய் விருக்கங்கள் பல புங் கண்டான். (33)

பிறங்கிய மாயை மாயாப் பிரதிலிம் பருமில் நென்னி
லறங்கிற் சமய தேவ் ரில்லையா னாற்போ லு
நிறங்கிற் புறியு யிம்மண் னிறைந்தகா னமு டெந்நென்னிற்
புறங்கிள் காணு மின்ரு லென்றிறும் புது கொண்டான். (34)

35
விரபாண்டியன்சமீவனமடைந்தபடலம். சுரு

வருகிதா பாச சீவன் மருவுதன் னுடம்பு மட்டெம்
பொருஷற்க் கலத்தல் போனும் பலபுக லீசன் போலு
மொருதரு நிழலோர் பொய்கை யிடத்தமற் றென்ற னீழல்
பருவர லொழிக்கும் பொய்கை பலவினுங் கலப்பக் கண்டான்
கொடியிழ் பேன மொன்று கோரையின் கிழங்கு கொள்வா
நில மகழ் னுக்கி நிலம்புண ரேன முன்ன
நாமுழப் படையோன் பாதுங் காணமன் னகழ்ந்து காணு
கெவ் விதுகா னும்போ லிருந்ததென் றெண்ணங் கொண்டா
தருப்பல செறிந்து பைத்த தழைசெறி திடுத லாலந், கிரு
ப்பிட மாருங் காட்டி லெண்ணிலா வரவ மீன்ற, நெருப்பவர்
மணிபாங் காங்கு நிலாய்த்துணங் கறலைப் பெருகு
வி லுணர்ந்து மண்*பொன்சேர்ந்ததென் னென்று தேர்ந்தான்.
வலிகெழு மடங்க ருக்க மதகளிற் றுலவை வின்டு
பொலிதரு முத்தஞ் சிங்கிப் பொலிதலில் வெய்யோ னன்றி
மலிபனிக் ககிரு மிந்த மண்ணிடை மேய தா லின்
ரெலிகழற் காலா னுள்ளத் தாழிறும் புது த்தான். (சுஅ)
வஞ்சி க மாளுல் வந்த வருத்தமெட் டினைப் பின்னிக்
குஞ்சிதத மலர்த்தாட் கண்பு கொண்டு ழியன்வா னுட
ரஞ்சித்தவாவுங் கானத் தாயிடை யொரு ரு சென்று [ன்
செஞ்சித்த முனிவர் போற்றத் திகழ்ந்துப் பொய்கை கண்டா
ஒருதா முழங்கி னோக் முற்றபல் பாவம் போக்கு
நீருமல தீர்த்த மாடு கழுமங் கலமா புள்ள
பொருவிலத் தீர் னங் கண்டு புந்தியி னுவருக பூப்ப
பருவர லொருமித் தோய்ந்தான் பாண்டிகா டானும் வேந்தன்.
*குரியன்.

நிலவுவெண்ணீறு பூகி நித்திய கரும முற்றித், குலவுமைத்
தெழுத்து மெண்ணிக் குடைந்தவத் தடத்தின் பாங்காக், கல்
வுபல் விருக்கத் துள்ள கனில கவர்ந்த ருங்கிப், புலவுவேன்
மன்னர் மன்ன நெருதரு நீழல் புக்கான். (எக)

அத்தரு நிழலி நோர்பா லந்துகில் விரித்து மலர்
தத்தியோர் பாங்கர் வைத்துக் கண்டியில் கொண்டான் மன்னர்
இத்தமன் கவர்ந்த வாளாக் கொருபுலி தோற்றிச் செய்த
வித்தக வாடலொன்றுண் டெனத்தமிழ் முனிவன் விண்டான்.

தழைதரு முவகை பூப்பச் சைமினி முனிவன் போற்றி
விடைமகன் வாளைக் கவர்ந்துவெம் புலியைத் தோற்றிக்
குழைதரச் செய்த லீலை யாநது கூறு தென்ன
மழைதவழ் பொதியம் வைகு மாமுனி யுரைக்க லுற்றான். (இ)

விசுபாண்டியன் சமியவன மடைந்தபடல முற்றிற்று.

திருவிருத்தம் சுசுக.

மாயப்பிலி நீங்கியபடலம்.

விரைமலர் செறிதார் துயல்வரு டத்தோன் மின்வன்
துயிலுமப் பாழுது, தரைபுகழ் வன்னிவா த்தமர் பெருமான்
சம்புகச் சன்மகா தேவன், புதைவீ ரகன் சச்சிதா நந்த
பூரண றிரிபுல னோன், புவியின்மற் றவன்மலர்
விப் புகழ் தருதிவான் கர்ந்தனன் மாநே. (க)

கண்டபல் விடத்துங் கலந்தினி தமர்ந்துங் கண்டிடப்
படாப்பெருங் கள்வன், விண்டலர் நறுந்தார் மணிமுடிச் செழி
யன் விழித்தற விருந்திடு போழ்து, மண்டமர் கடங்க வல்ல
வாள் கவர வல்லவ னவன்றுயில் பொழுதப், புண்டரு திழ
வாள் சிவந்தோர் வியப்போ புகன்றது நிற்கமற் றப்பால். (அ)
அளவரு னது மாயையாற் பேழ்வாயழல்விழிக் கூரு
கர் நோன்றாட், பிளவருத் திறப்புல் லொன்றுதோற் துவித்த
பெரிநினைப் புற்றயாக் கையனாய்க், களவரு மனத்தோர் மறை
யுற் றினையுக் காண்டகத் தோற்றுவித் தழுவை, கொளவரு
மகர்நயோ னிடர்ப்படு திறனுங் குறிக்கொளத் தோற்றுவித்
தனனே.

தலைவரி யரம்பைக் கூன்குலையடுக்கற் றதைசிறு காயநி
உர் விரலு, மலையுவர் நிலத்தின் முனைத்தெழு * ஞாழ் லலர்
பொரு கூரியவுகரு, மலைவறக் கொண்ட வரியுட் றரக்கின்
வசப்படு சாதமா மறையோ, னிலைகுலைத் தோங்கி யோலமிட்
டலறி நிலமெலாங் கேட்கவீ துணைப்பான். (சு)

வளிலழங் குலகி டனைவகைப் பயழு நாற்றியெவ் வயிர்க்
ளும் ஞாக்கு, மளிகெழு மனத்து வளையி யபய மருமறைப்
பாலன்மே லெழுந்த, முளிதருச் செறிநீ, தழல்விழிப் பேழ்
வாய் முதுகினக் கரும்பட்ட னாதி, களியறத் தாக்குங் கழல்கழ
லாத கருத்துடைப் புரவல வபயம். (இ)

மற்றலர் மடர் மங்கலங் கழிக்க லாளுறை, கழிப்பவ
வபயங், காற்றருத் தங்கு புரிந்தவன் போலக் கைம்மலர் குறைத்

* ஞாழ் - புலிநகர்கொன்றை.
அவன்பரிவாழ்தாலும்,
பகைநாடும் கள்வராலும், விரிநாளும் கூட
லன.

சுஅ கோயிலூர்ப்புராணம்.

தவ வபயம், போற்றரு மகவான் மணிமுடி சிதறப் பொலிவனை
யெறிந்தவ வபயம், சாற்றரும் வலிசான் மேருவு நெங்கித் தளர்
தரப் புடைத்தவ வபயம். (அ)

அருமறை யவன்யான் வேதமுற் றுணர்ந்தே ளுங்குமும்
பயின்றுளே னுரைத்த, பொருவில்பன் மகவு புரிந்து
புரமன் பொற்பதத் துணைமறந் தறியேன், கருதியில் வனத்தி
வழிவரு வேளைக் கதழ்ந்தொரு வெம்புலி பற்றி, வெருவர
வலைக்கு மென்செய்கோ புரப்பாய் வீரபாண் டியகினைக் கபய

என்றுகூக் குரவிட் டழுதழு கிரங்கி யிரங்கிவே னும
ஹையிகெ லன்றுகண் டெயில்கூர் வழுதியுஞ் செவியி னழலவிர்
சலாகையிற் றுணைக்க, கன்றுநெஞ் சினையப் பாதபதைத்
தெழுந்து கரசர ணங்களகம் பித்து, லின்றுநன் றுணர்ந்து மருங்
பூவத் திருந்த நெடியவா ணைக்கினன் காணன். (அ)

நாந்தக ளுளித்தார் யாரெனக் கவன்று நானிலந் துரு
வியுங் காணன், சந்தமா மறையோ னுழுவைகோட் பட்டுத்
தவித்தழை மாற்றிஞ் சகியா, னேந்துவா ணேழப் பாடித்த
னிகிக் கேற்றதன் டென்றுளந் துணிந்து, காந்துவெம் புழுமுன்
விடைதரச் சென்றான் கணைகளு யுயிரெலாம் புரப்போன். (அ)

சென்றமுன் னவர்மன் னவன்னைக் கோக்கிச் சினங்கொடு
தீவிழிப் பேழ்வாய், வென்றவன் புலியி னாத்திடு மரசே வெம்
பசு யுடையன்யா னதனுக், கொன்றவியி மறைபோன் வந்த
கப் பட்டா னொருவனே போதுந் துணை, கொன்றலா தொ
ழியே னென்றது கேட்டுக் குவலயம் புரப்பவ யுரைப்பான். (அ)

கருகூர்த் தீவாய்க் கொன்றபுலிப் போத்தென்றான்
வார்த்தை மூவத்திற், சூழியி மறையோ னினியவ னுதி

37

மாயப்புலிநீங்கியட்டலம்.

சுஅ

தணத்தலிற் றசைப்பசை யில்லா, னெருமவென் னெலும்பே
கணித்திட வெளிதோற் றுடம்பின னிவனைப் புதிக்கிற், பாருறு
நினது குலங்கைத் திடநின் பற்றகர்ந் திடுவது தேற்றம். (கச)

இழியவந் துழிற் றெம்பசி தணியா திதனினுமினியவன்
னா, கழியவுண் டென்தசைபொதி விருத்தி கண்டிடம் பார
மாயிருப்பே, னழிவுசெய் தெனைநீ துகாந்திழிப் பகியு மடங்கிடு
ஹையவன் வாழ்நாட், கொழிவுறு மையினல் லறமுமுண்
டாமென் னுரைத்திடக் கேட்டல் துரைக்கும். (கஉ)

பூமரிநீ ருடுத்த கண்ணகன் ஞால முழுவதும் புரந்தருள்
செய்யுஞ், சீரியன் றந்தை தாயுடன் பிறந்தார் செறிந்த
ளர்மற் றெவர்க்கு, மேரியல் சிறப்புச் செய்பவ னுநீ யிவன்பொ
ருட் டெல்லிட றகாது, பேரிய முழங்கு கின்னகர்க் கேரு பெ
ட்டது புத்தியன் றின்னும. (கங)

சென்றுசென் றெங்கு மையமேற் றுழன் றிரிதரு யினை
யபார்ப் பானைக், கொன்றுகின் றெனது பு யொழித் திடுவல்
குறிக்கொரு யிவற்செகுப் பதனாற், கன்றுந் கொண்டு வருந்
திலா ருவருங் காவல வறிமதி யெனலு, னன்றுந் துரைத்த
மொழியென நகைத்து நலிலுவரன் மதிக்குலத் தரசன். (கச)

புலவுணு வேட்டுகொலைத்தொழி லேற்றுப் புலைத்தொ
ழில் பூண்டெழல் புலியே குலவுமென் முன்னு மச்சமற் றிவனைக்
கொல்லவ் னென்றி யன்றோ, பலவுரைத் தெவனீ யுரைத்
தொற் கேட்டும் பயன்பட் திருப்பனே லெனது நிலவுவாழ்
நாளைச் சுடுதலென டாவோ னியென ரென நினைத்தாய். (அ)

மூன்று டுடம்பு போழ்ந்து, ருதி மற்றினு ளான்கொ
லோ னென்று, அருவிநாற் றசை யிழ்மையின் வருத் திழ

६०

(கரு)

LC 11

५५

(55)

(20)

எக்

(2.8)

(८३)

(2.15)

0

(25)

கிலைநுதற் கருங்கட் செய்யவாய் மடவார் திருவினுஞ்
செறந்தவ ரிருக்கக், கலையெதிரிந்த சான்றவர் புகழுங் கல்வியு
நிறைந்துளத் திருக்கயல்வற வெவர்க்கு முகவினுங் கொடுத்த
தற் கமைந்தகைத் தெக்கையிருக்க, மலைவளைத் தருளிப் புரங்
கடந் தவன்றாள் விபடுபத்தியு மிருக்க. (௨௬)

யாதுகா ரணத்தா லுயிர்விடத் துணிந் தாயிதுநினைக்கிசை
வதன் றைய, போசேர் குழலா னுளையொரு பாகப் புன
னியன் கருணையா லவனி, மீதுவாழ் தலங்க ளளவில வவற்
றை விதிவழி புரப்பவ ரெவர்காண், கோதுதிர் பாடல் குலப்
புகழ்சே கோயியா தகறியென் றதுவே.

வல்லிய முபிரத்த யார்த்தகேட டரசன் மறையவன்
றுயரெனும்வடிவேல், கொல்லிய வெழுந்த கூற்றினுங் கடுகிக்
மைத்தலு முள்ளமா ழாந்து, புல்லியதழ்த்திற் போவதா யநந்
தம் புகர்படு திட்டர்க்கொ மிடமாய்ச், சொல்லிய வரித்த மாய்
மரு வரசர் தொகுபெருஞ் செவ்வமோர் பொருளோ. (௨௭)

அனையசெவ் வத்தைப் பொருளென மெக்கு மறநிலை
தமைச்சுட வேண்டும், புனையவல் லவரா டெந்தநற் கருமம் புரி
சலிற் பிரமலோ கத்தை, நினையநன் கடைரா ரத்தநற் கரும
நிகழ்த்தலே யறிவினர் செய்வை னுயிரென் றன்றி யுலக
மோம் பாத்தீங் கெற்றைக்கு மியற்றவென னுதால். (௨௮)

என்றுபற் பலவு முரைத்தினிப் புகற வில்லையென் றொ
ருங்கிய மவத்தி, னென்றுதன் றலையைக் கண்ணப்போய்ப் புலி
வா யுள்ளுறக் கெட்கன னரசன், வென்றுள் குலவும் வெம்
புலிப் போத்து வேட்கன் றன்னுண் மறைந்த, தனமகன்
வப்புற் றமரர்கட்ப் பத்தி னலர்மழை பொழிந்தனர் மாதோ. (௨௯)

புலியொடு மறையோன் மறைந்தது பமரர் பூமழை பொ
ழிந்தது நோக்கி, யொலிவரி கழற் றப் புரண்டிய னிறும்பு து
ற்றளத் தயிர்த்தன னின்றான், மலித லுத்து முனிவதே ரெ
ன்னு மாதவன் மலரடி போற்றி, மலித மற்றை யதம்புக
லென்ன மூற்றமிழ் முனிவா னவில்கான். (௩௦)

மாயப்பலிநீங்கியபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ௩௭௨

கொற்றவாளிசப்படிபலம்.

பற்று ருடம்பு தப்பப்போழ்ந்து பசிய விடக்கு முழுதுண்டு, துற்
ற்ற கொழுவு மயின் பிழிநெய்த் தோருங் குடித்துத் தேக்கெறிந்
துநீர்நீரார் பொருளக் குட்பூணு நாம வடிவேற் செழியர்பிரா
னுற்று ரொருவ ரின்றியவ னொருபா தவத்தி னிழிநின்றான்.

ஒடு முழைப்பு னிந்தவனத் துற்றே னதுவஞ் சித்தகன்ற,
காடு பொருஷப் புல்லாவி டிக்கப்பட்டானே டப்புலியு, நாடு
முனம்போய் மறைந்தது கனவோ கனவோ வேறென்றோ
கூடு செறிபாள் ரேனதுவங் குறியே னென்று குறித்துனர்
வான். (௨)

பெருமான் மத்தி லொருமான் கொடி வம்மான் கொடு
ப்பக் கொண்டதவ, நெருமான் றொருவக் கடிநெருமென் றுரை
த்தி லையே யஞ்சாது, பொருமா னவருள் வுண்ணவருட் போ

எசு கோயிலுர்ப்புராணம்.

ந்து கவர்வா ரில்லைமதி, மருமா னெனக்கித் துயற்ற நென் னென் னுணர்ந்து மயங்குங்கால். (க)

வேட்டம் புரிந்த கந்தை நின்ற வீர ரெல்லாரும் வாட்டர் தவிர்க்கு மனை னைக் காணு ராகி மதியுங்கிப் பாட்டஞ் சுரும்பு நுரும் னம் பலவுந் தேடிச் சமீவனத்து நாட்டஞ் செலுத்தி வந்தடைந்தார்கண்டார்தமியா நரபதியை.

கண்டு மெழ்த்து தெழுதெழுந்து காணு திருந்த கவலை யெலாம், விண்டு செழியர் போரேறே வேட்டம் புரிந்த காணி ன்று, தொண்டு புரியு மெமையொருவித் தூர மாயிச்சுவன த்தி, ன்ண்டு முறையென் னெனவினவி யறிந்தா ரரசன் சொ லவனைத் துயம். (ரு)

இனியாம் புரிவ தெவனென்ன விந்த வனநாற் புறத்தினும் போய்த், தனியா விருக்கு மதிசயநீர் தெரிந்து வாணசாற்றுமெ ன்ப், பனியார் கதிரோன் குலவேந்தே புத்தி யென்று புணர் தெழுந்தி, னனியா தரவிற் கைகடப்பி நடந்தார்வீர ரனைவருமே. (ரு)

ஒருவ ரொருவர் தமிழ்முந்தி யோடித் திசைநாற் புறத்தி னுமில், வெருவர் துருவிக் கண்டனரோர் சமியி னிழல்வே தாகமங்கு, நருவ ருருவ ருருவுந், ரகண்டச்சி தானந்த, ரீரு வருணரா ரருட்குறியு மிலகி மருங்கி ன்மர்வாரும். (எ)

கண்ட பொழுதே விரைந்தோடிக் கைபுங் கூப்பார் முன் னெய்திக், கொண்ட வுலகை தலைநிப்பக் கொற்ற வேந்தே யிதுகேட்டி, விண்பு மலர்சார் மதுப்பொய்வு, மேல்பால் வன் னித் தருவாயி, லண்ட ரிறைஞ்சு வக்குறியொன் நருகு வர் னோடமர்ந்ததால். (அ)

கொற்றவாளிசப்படலம்.

எடு

இது லாவே நதிசய பின் றென்ற ரதகேட்டுளத்தி வகை, யது ராவக் கண்களினீ ரும்புத் தலைமேற் காங்கு வித்து, மதுவி ராவக் கண்கைமுடி ன்ளந் பெருமான் விளை யாட்டோ, புதுவி ராய விவையெல்லா ன்று புளகம் போர் த் தெழுந்தான். (க)

கண்டு வந்த தமாந்தவை காபுடச் செல்லப் பின்சென்று, பண்டு பிரமன் மாமேழக் காண றெண்ணப் பரம்பொருளைத், தொண்டு புரிவார்க் கெளிதாய தேதி தனைக்கண் னெனெகிழ்ச் சி, கொண்டு படிமேற் பணிந்துபணிந் தெழுந்தான் பாண்டிக் குலமேந்தன். (க0)

ஐயில் குதிக்கு மரகரவென் நங்கை கொட்டும் பெருமகி ழ்ச்சி, கீமணித்திற் போய்நொக்கு திரயபுத் தழுவு நெஞ்சரு கக், கடும் புளகம் போர்க்குமுழுந் குவவச் சூழ்ந்த சூழ்ந்தி பல, பாடும் பழிச்சும் பரவசமாய்ப் பத்தியுருவா யெகோமான்.

விலங்கு துருவிக் கொன்றழுவும் வேட்டைக் காட்டி னின் மடியென், மலங்கு தவிர்த்தா ஞாதம்பொருட்டோர் மாண வே ளியிற் செலுத்திவள, மிலங்கு மினைய சான்புகுத்தி யேத்த வெ ளிப்புட்டிருந்தனையாற், கலங்கு தலிலம் மாணடிகள் கைம்மா ன் கொல்லோ வறியேனே. (கஉ)

தெளித்த வுணர்விற் பெரியோர்தஞ் சிந்தைத் தனியா யெ வ்விடத்துமொழித்ச கள்வன் யானேபென் னுணர்த்தற் பொரு ட்டோ வொருதயியென், களித்த சுரும்பு னுளர்காட்டிற் றியி லும் பொழுது கலந்தாரை, யளித்த வடிவான் கவர்ந்தனைவா ளரக்கற் களித்த வடிகளோ. (கங)

மாறா தலுந் பயின்மையை வல்லான் யானென் னுணர்த்தி றகோ, தேறு வொருநான் மனங்கலங்கத் தீவாய்ப் புலியைத்

கோயிலுர்ப்புராணம்.

தோற்றுவித்தா, யானா தரித்த சடைமுடியா யனை லுத்த
புலியோமன், நேறா நடனம் காண்புலியோ வின் ததுவென்
றியம்புகவே. (கசு)

உள்ள படியே டுவம் நிவா யகப்பட்ட டெல்லு மொருவனி
லுங், கள்ள மகன்ற கைதவனெ கியயான் கலங்க மிப்க்கலங்கி,
வள்ள முடியாப் பெருந்து ர மேவப் புரிந்த கைதவனார், தெ
ள்ள முடியா நினையனென வுணாப்பாய் தேவ தேவனே. (க)

சருவ பரிபூரணபோற்றி சருவ சொருப னேபோற்றி
சருவ சாட்சி யேபோற்றி சருவ சத்தி யாய்போற்றி
சருவ விசுவ னேபோற்றி சருவ சனபா கைபோற்
சருவ பலனும் கெடுக்கின்ற சருவே சுரகின் றுள்போற்றி. (க)

நந்து கிருபா கரபோற்றி ஞான நந்த பரபோற்றி
இந்து புணையு மரபோற்றி யெறிநீர்த் தயிலுஞ் சரபோற்றி
வந்து புகழ் னாரபோற்றி வானோர் விரும்பு வரபோற்றி
முந்து பொடித்த புரபோற்றி மொழிபேரோரா யிரபோற்றி. (க)

மறையோ தீமநே டியுங்காணு முடியாய் போற்றி புகைத்
துழா, யிறையோன் முயன்றுக்காணுதவடியாய் போற்றி யிரு
ம்புவனங், குறைதீர் தாவுன் வெக்குமொரு கொடியாய் போற்
றி பெருங்கருணை, கிறைவே பெவருந் தொழுதேத்து, கெடியாய்
போற்றி போற்றியே. (கஅ)

அநந்த முடியாய் நினைத்தொழுதே னந்த மடியாய் நினை
த்தொழுதே, னந்த முகத்தாய் நினைத்தொழுதே னந்த விழி
யாய் நினைத்தொழுதே, னந்த வருவாய் நினைத்தொழுதே னந
ந்த வாயாய் நினைத்தொழுதே, னந்த பெயராய் நினைத்தொ
ழுதே னந்தம் புகழாய் நினைத்தொழுதேன். (கக)

கொற்றவாளீசப்படலம்.

௭௭

கால காலா நினைத்தொழுதேன் காம தகனா நினைத்தொழு
தேன், பால் விழியாய் நினைத்தொழுதேன் பரசு பாணி நினைத்
தொழுதே, னெல நறுந்தார்க் குழலுமையை யிடப்பா லுடை
யாய் நினைத்தொழுதேன், சீல முனிவ ருளத்தமருந் தேவ
தேவா நினைத்தொழுதேன். (உ௦)

வானார் நறுங்கற் புகமாலு மகபா லினைடை மலர்மேலான்,
நேனார் சுரும்ப ருளாதுளபச் செழந்தார் மார்பன் பரிதிமதி,
யூனார் படைக்கைத் தானவர்கிம் புருட டுளிர்பீச் சாதாரம்
ந், றுனார் பலருந் தொழுதேத்து மண் டு லியானு முனைத்தொ
ழுதேன். (உ௧)

மாலோர் கணையாய் நினைத்தொழுதேன் மாலோர் புறத்
தாய் நினைத்தொழுதேன், மாலோர் விடையாய் நினைத்தொழு
தேன் மாலோர் கொடியாய் நினைத்தொழுதேன், மாலோர் ம
ணையாய் நினைத்தொழுதேன் மாலோர் வடிவாய் நினைத்தொழு
தேன், மாலோர் நவியாய் நினைத்தொழுதேன் மாலோ ருணராய்
நினைத்தொழுதேன். (உ௨)

மறையோ தனத்தா யுணையடைந்தேன், மறைப்பா துடை
யா யுணையடைந்தேன், மறைமா வுகைப்பா யுணையடைந்தேன்
மறைக்கோ வனத்தா யுணையடைந்தேன், மறைமா மொழியா
யுணையடைந்தேன் மறைநா புரத்தா யுணையடைந்தேன், மறை
வான் பொருளே யுணையடைந்தேன் மறையீ றுணரா யுணைய
டைந்தேன். (உ௩)

பண்ணே பண்ணி னுள்ளீசையே பாட்டே பாட்டி னுட்
பொருளே, கண்ணே கண்ணி னுண்மணியே கனியே கனியி
னுட்கலையே, பெண்ணே பெண்ணி னுட்பொருளே பெழுத்
தே பெழுத்தி னுள்ளீடே, பின்னே விண்ணி னுள்ளொலியே
பிரும்பி யுடு னினையடைந்தேன். (உ௪)

வினா 10. கோயிலுர்ப்புராணம்.

எல்லாத் தொழிலு முடையவனு யிருந்துத் தொழிலொன்
றேனுமிலா, யெல்லா வருவு முடையவனு யிருந்து முருவொன்
றேனுமிலா, யெல்லாப் பெயரு முடையவனு யிருந்தும் பெய
ரொன் றேனுமிலா, யெல்லா வுலகுத் தொழுமுதல்வ யானுமே
ந்தி யுனைத் தொழுதேன். (உரு)

புகழ் சாண நினைத்தெழுதேன் பொலிதற் புருட நினைத்
தொழுதேன், நிகழ கோர னுத்தொழுதேன் வாறதேவ நினை
த்தொழுதே, னெழுவுவகைச் சத்தியோ சாட முர்த்தி நினை
த்தொழுதே, எனகழ் ராலித்தையாளருளத் தமர்மா தேவநினை
த்தொழுதேன். (உரு)

என்று துதிக்குஞ் செழியனெதி ரிலிங்க நின்ற வெளித்
தோன்றிக், கன்று மழுமான் காத்திலங்கக் கங்கா நதியு மதியுமி
சத், துன்று சடைக்காட் டிடைவிளங்கச் சூலங் கபாலம் பொ
லித்தொளிர, வொன்று புவன மொருங்கீன்ற வுமையா ளிடப்
பா கம்பொலிய. (உரு)

மாவு மயனு மிருபாவு மலர்க்கை தலைமேற் குவித்திறை
ஞ்சச், சாலு முனிவ ரரகரவென் றெகெகு மோசை தலைநிப்
பச், கோலு மடியா ருளங்குழைந்து குழைந்து விழைந்து கூத்
தாட, மேலு மமரர் பறித்திறைக்கு மென்புமாரி புதிநிறைய. (உரு)

வானஞ் சமழ்க்கு மியமைந்தும் வாறோர் செம்போர்த்
திடமுழங்கக், கானஞ் சுமத்த நறுங்கடுக்கைக் கண்ணி மணமெ
ன் டிசைதடவ, ஆனஞ் சுமத்த வில்லாத வுயர்மா கதர்கள் புக
ழ்த்தேத்த, நீனஞ் சுயிர்க்கும் படப்பூனிக ணிம்பி மார்பத் தி
டைப்புராள். (உரு)

கொற்றவாளிசப்படலம்

எண்ணி லாத விளங்குகிரி னிமைக்கு மேனி யழகெறிப்ப,
வெண்ணி லாத மதியுதய மென்னக் குளிர்ச்சி தலைதூங்க், வெ
ண்ணி லாத பெருவலிசா விடப் பூர்தி வெரிந் புறத்தற், நெண்
ணி லாத பெருங்கருணை யெம்மான் காட்சி கொடுத்தனனே. (1)

கல்வி னிடத்து மயன்முதலோர் காண்டற் கரிய்பெருங்
காட்சி, நனவி னிடத்து வெளிப்படலு டயந்து பணிந்து பணி
தெழுந்து, கினவி லரசன் னிசையத் திருமுன் குடந்தம்
பட்டுநிப்ப, மனவி னிடையே தத்தினெரு மருப் புனைவா
ரருளசெய்வார். (கஉ)

வாராய் லோபாண்டியனே மாறா கினது பத் தமையு, மா
ராய் பெருநீ தியுமலக மறியத் தெளிப்பா னொருமானைப், பா
ராய் தரமுன் வெளிப்படுத்திப் பக்கத் திருந்த வாள்கவர்ந்து,
போராய் புலியு மறையோனும் புணர்த்தி விடுத்தோ காங்குன்
டாய. (கஉ)

அளவி லுவகை யாமடைந்தோ மடங்கார் நடுங்கு நின்வ
டியா, ளளவி லொளிகங் குறியொருபா ளருகும் நெடுந்துக் கொ
ளையிற், யளவில் வரங்கள் வேண்டிடினும் தருவோ மறைவே
ண்டெடுத்தன, வளவில் வலியா னருளியவா நன்பி னிலத்திற
பணித்தெழுந்து. (கஉ)

வெப்ப வடிவாள் கரத்தெடுத்து மீட்டும் பணிந்து பணிந்
தெழுந்து, செய்யமேனிச் சிவக்கொழுந்தே தேவ தேவ சிற்றடி
யே, னாய் வளிக்கும் பெருங்கருணைக் கொப்பு முளதோ வெ
னத்ததுதித்த, வைய நிகழும் பெருவரங்கண் மாறா வன்பின்
வேணவொன். (கஉ)

முற்ற வடியேற் றுன்னடிக்கிழ ழுழங்கும் பத்தி யுறல்வே
ணை, மற்ற மடல நினைவன்னி யழ ராசு கண்ட காரணத்தாற்,

செற்ற மொழிக்கும் வன்னிவன மெனும்பே ரிதுசேர் தரவே
ன்னெங் கற்ற முனிவர் புகழ்கருணைக் கடலே யின்னுங் கேட்டி
யால். (௩௫)

ஆகில் கொற்ற வானின்பா லடியேன் பெறலாற் கொற்ற
வா, வீச னெனுமோர் திருநாம மென்று நினக்கெய் டிடல்வே
ண்டு, மாகிவினைய பெருந்தலத்தை மருவி மதுப்பொய் கையிற்
ரோய்த்து, பேச வினிய வெண்ணீறு பூசிப் பெருங்கண் மணி
பூண்டு. (௩௬)

உண்மை யறிவா ஈதமா யொளியாய் விளங்கு நினையள
வாத், தண்மை செந்த குணத்துமையா டனைக்கண் டியிற்
பாற்றிவொர், வண்மை மிகுந்த பெருட்போக மருவிப் பிறம
ஞானமுதி, யெவ்விமை யலித்தை தவிர்த்தொருந் யேயா யம
ர்தல் வேண்டிமால். (௩௭)

இந்த வரங்கண் முழுதுமளித் திடதல் வேண்டு மெனப்ப
னிய, வந்த வரங்க ளவ்வாறே யனைத்து மருளி யங்கணாச்,
புந்த விலிங்கத் துண்மறைந்தான் நருக்கும் பகைவர் முடித்த
லைகள், சிந்த வடிவாக் கொடுசெகுப்போன் நேங்கு முடிக்க
கடல்படிந்தான். (௩௮)

அன்று முதலா வத்தலத்தை யானரோர் வன்னி வனமெ
ன்றுங், குன்று குழமுட்பு வவசேசன் தன்னைக் கொற்ற வா
வீச, நென்றும் விளங்க வெடுத்துரைப்பா ரிந்த நாமங் கணிப்
போர்கள், பொன்றும் வறுமைக் கடனீந்திப் புத்தி சேத்திய
டைவரால். (௩௯)

இவ்வா நமல ஞாருளென், நிரியா தங்க ணமர்தின்ற,
தெவ்வா னவர்த முடியி னுங் கழற்கிற் செழிய னமைச்சா
யிற், ரொவ்வா வேளை யேர்க்கவி யொருங்கிக் காடுகளைந்து

சளி, பெவ்வா லயமுஞ் சமழ்ப்பவியற் நிமொ புரிமி னெனப்
பணித்தான். (௪0)

வேறு.

மதிவலி ய்மைச்ச ராதி மற்றையோர் பிறருங் கூடிக்
கொதிவலி நவியம் வெவ்வாய்க் குயமுளார் பலரைக் கூவிப்
பொதிமலி யுணர் சான்ற மொழிற் போக்கு மென்று
நிதிமலி யுவகை விம்ம ரிரப்பினு னினைய காலை. (௪௧)

சுழலுந் கடக் காலும் யாத்த கச்சடை யரையும் வெய்ய
சுழலுந் கடக் குயவொள் கையுந் தாங்கிய நவியத் தோளு
மெ ளுடைக் குரலு முள்ளா ரியாவருங் குழி யாக்கு
சுழலுடைத் தருக்க ளெல்லா நிரைநிரை தடிந்து சாய்ப்பார். (42)

அணைதரு மூல முற்று மகழ்ந்தெடுத் திடுவர் சில்லோ
நினைதரு வானன் தோயு மிரும்பிணை தறிப்புர் சில்லோர்
புனைதரு பரரைச் சுற்றும் படர்ந்த வெறிவர் சில்லோர்
பிணைதரு கனிகா யாதி வேண்டிவெ ழுவர் சில்லோர். (௪௩)

எறிதரு நவியங் கூர்வாய்க் குயமெறி மன்ன ராய
முறிதரு னீணியோர் மூன்று முற்றற நெரு கலாலே
செறிதரு கான மென்னு முடம்பினுட் சேர்து வாழ்ந்த
குறிதரு மிருக மாய வயிப்புறங் கூடித் தன்மே. (௪௪)

எஞ்சிய தொன்றே யாக யாவையுங் களைவார் போல,
விஞ்சிய பெருமை சான்று விளங்குமோர் சமியே நிற்க, வஞ்
சிய தருக்களெல்லா பிறர் களைந்து சாய்த்தார், தஞ்சிய
வலியான் மிக்குத் தெ லைத்திந்தெ ழுவ்மேற் கொண்டார். (45)

காடுமுற் றொழிந்த பின்னர் மண்டொடு கருவி யாளர்
மேடுமற் றவலி லாமை வினைசெய வினைய பூமி
பாடுமற் புதஞ்சா லந்தப் பதிவயி ன்மர்ந்து னானுங்
கூடுமெய்த் தவஞ்செய் வார்த மனமெனக் குலாய தன்றே. (1)

தனாசம மாய தோர்ந்து தபுயிர் பலரைக் கூலிக்
கரையறு நிதியம் வீசி யாலயங் தாண்பீ ரென்று
புரைதலி ரமைச்சர் கூறப் புத்தியென் றவரு மேற்று
விரைதரச் சிற்பம் வாய்ப்பப் புரிதொழின் மேயி னாரே. (சுஎ)
வரைபல பிளக்கின் றாரும் வரம்பறப் பிளந்தியாரும்
விரைசெலற் பகடு பூண்ட பண்டி னோ லோ வாரும்
புலவரும் சிற்பாரும் பொருக்கென விழிச்ச வாரு
முரைபெருந் தொழில்செய் வாரு தண்டொழி லுஞற்று வாரும்.

அழகிலை பறிக்கின் றாரும் மதிநிலை செறிக்கின் றாரும்
படிதர நெருக்கு வாரு மிட்டிகை பரப்பு வாரு
மிடிபட நீறு குற்றி னுத்தெடுத்தேற்று வாருங்
கடிதலில் கருப்புக் கட்டி னுத்தளர் விடுகின் றாரும். (சுஉ)

பொருவிறு னிற்று இவாரும் போதிகை யேற்று வாரும்
வெருவினுத் தாரே லேற்றி விளையுந் பரப்பு வாரு
மொருவர்கைப் பிரம்பு நீட்டி யோடுன வரப்பு வாருஞ்
செருவின்முண் டார்போ லின்ன செய்தொழி நல்கின் றாரே.

கிழங்கருக் கிருக் மத்த மண்டபஞ் சிற்பம் வாய்ந்த
புத்தமகா மண்ட பஞ்சீர் பொரு மண்ட பங்கா
ரகழ்முடி மன்றஞ் சாறு கொ ளுமிண்டபம் லங்கி
யிகழ்வுற் பொலியா நிற்கு டைப்பிள்ளி யாக சாலை. (சுச)

அருளு வாய வெங்க ளம்மைவாழ் விமானக் கோயின்
மருளுரு வொழிக்கு மேனை வானவர் மருவுங் கோயி
நெருளுரு நோக்கி னன்குந் தெய்வக்கோ புரஞ்சு ழிஞ்சி
யிருளுரு வொழிப்பார் கும்பிட் டிறைஞ்சிடு முற்று மற்றும். (1)

தழைதரு சமிகுழ் வேதி தன்மதப் பொய்கைச் சுற்றும்
விழைதரு ளைக்கச்சோ பானம் வேதிய ராதி நால்வ
ருழைதரு மேனை யோர்கட் குறையுணல் வீதி கூவல்
குழைதரு மடமுன் னான் யாவுமேற் குலவச் செய்தார். (சுஊ)
சொல்லு னிழைச்சி பொங்கச் சூழ்ச்சியின் வல்லோ ராதி
வெல்லு நுழைச்சி டெருந் தேவவர் தரச் சேக்கிப்
புல்லுந் வனப்பு வாய்ந்து பொலிவிழாத் தேவன்
கல்லந் தளிக்கு வேண்டி கருவிக ளின்னத்துஞ் சேர்ப்பான்.

கொ குடை சவர யால வட்டமுற் கூறும் யாவுங்
படி தழிடபம் வைய மாதிய பலவு நானு
பாருங் குடமுன் னை வுரைத்தபுரம் நிரமு மற்றும்
மணிப்பூண் வட்டம் யாவுஞ் சேர்த்து. (1)

நிழைத லாய செல்ல நிரம்புறப் பொருத்தி ன்னட்
குலமுதற் சைவர் தம்மா டை ராட்டு வி னு
நலமலி இறப்பு வாய்த்த பூசையு நடுவி ழாவு
மிலகுநர் மியமு மென்று நடக்குமா நியற்றி னுணல். (சுசு)

கினமொடு பக்க மாதஞ் செறியரு தாட்டை யாதிக்
கனமிரு விழவு மங்க மங்கு வின்று பூப்ப
நெகமா மறையோ ராதி பாவந் நெருங்கி வாழ்த்
கனதன்மா நகரே யென நகர்வஞ் சமையச் செய்து. (சுசு)

அச கோயிலுர்ப்புரா

தானும் நகர்நீங் காது தக்கமா ளிகையின் மேவி
வானுமன் னாலகு மேத்த மறையவர்க் கன்ன தானர்
தேனுமின் பாலு நெய்யுந் திருந்துபல் சுவைத் தேவ
ரேனும்வர பூந் நல்கி யின்பந்துய்த் திருப்ப தன்னுன். (௫௮)

விசேடமா மயிடே கங்கள் விசேடமா மலர்த்தா மங்கள்
விசேடமா மொளிர்நி பங்கள் விசேடமா நிவேதகங்கள்
விசேடமா முபசா ரங்கள் விசேடமாம் வருவாடமற்றும்
விசேடமா நடத்தி வந்தான் வீரபாண்டியன்முன் மன்னுன. (௫௯)

கோலமார் மதுத்த டாகந் குடைந்தவெண்ணிற பூதி
லேமா ருருத்தி ராக்கந் திகழ்தரப் பூண்டு முத்தி
தந்த நெண்ணிக் கொற்றவா ளீசர் முன்போய்க்
காலமார் வத்திற் போற்றுங் கடன்மையிற் நல்கின் ருனே. (௬௦)

அன்னவ னிவ்வா ருய நியதியுந் தமரு நாளின்
முன்னவன் கருண முர்த்தி முப்புல னேசன் னானும்
பொன்னவீர் திதழை புத்த புணர்முலை யுமைபொற் று
நன்னர்கொள் டேமை யானுமங்குச் சென்றோ டு.

நம்முடை வரவு தீர்த்த நன்மதி யமைச்ச ரோடும்
விம்முபே ருவந் தபூண்டு வேந்தன்வந் தடியில் வீழ்தான்
மும்புடைய துதிய மனத்தனூட வடக்கா நின்ற
மேயில் யெழுதி யாவென் றுகியுஞ் செப்பி னேமால். (௬௧)

எழுந்துநின் றிருகை கூப்பி யிருங்கடற் பெருநீர் முற்ற
முழுந்தா வாக்கி யுண்ட வத்தம் முனிவ ரேறே
செழுந்த மிழப் புயலே நின்றவாடிசை தானு யேற்கு
விழுந்தா லவித்தை மேன்மே லெழு தது மெய்மை ஞானம்

கொற்றவாளீசப்படலம். ௮௫

என்னருந் தவஞ்செய் தாலு மெய்தருஞ் சித்த சுத்தி
நன்னரும் பிரம னான நாயினே னடைந்தே னென்று
கண்ணரு மகிழ்த்துக் கண்களீ ரருவி பாய்ப்
பண்ணருந் தவந் தானைப் பார்த்திது கூறி னேமால். (௬௨)

முந்துபல் பங்கு டோறு முயன்றுசெய் தவத்தின் பேற்றா
லிந்துசேர் முடியார் மேய வித்தல மடையப் பெற்றாய்
நந்தமா தவந் ஞான நன்மக மாகி செய்யா
ருந்துமித் தனத்தின் மேவா றுண்மையீ துணர்நி வேந்தே. (௬௩)

எண்ணிப் சித்தியெல்லா மெண்ணிய படியே நல்கிக்
கண்ணிப் பிரம ஞானங் கையினு மலக மாக்குந்
தண்ணிய தலமீ தொன்றே தரையின்மற் றெங்கு மில்லை
நண்ணிய விசும்பி டத்து மில்லையா னும வேலார்.

மருவிர வேட்டை யாட வந்தது மொருமான் பற்றிப்
பொருந்நிலத் தலத்தில் வந்து புக்கதும் வாள் னாது
வெருந்நிலவெம் புவிமுன் னெய்தி விடுத்திவே தியனை யென்று
வாழ்வு யுரைக்க வப்புல் பனவனோ டெய்தித் தவாறும். (௬௪)

திருவ டனார் முன்பு சென்றநீ பணிந்த வா
மார்பிர மருஞ் செட்டா வரும்பெற்ற காட்சி ல்கி
யுரியவா னுதவித் தெய்வ ளீச ரெனுமோர் பேரும்
புரியும்மவநீ வேண்டப் பூண்டது முணர்ந்தா மன்பு.

உரம்பிடை யுயர்ப்பு வைத்தா யுயர்சிவ தருமஞ் செய் பாய்
புடம்படு முணர்ச்சி நீத்தாய் வாய்த்தனை சித்த சுத்தி
புடம்படு நின்னை ரொப்பாடிவெல்லு கத்து மில்லை
கடம்படு களிர வியாணைக் காவல ரேறே யென்றும். (௬௫)

அக

கோயிலுர்ப்புராணம்

என்றலு நெக்கு நெக்காங் கீணையடி மீட்டிம் போன்றி
மன்றவின் னனக நென்றான் மற்றவை யாவையென்று
தன்றுணை யில்லா னாய சைமினி முனிவன் கேட்பக்
குன்றலிற் பெருமாற் கன்பு கூர்குறு முனிவரென்றும். (எ0)

கொற்றவாளிசப்படலமுற்றிற்று.

அ. திருவிருத்தம் சசஉ.

உபநிடதம்

பொருளுரைத்தபடலம்.

அரியன் போற்ற வன்னி யடிமுனைத் தெழுந்த வற்கும்
பரிபுரம் புலம்பு பாத பங்கயத் தமாதே விக்குந்
கிரிபுவ னேசு நென்றுந் திரிபுவ னேசை யென்றும்
விரிதர வந்த நாம காரணம் விளம்ப வேண்டும்.

சாற்றுவ வுமையன் மீட்டுஞ் சாலிவா மசை யென்னப்
போற்றுமோர் நாம் பூண்டதென்னையிப் பொருவி லாத
வற்றூரீப் பொருகை நாம மொருவாய்கை யென்றும்
வீற்றுய சாப விமோசனப் பொய்கை யென்றும். (2)

ஒதுவ தென்னையிந்த நகிமது நகியென் றோதற்
கேதுவொ பெருமை வாய்ந்த வித்தலஞ் சாலி வாடி
பாதலென னிவற்றை நாயே னறிந் தெந்நட்டு கென்று
காதலிற் றணிந்து போற்றிக் கைதவவு வேண்டி னானை.

16

பாதிதப்பொருளுரைத்தபடலம். அஎ

தாட்டலங் கன் மலை துயல்வரு தடந்தோட் பாண்டி
நாட்டிலு னன்பு றோக்கி நாமொரு முகூர்த்த நேரம்
பாட்டளி துணை கொன்றை மாலையான் பாத மெண்ணி
வேட்டவா யுரைத்து மென்று விளம்பிட லுற்ற மன்றே. (ச)

யாதொரு பாதை கேட்டா. வெண்ணரும் பிரம கத்தி
யாதிய விறுத்து நீங்கி முத்தியே யடைத லாகு
மேதகு மீது காந்த விளம்புவ தின்று கண்டாய்
கோதற வினாய வெல்லாம் வெளிப்படுங் குறித்துக் கேண். (ந)

வேறு.

முன்னமதுப் பிரியனென மொழிமுனிவ நெருவனுள
னன்னவனெத் தருகலையு மையமுத லுறத்து னரந்தோன்
பன்னருமிர் தியக்குறும்பு பாற்றுபுவெண்ணி னணிந்து
நன்னயக்கண் மணிபூண்டு நயந்திகழைத் தெடுத்துள்வேன்.

மேயுறா சரமாகி விரிந்தசக முழுவதுமெப்
பயவெரு ளிடத்திருந்தாற் பவிக்குமெது னித்தொடுக்கு
மாடபரம் பொருளொன்றே யகிலகா ரணப் பொருள்த்
துய்க்கோ தயப்பொருளைத் துகளநன் குண பொருட்டி. (எ)

நித்தியமாய் நிட்களமு னுசனமாய் கிராமமாய்ச்
சத்தியமாய்ப் பேரொளியாயத் தயங்குவியப் பிரியமாய்ப்
புத்தியமுத் தியுநினைத்த பேர்தினுநல் குவதாயெச்
சித்தியமுய்த் தருள்கொழித்துச் செழித்திடுமிச் சமியுநத்தில்.

சுருதிவலை சென்னியன்மே லுற்றலு மற்றவருட்
கருதியகா ரியமெல்லாம் கைகெல்லிக் கனியாக்கிச்

அ.அ. கர்யி லுர்ப்புராணம்.

சுருதிமுடிப் பொருளுணர்ச்சி தோன்றவளித் திவ்விலங்கப்
பொருதினைகண் மலிந்தமதுப் புட்கரணிக் கரைமே (க)

கடலரிய புனல்குடித்த கருமேகந் தழத்தின்
வீடலரிய தெனக்கூற வில்லொன்று வெளிப்படுத்தித்
தடலரிய தாரைசள சளவெனவோர் நாளிலத்தும்
படலரிய குளிர்தூங்கும் படிபொழிகார் காலத்தும் (க௦)

மரமுழுதுந் தலைபனிப்ப வயங்குகொடி. கருநெடு
பரவுமிரை கவராது பறவையொடு மாவொடுங்க
வுரவுதப மண்ணுலகத் துள்ளவாய் வருநெடுங்
விரவுகுளிர்ப் பிணிமேன்மேன் மிலைக்கடிக் காலத்தும். (க௧)

பொழுதுபடு முனிதைப் புந்திகவன் நியாருமுடன்
மமமதுமயி ராலமத்த முழுப்போர்வை கொடுமுட
வழு தணர் தவ புலம்ப வதரம்பெழத் திடவுழுவங்
கழுதுநிலை குலை வரு முன்பனிகூர் காலத்தும். (க௨)

கதிருதய மாகிய கண்டெங்கா னூர்போல
முதிருமய லுறம வார் முலைமுகடு மார்பமுந்தப்
பிதிரும்வகையி லாது பெரிதனைந்தா டவர்துயில
வெதிருமொரு பின்பனியென் றெடுத்தியம்பு காலத்தும். (க௩)

காமமுத லோராதுங் கலவாது புற
யகன்கலையான் மனவான் னுணர்வரிய
தாமரப் பகுழல்பாகத் தம்பிரா னடிசுருதி
நாமமிகு திளநீர் முழுகுபுறந் தவஞ்செய்தான். (க௪)

தங்கருந் தா ரிடமாய தரைமகன்கெய்ப்பை யாழ்ந்
துங்கமி காப்பியந்துந் தன்மையெனச் சூழ்மரங்கள்

உபநிடதப்பொருளுணர்த்தப்படக்

புன்துமய விலையுருக்கப் பைம்புதலா நிகள்கருக
வெங்கும்வெயில் பாப்பிமிகு மிளவேனிற் காலத்தும். (க௫)

விண்முழுதுங் கொதிக்கநெடு வேலைமுழு வதுங்கொதிக்க
மண்முழுதுங் கொதிக்கவுரை வாய்முழுதுங் கொதிக்கநிலை
யெண்முழுதுங் கொதிக்கவெவ னித்தருவெப் பெனநோக்குந்
கண்முழுதுங் கொதிக்கவெழு முதிர்வேனிற் காலத்தும். (க௬)

எண்ணியவந் தழுநாப்ப ணெழுகாமத் தழலலித்திக்
கணையசெந் தழலுருவக் கடவுளணி மண்ருடும்
புண்ணிய லுர்ப்பாதம் பொருந்தினைத் தினிதமர்ந்து
பண்ணியமு தவப்பெரியோய் பகராமா தவம்புரிந்தான். (க௭)

இவ்வண்ணங் கொடியதவ மியற்றிமேத் திநோக்கிக்
கைவண்ணக் குவித்தான் கருதாம விடை
மவ்வண்ணம் புரிசுவலென் றமரரோடு முற சூழ்ந்து
மைவண்ண முறிகூவி மழைபொழிக கழுகென்றான். (க௮)

புருதன் கருத்துணர்ந்து புயலெல்லாம் பரப்பட்டு
வெருடோது கடவறப்பவயிறுவீங் கிடக்குத்தே
யொருவாத தீடித்துவிடுத் துருமேறு பலகடுத்தி
மருவாத டியமுலக மருவமழை பொழிந்தனவால். (க௯)

திராத மழையினெடு கெடுங்காலுஞ் செயிர்த்தெழுந்து
பேராத பெருந்தருவும் வேர்பறியப் பேர்க்கெறிந்து
வாராத கெடுங்காலம் வந்ததென வலகுலையச்
சோராத கடுப்பினெடுஞ் சுழற்றியெறிந் ததுமாதோ. (௨௦)

இவைமுதலா கியவிடையு றெத்தனையோ வியற்றிடவு
மவைகருதா தசைவிலையு மதுப்பிரிய னமர்ந்தனரு

னவையறுசீர் மாதேவ னகுமலர்ச்சே வடி கருது
செவையுடையோ ஞழியினுந் திறம்புசலிப் படைவாடகாலோ.

இடையூறு மிகப்புழந்த வந்திரனுட் சமழ்ப்பெய்தி
யடைசேர்கற் பகமாலே யமரொடும் வெருக்கொண்டு
தொடையாளு நறுங்கூந்தற் கலைமாத துணைமுலைமொய்ந்
துடையாத விறன்மார்பத் தொருவனிரு சராணையுந் தான். (1)

விதப்பிரிய முடிப்பெய்தின் லினங்கருள்பெற் றெவ்வுலகும்
புதுப்பிரிய மிகப்படைக்கும் புத்தேனே சமீவனத்தில்
மதுப்பிரிய முனியியற்று தவமாற்றி யெங்கள்
குதுப்பிரியா தருளென்று கூறியீட் டெம்பணிந்தான். (உக)

வையமெலா நடுநிலை மாதவஞ்செய் பின்றாளுனன்
றெய்யவுரைத் திடக்கேட்ட நான்முகத்தே னிதுபுகல்வான்
வெய்யருவி சப்பர டயாய் வேறொன்றுங் கருதிலான்
செய்யமன் மதுப்பிரியன் கருத்தூர் தெளிந்திலாய். (உச)

கம்பதமே முதலா நாடுபெரும் பதமெல்லாம்
கம்பயிலா வம்முடி வன் கான்றசோ றெனக்கண்டான்
வம்பலிழ்கற் பகநு தார் மன்னவனே யுன்னகருக்
கும்பரொடும் போய்யெனச் செலுத்தியபின் னுதுறெய்வான்.

பாயவளம் பலபடைத்த வைகுண்டம் தீட்டிதுறெ
மாயவனை யடிவணங்கி மதுப்பிரியன் நவங்குற
மேயவிரு வருங்குடி வெள்ளிமலை போய்ப்புகுந்தார்
துயவுருத் திரப்பெருமான் துணைப்பாதற் தொழுதெழுந்தார்.

வந்ததெவ னெனப்பெருமான் வாய்மலர்ந்து கேட்டருளச்
சந்தமல ரடிவணங்கிச் சதுருத்தோ னுணைசெய்வான்.

மந்தமகல் சமீவனத்துப் படர்ந்துமதுப் பிரியமுனி
முந்தவருந் தவம்புரிவா னருள்புரிதன் முறைபன்றான். (உஎ)

முறையென்ற மலர்க்கிழவன் முகநோக்கியம்பெருமான்
மறையென்ற வெல்லாமும் வடித்துணர்ந்த நான்முகத்தோய்
துறையென்ற பத்திமிகுஉச் சுத்தசித்த னுய்த்தவத்துக்
கிறையென்ற மதுப்பிரியந் தவல்லாருந் செய்வதெவன். (உஅ)

ஆயினும்ச் சமீவனத்தை யகலிற் றவீற்றிருக்குந்
தாயினுநன் மையதாய சிவலிங் துணைக்கண்டு
காயினுந் தவந்திரா முனிவனையுந் கண்டிடநா
மேயினுநல் லதுகண்டாய் மூவருமே வுலமாங்கே. (உக)

என்றுதிரு வாய்மே தாமனாமே விருப்பானு
மொன்றபெரு மருகடன்மேற் கிடப்பானு மொருங்குவசக்
கன்றுமழு மானேந்துங் கைத்தவத்தெம் பெருமானு
ரன்றுசமீ வனம்புகுந்தா ரமரர்மலர் மழைதார்ப்ப. (க0)

வந்தவொரு மூவர்களும் வன்னிவன வளப் பருமைச்
சந்தமுழு வதுநோக்கித் தனையின்மகிழ்ச் சிவராசிப்
பந்தமின்முடி புலனேசப் பராபரனைப் பன்னத்தேத்தி
மந்தவுணர்வொழிந்ததவ மதுப்பிரியன் முகவந்தார். (கக)

முன்னடைந்து காட்சிதரு மூவராயுங் கண்டெழுந்து
கொண்டடைந்த தவமுனிவன் பணிந்தெழுந்து குடந்தமுற்றுத்
துன்னடைந்த மகிழ்ச்சியனாய்த் துதிபுரிந்தான் கெதிர்திர்ப்ப
பொன்னடைந்த தாமனாயோ னோக்கியிது புரலுவான். (கஉ)

அடைவரிய மாதவத்தை யடைந்துநெடுந் தவம்புரிந்த
சடையுடைய முனிவரநின் றன்கூவரங் கொடுத்திடநன்

சுஉ ராமி லா ர்ப்பு ராணம்.

னடையவொரு மூவருளா நாய்களடைந் தனமானின் [என்
னுடையகருத் தாத்தியெனத் தொழுதுமுனி யுரைத்திடுவா

அடியனென் செய்ததவு மதற்குநீர் மகிழ்ந்திரேற்
பழியிலா வென்றவமும் பலங்கொடுப்ப தெனிலின்னே
கடியதா மலாமேலாய் காகுத்தா காலால்
மடியிலா யான்கேட்கும் வரமேசு திடல்வேண்டு (கச)

சகலபுல னங்களுக்குந் தலைவரே யறிதருவா
னிகலருமா தவம்புரிந்தே னையவொரு மூவருள
மகிலபுல னங்களுக்கு மகிபர்யா ரெனக்கேட்க
நிலைசரா சரமீன்ற நெடியமறை யோனுரைப்பான் (கரு)

மேதருமா முனிவரயான் விதியுலகெ டைப்பேன்
மாதையி னவையல்லாம் புரப்பரிவர் மதுக்கா
னேதரிய வவையு னத்து மொழிப்பரிவ ருருத்திரா
லாதலின்யா மூவருமே யகிலகா ரணரென்றான். (கசு)

அறிவுருவ முனிபி ம னறைந்ததுகேட் டறைருவான்
செறிபுகழிந் திரன் னதலோர் திசைக்கிறைவ ராயதுபோன்
மறிவருநீர் கிருட்டி மிம்மப்பெனுமத் தொழிலினுக்கு
நெறிபுரியு மகிபரென நின்மொழிபா லுணர்ந்தன்னான். (க)

பன்னரிய மகத்துவத்தாற் பரவியபே ரித்தலத்தி
லென்னரும்வந் தினிதாடு மித்தீர்த்தக் கலாமேவி
நன்னருது தவம்புரிந்த நானொவ்வோர் தொழிற்கதிப
ரென்னவரு துமையுணரி னெப்பிரயோ சனமெனக்கே. (கஅ)

எப்பொருளா ஸீயிருதித் திவ்வகிதா ரம்பெற்றீ
ரெப்பொருளா னையிற்றெ னிரவிதகிப் பானசரிப்பா

உபநிடதப்பொருளுரைத்தபட்டம.

சுரு

ரப்பொருளே வலிற்கந்த வாகனினி கியங்கிடுவா [யான்
னப்பொருளே பரம்பொருண்மற் ரதையுள்வான் கருதினன்

எவனாலிந் திரன்மழைபெய் திடுதன்முதற் புரிந்திடுவ
னெவனாணை வழியியம நெவ்விடத்துஞ் சங்கரிப்ப
னெவனாநீ காரணெவன் துபநிடத மெடுத்துரைக்கு
மவனான பரகிவனை யறிதருவான் கருதினன்யான். (சு)

என்றுமதுப் பிரியமுனி யியம்முட் டுதுகேட்டு
வென்றுமலர் மேலுறையும் வேதியனு மாதவனுங்
குன்றுவன் னடியாகக் கொண்டதி லுருத்திரா
நன்னுந் கருத்திடுவே னுமல்லோ டென்றகன்றார். (சுக)

அந்தமுனி வாண்டின்னு மளவின்மான் மியம்பொதிந்து
சந்தமிகு மித்தலத்தே தவாரியமத் துடையுந்
பந்தவினை முழுதொழித்துத் தீவிரத்திற் பின்னொடுக்கு
நந்தலினுத் திரமான நலமலியுந் தவம்புரிந்தான். (சுஉ)

கற்றமதுப் பிரியமுனி கடியதவம் புரிபெய்து
னுற்றுவத் தழுவுமுந்தே யுலகெவரும் வியாபிக்க
முற்றவுள்வாந் துணைகள் முழுதா பத்தொடக்குப்
பற்றமெலிந் தறவினைத்து கங்குருகிப் பதைத்தனவால். (சுக)

வருத்தமிகு மதுகோக்கி வானவர்கோ னமரரொடும்
பொருத்தமிகு மலர்மேலான் புண்டரிகப் பந்தொழுது
திருத்தமிகு முளவுயிர்ப்புத் தீர்த்துமுனி செய்தவத்தா
லிருத்தமிகு தாபமெழுந் தெவ்விட னுந் தகிக்குமென. (சுக)

மன்னவன்வாய் மொழிகேட்டு மலர்மேலான் விரைந்தெழுந்தே
யன்னமிசை யிவற்றி வனததெ டுந்தங் கமர்கின்ற

கோமியூர்ப்புராணம்.

முன்னரிய பேரொளியாஞ் சிவலிங்க முன்பணிந்து
தன்னையாய் உதப்பிரியன் நவம்புரித லுணர்ந்தாயே. (சுடு)

அவனுடைய கருத்துமுடித் தளிப்பவன்மற் றுணையன்றி
யெவ்னுளனென் தாய்வாளா விருப்பதெவ னென்னவெண்டச்
சிவபெருமா னம்பானீ தெளிபிரம ஞானத்தைத்
தவலறமற் றவற்குணாத்தி சதுமுகத்தோ யெனவிடுத்தான். (சு)

விடுத்தசிவ பெருமானீ மீட்டுந்தான் பணிந்தெழுந்தே
மடுத்தமதுப் பிரியமுனி யெதிரோவந் தயனின்ருன்
றெடுத்தவினைக் கட்டறுப்பான் சூழ்ந்துதவம் புரிகின்றான்
மடுத்தமகிழ்ச் சியனா யெழுந்துமல ரடிபணிந்தான். (சுஎ)

தவமுனிவன் றிணைநோக்கிச் சார்தரும் பிரியமுளா
யவமகனின் பெருநவத்தா லடையுமகி லமுந்தாப
முலமையிலித் தவத்தையினி யொழிதிபுரிந் ததுபோதஞ்
சிவபெருமா னருள்வழியே சேர்ந்தனம்மா மென்றுணர்நி. (சு)

மேலாய வபரிடத விரித்துணாக்கும் பிரமத்தை
மாலாய வுணர்ச்சியுட் டுணர்ச்சி வாஞ்சித்தாய்
பாலாய நின்கருத்து நிறைவேற்றம் படியின்பச்
சாலாய புபாய நாதச் சாற்றுதுமி பொடுகேட்டி. (சுக)

விரும்புபரப் பிரமமென விளங்குமொரு பாகவத்தை
யிரும்புமுவ கையினறிதற் காகியபே ருபாயந்தான்
கரும்புமுடி தழும்பாகுந் கற்கண்ண் கைப்பென்னத்
தரும்புதிய சுவைவமைந்து சால்பிரம வினாதேய. (சுஉ)

அரும்பிரம வித்தையள வறிந்துணமுத் தம்புசிப்ப
விரும்பியநிட் காமவினை மேதகைய தவத்தான்

சு

உபநிடதப்பொருளுணர்ந்தபடலம்.

சு

புலிகொண் மகமாதி யியற்றுகித்த சுத்தியர்க்கே
வரும்பிறருக் கியாதாரு மதுப்பிரிய மாமுனியே. (சுச)

உற்றபரி பூரணமா யுண்மையறி வின்பமாய்ப்
பெற்றபரி மாத்துவிதப் பிரத்தியக் பின்னமாய்
முற்றவொளிர் பிரமத்தை யுணர்ந்தரமுக் கியமாகச்
சொற்றவுபா யம்பிரம வித்தையலா லிலைதுணிபே. (சுஉ)

என்றுணாத்த மலரோனை மதுப்பிரிய முனியிறைஞ்சி
நன்றுணாத்தாய் பிரமவித்தை நாயினே னுணர்ந்தருபாக்
கின்றுணாத்த லேவேண்டும் பலமுளதென் றவமாகி
ன்னுணாத்துக் கிழிந்ததுபோற் கழியாதென். நடிபணித்தான்.

மலரவனே ருவனாய் மதுப்பிரியற் கஞ்செழுத்து
மிலகமுன முபதேசித் தெதிர்முகமா யுறவிருத்தி
யுலகுபகா ரமதாக வொளிர்பிரம வித்தைதலை
பலகல்பெருங் கருணையின லறைதாலுற் றுன்மன்னே. (சுச)

வேறு.

யாடுதெ ளத்து வானது சிருட்டி யூரம்ப சமயத்திற்
றனதா, மேதமின் மாயா சத்தியான் முன்ன நீச்சர னாய்வெளி
யாதி, புகபெள நீதப் பிரபஞ் முழுதுப் பொருந்தறச். சிருட்
டித்துப் பின்ன, ரோதருஞ் சிவ ரூபமா யந்தப் பிளதிக் வட
ருதெ ளக் கலந்து. (சுடு)

ஆன்றகத் தருபோத் தருமுடி லுருவ மானது போலத்
தோன் றிடுமோ, சான்றமற் றதுவே தரும்பரப் பிரமஞ் சதா
பா சிவமெனத் தெளிந்தமான்மவைவம் பொறியின் வழிச்சென
வொழித்தே மனமொரு வழிச்சேல நிறுவிக், கான்ற்பெதத்திற்
புவனங்க ளினைத்துங் கண்டமா முனிவர வின்னும். (சுசு)

வேறு.

மொழிபஞ்ச கோசவிலட் சணமதாய்த் தேக மூன்றனுக் கும். வேறையோர் மூன்றவத்தைச் சான்றாய்த், தழிநின்ற சசாதி யவ் சாதியச வகத பேதரகி தமதாய்கந் தேசமொகொல, மிழி பொன்ற வத்துபரிச் சேதரு னியமா யிருக்கின்ற சத்தியரூ னாந்தா கண்ட, பழியொன்ற வத்துவே பரப்பிரம மதுவே பரமசிவ சொருபமென வறிகியா வின்னும். (ரு௭)

பெருகுச்சி தாந்த சொருபமே யாகிப் பிரத்தியக்கான் மாவான யாதொருவத் தான, தொருவருந்தன் சங்கிதிமாத் திர த்தாற்கண் ணாதி யிந்தியத்தை யுருவாகி விடயத்தெப் போ மிருநியம மாய்விவிக்கின் றதிகயாதோர் வத்தா லிந்தானு விதமா ன ரூபசகம் வெளிபோன், மருவவியா பிக்குபட் டிருப்பதோ வந்த வத்துவே பரப்பிரமம் பரசிவமென் றறிதி. (ரு௮)

பரமசிவ சொருபம்யா வருக்குமான் மாவாய்ப் பரவா பூணமர் யிருக்குமெனி லந்தப், பரமசிவ சொருபத்தை யாவரு மே னறிய லீலையென வினவுதியெற் பகர்ந்திடுந் கேணீ, பரமசிவ சொருபத்தை யேயுணர்நல் வேண் பன்னாளுங் பாமாகி களைந்துதவம் புரிந்து, பரமசிவ சொருபத்தை யுணரு பா யமதாய்ப்பயில்பிரம வித் தவிரூப் புற்றமா முனியே. (ரு௯)

அன்றையப் புவானவந்தப் பரமசிவஞ் சிருட்டி யாகி னின் மனமுதலா மிங்கிரிய லீல, நிறையவெளி ரூபசக் சிருட்டித்த படியா னீடியவவ் விங்கிரிய வசத்தரே யாடு, யுறையுமவெளி முகமானு ரியாருருவ விடத்து முற்றவியா பசமா ய பிரத்தியக பின்ன, மறைவில்லாததையொரு வருமறிய வில்லை மாண்புடைய தவத்தாய்ந்து மகத்துவஞ்சான் முனியே. (சு௦)

ஆயிடினப் பரமசிவ சொருபத்தை யென்று மறியார்கொ லொருவருமென் றெண்ணுகியெந் கேணீ, மாயிருநா லத்தெ ப்போ தெப்புருட னனேக சண்மரு வியபெரும்புண் னியபரி பா கத்தான், மீயுருஞ் சித்தசத்தி யுண்டாகி விடய விரத்தனா ய் முத்தியிச்சா தீவிதமுன் னவனும்ப், பாயவெளி முகமாயிந் திரியவச னாகரப் பண்பினனாய் நதியெதிர்த்து நீந்துவான் போ ன்று. (சு௧)

பரவுமகா தீரண யுணமுகமா கின்றான் பரிவுறமப் போத னையன் சருவவியா பசமாய், விரவுபிரத் தியசபின்ன சிவசொ ருபத்தை விளங்குவகங் கையினொரு மாமலகக் களிபோ, விரவுமிரு தீரதிநந்த மொன்றேன மின்றியுணருவனீ துண் மையுயர் மாதவத்து முனிவா, கரவுதவீர் தரவீவ்வா றுணர்ந் தொளிரு மொருபன் காட்சியனு புலமேகோ வென்றிடிற் சொ ல் லவன்கேள். (சு௨)

சிருட்டிதி சங்கார சருத்தராகியுமச் சிருட்டிதி சங் கார மனடர் சகத்தாயுட் பிருட்டமையு மற்றுனதெவி வித்த தோற்ற மய பிருத்தித்தரேவச சகத்தனைத் தீனிய பொ ருட்டிரஞ் சருமகண்ட சச்சொ நந்த பூரணந் பாயத் து விதமாகி விளங்கும் வெருட்டிறுநிலி பரசிவசொ ருபமெ றே தோன்றல் விளங்குமன பவமவேறின் னணையிதுமு னியே. (சு௩)

ஆத்தகைய பரசிவ சொருபத்தை முத்தியிச்சையுடைய வனறிதற் ருபாயமே தென்னி, நெத்தலையு மாணமவே நாய கனாப் புத்தி போட்சொரதியுத் திணங்கலினாக, வைத்திடு மிந் தியங்கனே பரியம மந்து மருவுமுட லாந்தேரவ் விந் திரியப் பரியான், மொய்த்தபல நடையமெனும் வண்புமியிடத்தி முன்னுபசுஞ் சரித்திடலான் முத்தியிச்சையுடையான். (சு௪)

ஞானசாத் திரசன்ம விவேகபுத்தி யாய நல்லசா ரதிரி
வ் விடயவன பூமி, யானதிற்செல் லாகின்ற விந்திரியப் பரிணய
யான்மபூ மியிற்றிருப்பி றிரந்தரன் கமைய, மோனமிரு மான்
மநிட்டை யடைவதே முன்ன மொழிந்தசிவ் சொருபத்தை யு
ணருமுபா யங்கான், மானமிலப் பரசிவசொ ரூபமே தென்னி
ன் வகுத்துரைப்பன் கேட்டிதவ மாண்புசான் முனியே. (சுரு)

தோற்றுசயம் பிரகாச சித்துருவே யதன்னை சொரூப
மெதெவ்விடத்தெவ் விதமிருக்கு மென்னி, னேற்றமெதெவ்
லாப்பூ தங்களிடத் தினிலு மெல்லோர்க்கு முள்ளான்மா வாயி
ருக்கு முனர்கி, போற்றுகிப் படியிருந்தா லெல்லோர்க்கு
ன்னோ தோற்றவிலை யெனிந்புகறும் பொலிந்தருக் குமமாய்,
மாற்றரிய பஞ்சகோ சங்களா லென்று மறைக்கப்பட்ட டிருந்த
லாற் றேற்றவிலை யுண்டோ. (சுசு)

ஆயினது பரிச்சின்ன மோவெனநீ கருதி லாகாசம் பே
லெங்கும் வியாபிகா ணதனான், மேயபரிச் சின்னமல விச்சொ
ரு பக்கான் னொருகிரி மூர்த்திகளு ளொன்றே வன் நெண்
னற, பாயபல கருமபலங் கொடுப்பதாயச் சொ ளத்தவதிட்டா
மாய்ப் பகர்சருவ சான்ற, யேயசித்து ரூபமா யத்துவித மா
யு மிருக்கின்ற பிரமமா னதானென்று மன்றே. (சுஎ)

* பூன்வதன் சொரூபந்த வ பின்னையெவ்வா நென்ற
புகலவித்தை மாயையெனு முபா ன னான் நின்றிச், னன்ற
தத்து வபதவிலக் கியத்தின நக் கமதாயச் சாற்றரிய கேவலமா
யத் தவிரருகிர்க் குணமா, யின் னக் கததபுத்த முத்தமா யிரு
க்கு மகண்டிதா காசமே ப வெசொ ரூப, மூன்றவொளிரி சிவ

சொரு பத்தை னு துணர்ந்தோர்க் குற்றபிர யோசனமியா
தெனிலுரைப்பாந் தெளிமோ. (சுஅ)

அதன்ம பா சிவத்தினது சொரூபமேகா நென்ற வதிகாரி
யாமொருவன் பிரதிபந்த மின்றிப், புகன்றவப ரோட்சமா யநி
வானே வவற்குப் போத்தாபோக் கியம்போக திரிபுடியின் மை
யினற, ககந்தகயா வையுமகண்ட பரசிவமா கியதன் சொரூப
மெனத் தோற்றுதலாற் றேற்றமுடைத் தாகி, நிகழ்த்தபல சரீ
ரதா பமுமியல்பே நீக்கி றிரதிரசா ந்த மடை வதுபிரயோ
சனமே. (சுஆ)

அன்றியுஞ்சேர் பிரத்தியக பின்னமே யான வப்பரம சிவ
சொருபத் தானுக் கருந்தி, லொன்றியவின் மாவுக்கு மகங்
சாரத் தினுக்கு மொன்றுபத்தி யாசமா கியவிதய கிரந்தி, வென்
றியுற நீங்குவதும் வேதாந்தக் தான்று விதமோவத் துவித
மோ வத்துவித மென்னு, மென்றுமெட் தனுபவிக்க வருமோ
வா ராதோ வெனுமிவைமுற் சகலசந்தே கங்கனங் குவதும்.()

சஞ்சி ம பிராரத்த மேயாகா மியமே பொனுங்கருமக்
தணப்பதுவா, யோ சனமா, லெஞ்சலிலப் பரததயக்
மாயநான விதமா யியைநாம ரூபமாய்த் தோற்றியிருக் கின்
விஞ்சுதுவி தப்பவஞ்ச முழுமையும் கண்ட மெய்யறிவான
ரணபரமாத் துவித, வஞ்சமியாப் பரமசிவ சொ ளத்தவதென்
விதமென் றிடிவ்வுருபு மாமுனிவ கேட்டி. (சுஎ)

பரவுமுபா தானகா ரணமாய மண்ணே பலவிதகும் பாதி
கா ரியமாதல் போலும், விதத்தித், டானமா கியகயிறே தன்
ட வியானமுத லாரோப் மாய்த்தோன்றல் போலு, முரவெ
வைக்கு முபாதான காரணமா யெவைக்கு முற்றவதிட் டான

யா யொளிநுமொரு சிவமே, யருடேவ திரிபுத் து மனுடாதி ரு
ப மாநாம ரூபசகத் தாய்த்தோன்று வதனால் (எ2)

கரவீல்விசா ரத்துறும் பாநிகா ரியங்களை உணமா கிய
மண்ணே யாகின்றார் போலு, மாவலங்க றண்டமுத லாகியவா
ரோப மதிட்டான மாங்கயிறே யாகின்றார் போலும், விரவுசெ
வேசசகத் தாய்த்தோன்று நானு விதநாம ரூபசகத் தென்பது
வு மகண்ட, பரவுபரி பூரணசச் சிதாந்த சக்த பரமாந்து விஷ்
ராம சிவசொருபு மேயாம். (எ௩)

இவ்வாறு பரமார்த்தத் திற்சகல சகத்து மிலங்கண்ட சி
தாக்காச சிவமேயா யிருந்துஞ், செவ்வாய்மை யிஃதுணரான
கந்தகர்க்குப் பகலிற் செங்கதிரால் விளங்குசக மிருளாய்த்தோ
ற் துதல்போ, பொவ்வாத வகண்டபூராத் தவித மானவொரு
சுத்த பரசிவசொ ரூபமே பெவருந், தெவ்வாத சிவேச சகத்தா
ன துவிதத் திறம்போலத் தோன்றுமிதற் கென்செயலா முனி
யே. (எ௪)

மேயவவீ வேகதிட்டி யின்பாமே நானு வித ராகிகளா
ய்த்தோன்றினபோ தினுமே, லாயசெயன் மனதருநி வேகி
யினவன்றா னந்தமா கியவுடம்பு முதலியவென் றுரைக்கு,
நேரானுவு, பாநிகளை நேதி நேதியெனும் வார்க்கின்ப வா
தித்தாந் துசகம், பரபூ ரண வந்தா னென்றபரோட் சமக
ய்ப் படர்ந்தணநிற் சோகமற்றுச் சோயெஞ் சுவனே. (எ5)

அப்பரம சிவஞ்சருவ பூரணமா கையினு லுஞ்ஞானத் து
டனுமதன் காரியத்தி னுடனும் வாய்கலசம் பந்தமுறு மோ
வெனிற்சொ ரூபம்வெளிபோனிட்கிரியகிர வயவகிற் குணநா,
யொப்பிலவி காரநிரு மலவசங்க ம்ப்பன் குறைதலிவஞ் ஞா

னத்தி னதன்காரி யத்திற், நிப்பியமாக் கூடியபோ தினுமவை
க ரூடனே சே தருசம் பந்தமில்ல யெஞ்ஞான்று முனரே. (1)

புகலரிய சொருப மெப்படிக்காண் சருவ பூரணமென்
நிடி லவகயம் வியாபகமா மவற்றி, னாகலரிய விந்திரியம் வி
யாபகமா மவற்றி னுற்றமனம் வியாபகமா மத்தகைய மரீத்தி,
னாகலரிய புத்திவியாபகமாகும் விசேட வகங்காரச மதனினும்வி
யாபகம தனினு, நகலரிய தாஞ்சாமா னியவகங்கா ரந்தா னுடு
வியா பகமாகு மதனினுமா முனியே. (எ6)

அவ்வாறு ரவீயத்த மென்றுரைக்கப் பட்டவஞ்
ஞானம் வியாபகமா மறைந்தவது தனிவங், குறிருணமில் பர
சிவசொ ரூபமவியா பகமாங் கூறியவப் பட்சிவசொ ரூபத்தின்
மேலா, நெறிதருவி யாபகமா யாதொன்று மில்லை நீயுணர்ந்தி
யாகையாற் சொருபமே யென்றுஞ், செறிதருந் தவமுனிவா
சருவபூ ரணமாந் தேருமறை முடிவெடுத்துச் செப்புவதிப் படி
யே. (எ7)

உரைபடியித் தகையசிவ சொருபந்தன் வடிவா வுணரா
மல் வேறுபடுத் துணர்பவாக்கெஞ் ஞான்றும், புரைசெய்சுமு
சாரமோ காதிபய நீங்கா பூரணசச் சிதாந்த சொருபமே யெல்
லாங், கரைசெய்து வேகானென் றறிந்தவனுக் கென்றுங்கலங்
கவரு சோகமோ காதிபய மில்லை, வரைசெய்யுந் துமுதலான
பொருளினுமற் றிதுதான் மீளாந் தின்புல வா ன்னி மற்
வெவ்வார்க் கரிதே. (எ8)

விரவுநாற் சாதனசம் பன்னவதி காரி விளங்கியவிப் பிரம
யித்தை யினைக்குரவன் முகமடப், பரவுசிர வணஞ்செய்தா னன்
ருக வுணர்ந்து பகர்கருநி னுடல மானயுத்தி கொண்டு, கர
வுதவிற் தாமனனம் பண்ணியுயின் னிவற்றற் கருத்துறகிச் சயி

த்தபடி சொருபநா னென்றே யுரவுமிகு தயில்தா னாயினினை.
வி டாதே யுஞ்நகச்சா தனமான நிதித்தியா னந்தால். (அ௦)

மிக்கசிவ சொருபத்தை யறியாமை யை விபரீதங் கட
ந்துகர தலநெல்லிக் கணிபோற், நக்கவப ரோட்சமாயிறியலா
மறைநக்சாற்றியநிர்க் குணசிவசொ ருபஞா னத்திற், கெக்கலையு
ங்கற்றுணர்ந்தோய் சருணபர சிவத்தி லீருமலர்த்தா ஞபாசனை
யேசாதனமா னதுகான், பொக்கமிரீர்க் குணசிவஞா னம்
பொலியு மளவும் புகலரும்பே ரின்பமுத்தி வாஞ்சையுடை யவ
ன்றான்.

பத்தியுடன் றிருநீறு புகியுருத் திராக்கம் பண்புமிகப் பூ
ண்டெழுத்தோ ணைந்நையுங் கணித்துச், சித்திதரு சருணபர
சிவனுடைய பூசை தியானந்தோத் திரமாதியுபாசனைசெய் தி
டலே, புத்திநெறி யென்றுமலர்த் தவிசுறைவோன் வேத மு
டிவாண்டிரமவித்தை மதுப்பிரியற் கருளி, யெத்திசையுந் தொ
முதேந்தித் திரிபுவனே சன்ற ளிறைஞ்சிவிலை கொண்டதன
துலகமடைந் தனனே. (அ௨)

மறையவனீங் குத்தலுமதுப் பிரியமுனி யுவகை மடுத்தொ
ளிவெண் ணீறுபுனைந் தக்கமணி பூண்டு, சறையநடைவந் தெழு
த்துநளி திரத்தைபுறக் கணித்துக் காட்சியுறு சகமனைத்து மகன்
பாசவியே றிறைதருமல் வகண்டபர சிவமேகாநென்று நிதி
த்தியாசை செய்துகொண்டிருக்கும் போது, பிறையணிசுச்
சிதாந்த சருவல பத்தப் பிரியபூ ரணவளவில் கருணையு
ப்பெருமான். (அ௩)

கோடி குரியகாந்தி யுடையவனு யமார் கொண்டுவர் பவ
னயன்மான் முற்றேவர் குழி, நீடியநால் வேதமுநாற் கிகரமா
நடுவ ணிகழ்சிகரம் விளங்குமொ பிணவமரப் பொலிந்த, பா

புயபஞ் சாக்ஸ் வி மானத்துப் டோன்றி நலங்கொண்மகா கை
லாய நின்றுடெழுந் தருளிப், பாடியசீர்ச் சயிவனத்தின் மதப்
பிரிய முனி பரையினுடு காட்சிகொடுத் தன்னுலகய்
தரவே. (அ௪)

கண்டமதுப் பிரியமுனி கரசாணம் விகிர்ப்பக் கடிதெழுந்
து கைகடலை மேற்குறித்து நிலமேற், நண்டமெனப் பணிந்துப
ணிந் தெழுந்தெதிநே நின்று சச்சிதா நந்தபரி பூரணனுய்ச் சரு
வ வண்டசரா மனைத்து மாயவனுய் மலரோ னுதியரா வ
பாசிக்கப் பட்டவனு யடியார், கொண்டதுய ரொழிப்பவனு யு
ள்ளபர சிவனைத் குடந்தமுற்று நாடும்பத் துதித்திடலுற் ற
னனே. (அ௫)

வேது.

என்று வீரபாண் டியன்மனத் துவப்புற விதனை
யன்று கூறினஞ் சைமினி முனிவர வறிமோ
நன்று சரிவிறன் மேற்பொரு ளிலையென நவின்ருன்
மன்று ளாடிய பதந்தொழு தயிழ்முனி வரனே. (அ௬)

கேட்ட மாதவச் சைமினி யுவகைமிக் கினைப்ப
நாட்ட மூன்றுடை நாயதற் கன்புடை லுக்க
வேட்ட மாமதுப் பிரியன்மே டென்செய் னன்பு வேலிய
யோட்ட வல்லபாண் டியற்குமே வியாதுநீ யுகாத்தாய். (அ௭)

அனைய யாவையும் விடாதெடுத்த னறையியா லென்று
துனைய வேண்டலும் வீரபாண் டியனெதிர் தொழுது
விசும் வல்லமா முனிவரன் துதித்தமை விரித்துப்
புனைய வோதகென் னியாயிது புணரும். (அ௮)

க0சு. கே. யி. வு. ர. ப். பு. ர. ன.

அங்கு நாமவற் குலாத்தவா நேகனக் கறைவா
பொங்கு மார்வத்திற்கேட்டியா லென்றிது புகு வா
னெங்கு மாகிய சிவபிரா னிணையழக் கன்பு
தங்கு மாதவத் துயர்ந்தொளிர் தமிழ்முனித் தலைவன் (அக)

உபநிடதப்பொருளுரைத்தபடல் முற்றிற் று.

ஆ. திருவிருத்தம் (க)

மதுப்பிரியர் துதியுரைத்தபடல்ம.

அருள்க கிந்தன சொருபதே சோமய வமல
வருள்க யல்வக்குஞ் சாட்கியா யமரக எங்
வருள்க மஞ்சொ லைவக்குமே லாகிய வமர
வருள்க பற்பல மூர்க்கியா யமருமா தேவ. (க)

அருள்க பல்வகை யுபாதியுங் கழன்றவா நந்த
வருள்க கிர்க்குன கிராமய வப்பிர மேய
வருள்க வந்தடி யடைந்தவர்க் கஞர்த்திர மஜிப்பா
பொன்னிருப்பெனு முப்புரமழித்தாய். (உ)

அருள்க மாமழை முழத் தின்பொரு ளான
யருள்க மாமறை யந்தக் காற் றுதித்திட வமர்வா
யருள்க மாமறை மொழி ரி தவ்சென வமைத்தா
யருள்க மாமறை யந்தரு மளவிடப் படாதாய். (ங)

எந்த வான்பொரு ளிடத்துநின் றியாவுமுன் டாகு
மெந்த வான்பொரு ளிடத்தெலா மெவைக்கு

மதுப்பிரியர் துதியுரைத்தபடல்

க0ரு

மெந்த வான்பொரு ளுபாதான வேதுவா யிருக்கு
மெந்த வான்பொரு ளாகிய நின்னடி யடைந்தேன். (ச)

எந்த வான்பொரு ளான்மதி கதிர்முத லியங்கு
மெந்த வான்பொரு ளால்வளி யுணக்குந்தி யெரிக்கு
மெந்த வான்பொரு ளா நிலை பெறுமுல் கெல்லா
மெந்த வான்பொரு ளாத பின்னடி யடைந்தேன். (ரு)

அவனி யப்பழல் வரவா காயமா மைத்துங்
காய வந்திவ் விகாரமாங் காரிய சகத்து
மிகுரு மெப்பொருள் வடிவமோ லிய புமத் தகைய
வடிவ மனிப்பல் காரிய வுருவநிற் றொழுதேன். (சு)

கலைம டந்ததேசேர் தயனெனக் கவின்றுவிண் னாதி
மலைவ ரும்பிர படுத்திதை வழங்குவாய் போற்றி
யலைம டந்ததேசேர் தரியென விருந்தவை யனைத்து
நிலைபெ றுப்புடி புரந்திடு நிமலனே போற்றி. (எ)

உமையொ ள்கலந் தருத்திர னெனுப்பெய ருற்றே
யமைது ரும்படி சங்கரித் தருள்பவ போற்றி
கமையின் மாப்பிர ளயத்துமா காலருத் திரனாய்
சமைய யாவையுந் தடிந்துதான் டாருவெவா போற்றி.

வசக்கள் குரிய ருருத்திரர் மருத்த பரமுதோ
நினைக்கு மாமதி சித்தர்சாத் திய பிதி ரிமுற்
பசுத்த தேவர்மா னிடத்திரி யக்குமுற் படி
மசுத்த லாததா னாகிய வையநிற் றொழுவேன். (ஊ)

பிரமன் மாலுருத் திரன்முதற் பெயருமவ் வருவும்
பரவ மாவில காரத்திற் பட்டு

கல்கி கிராமிய லூர்ப்புராணம்.

வரலாம்பர மார்த்தத்தி னில்லையோ மற்ற
பொருள் தாய்கின்ற பூரண கின்னடி போற்றி. (க0)

மருவு பேரகிட் டானமாம் யாதொரு வத்தின்
பொருவில் சத்தையா லேயசத் தாகிய புவனம்
வெருவில் சத்துப்போ விருப்பதோ வந்தரு மெய்ம்மைப்
பொருவி லாப்பரி பூரண கின்னடி போற்றி. (க1)

எந்த வத்துவின் சித்தினாற் சடமென வயம்பும்
பந்த மார்க்க மாகிய வனைத்துமேற் பரவ
வந்த சித்துப்போல் விளர்குமோ வந்தரு வத்தா
மந்த னானகின் நிருவடி விரும்பிவந் தடைந்தேன். (க2)

கூறு மெந்தவத் துவின்ருளி ராந்த மதன
லீறு முத்துக்க ருபமா கியசகத் தெல்ல
மேறு மந்தம் போலத்தோன் நிமென்ன விய
னாறு குடிகின் நிருவடி யடியனே னடைந்தேன். (க3)

போற்றி சந்திர சேகர புனற்சடா டவியாய்
போற்றி முக்கணற் புயம்பொலி பூரண புராண
போற்றி மான்முடி வேந்துபொற் றுமரைக் கரத்தி
போற்றிபக்தர்குற் றுமண மாய்க்கொண்டு பொற்பேராய்.

பினாக பாணியோ பாற்றி டட்டியடைந் தவர்த
மிருத தீர்த்தரு ளிழையவ பாற்றியெஞ் ஞானது
மனாதி யாலள விடரு ம் ளன்னலேபோற்றி
யநாதி முத்தனே யநாத கிருத்தனே போற்றி. (க4)

வேறு.

இன்னணந் துதித்து நெக்குநெக் குருகி யிற்பட் டாங்கி
மே யாக, முன்னர்வீழ்ந் தெனாது ன்களார் கரமுகிழ்த்த

மதிப்பிரியர்துதியுனாத்தபு

மக தலைமிசைக் கூப்பிப், பன்னருங் களிப்பின் மூழ்குவினைத்
துப்பரவச மடைந்த மாதவனை, யென்னையா னுடையான் வே
ண்டிய வரனெ னியம்புதியெனவவ னியம்பும். (க5)

தேவதே வேச மங்கள மூர்த்த செழுங்கனன் மகிசகி ரா
ய, கோவமா தேவ. பத்தருக் கினிய குணப்பெருங் குன்றமே
யடியே, னாவென் றி லயா வண்ணமாட் கொண்ட வற்பத மெ
ய்ப்பராஞ் சடரோ, யே நதே குமையான் பாகனே தணவா வுன்
னருள் வேண்டென போதும். (க6)

சத்திய ஞான நந்தபூ ரணனே தவாமன மாதிகட் கெட்
டா, நித்திய கிமலா நிரம்புநின் னருளா னிலவுமித் தரிசனம்
பிறமேன், பத்தியு மடைந்தேன் சித்தசக்த தியுமேற் படைத்த
னன் ஞானமூற் றுணர்ந்தேன், முத்தியு மூற்றே னிரியெனக்
கெவனே முத்தரு குறையுள னைய. (க7)

கருணையங் கடலே யடியனே னிமித்தங் கணமெழப் புண
னமு முயிற், பெருகுபே ருளாற் காட்சித் தளித்தாய் பிறங்
குபஞ் சாக்கர சொரூபப், பொருவிலிவ் விமானத் தோடுமீவ்
விவிகப் பாவிலினிச் சமீவனத் தெவர்க்கு, மிருமையு முய்
பென் றிரியு வனேச னெனுந்நிருப் பேரொடு மமர்க். (க8)

சிந்தனின் னிடப்பான் ம வுமை னந் திரியுளனே
னுயென்றொருபே, ரந்தரு சிந் பிற் பூருக கணையவ்
ந் தண்ணியை யடைந்து, மந் துகா னுறினு மிம்மையிற்
பேறு மறுமையிற் பேறுநன் கடைந்து, பிறந்துழ லாது சித்த
ந் தியும்பின் பெற்றுநின் சொரூபமே யாக. (க9)

அரிம முருமன் னேடியங் காணு றடியுடிச் சமீவனத்
தரசே, திரியு வனேச வென்னின் னுமஞ் செப்பினோர் கன

கரும வி லு ர் ப் பு ரா ணம்.

மறைபாய், பரிபுரப் பூந்தாட் டிரிபுவ னேச யென்று நின்
பாலமர் பிராட்டி, யுரியன் னுமஞ் செப்பினோர் கருமிக் குவந்
துபே ராந்த முறுக. (உச)

புருமதுப் பிரிய னெனப்புக் லடியே னேக்குநின் றென
துபா லோடும், பெருநதி னனக்குக் குதுபா லமைந்தபெருந்
தட மதற்குள்ளிடத்தே, மருவிந்ற்பே றறி யிருந்தெலா மடை
ந்த மாண்பின லென்பெயர்ப் பெயர்ச்சொல், வெருவற முன்
கொண் டிவைக்கிய னுமம் விளங்கிட வேண்டுமா லென்றும்.)

கரையுடைத் தெழுந்து னொயக்கே தோழம் கரிசறு மது
தி யிடத்தும், புரையற்ச் செறிந்து பூப்பொலி புட் டிரணியின்
டத்தும்புராய்ப் பிறவி, வரையறப் படிந் தின்னின் னிடப்
பால் வ டிரி புலனநா யகியை, வினாமலா து பணிபவர்
புரு மிடுபெருமும்போகம்வீ றறுக. (உக)

பலபல வுரைப்ப தென்னையித் தலத்துப் பத்தியின் வசுத்
தமா தவஞ்செய், நலமுடையவருஞ் செய்மையி னுமர்ந்துநய
ச்சுதிந். போற்றிடு வாரும், வலமுற நின்னைக் கண்டிடு வாரும்
கட்டி வாரு, மிகு தலை யுலகிற் பன்னெடுங் காலம்
வாழ்ந்துபின் னாவ மே யறு. (உச)

இத்தகு வரங்கள் வேண்டிமென் றிரந்தா னிரந்தன் யா
வையு மளித்தே, யுத்தமப் பெருமா னிலங்கத்துண் மறைந்தா
னெப்பிலா முனிவனு மங்க, ணத்தனைப் பலநா னன்புறப் பூ
த் தடைந்தனன் விடுகமுத் தியினைக், கைத்தலந் குவித்துவா
னவர் பொழிந்தார் கப்பகப் பூம ழு மகிழ்ந்தே. (உரு)

சுவேதராசப்படலம்.

க)க

வேறு.

மன்னு மத்தலத் துயர்மதுப் பிரியமா முனிவன்
கொன்னும் வாஞ்சையிற் பெற்றநல் வரத்தினுற் குலவி
யின்னு நல்லவ ரெண்ணிலார் பிரமஞா ரத்தைத்
துன்னு மாதரத் துணர்ந்தே டுபமே யாவார். (உச)
வேறு.

மதநதி மதுபுட் கரணியெவ் வீடத்தும் வயங்கிடு திரிபுவ
னேசன், பதமமென் பூந்தா டுபவ னேசை யெனப்பகர்
நாமகா ரன்மறமு மாழிக் கதைபாற் றெறிந்தனை யன்றே
முழுதுல ாளமுன் னவனே, யெதுதெரி தரத்தக் கதுவதை
யினியா யம்பிடிக்கென விரைத்தாம். (உஎ)

மதுபிரியர்துதியுரைத்தபடல முற்றிற்.

திருவிருத்தம் ருடு.

சுவேதராசப்படலம்.

முன்னொரு காலந்து ழுரி ழுல
கின்னறீர்த் தளிப்பவன் கு தவ னென்பவ
னன்னவன் புத்திர னுன்ற கல்வியான்
மன்னுநிர் தன்னுயி ரெனக்கொன் மாண்பினன்.
எதிர்ந் ழவர் மணிமுடி யிடநற் தாரினான்
பிதிர்ந் ழா தறநெறி பிறக்குஞ் சீர்த்தியா

வினா ப்பு ராணம்.

னதிர்ந்திடா துண்மதி யமைச்ச ராதிநான்
முதிர்ந்தவர் குழந்தை வாழு மொய்ம்பினான்.

பெற்றவற் குரியும் பெயரெ முத்தினு
முற்றவா முத்தொட மூள்ள வாரூற
மற்றவை கனிவட மாறிவத் திரி
லற்றவர் கவேதனென் நனியும் பெரினான்.

அன்னவ னராமுடி யமர்ந்த பூழக
டன்னொரு குடைகிழற் நங்க வெத்தரு
பன்னரும் போகமு துணைபுதான்
மன்னுநன் னிதிநின் மகிழ்ந்து வெழுகார்.

ஒருநின்ன கணிதநா லுணர்ந்து ளார்கொர்
கருச்சா நகமடல் கைக்கொண் டோர்ந்தனர்
பொருவடி வேலநிற்புணரு மாயுணர்
வெவரு மற்றமே மேய தென்றனர்.

சொற்றதுகேட்டன துணுக்குற் றஞ்சியே
கற்றவர் முதலிய கடும்பு குழந்தாப்
பொற்றட மணிமுடி புதல்வற் சூட்டுபு
மற்றடம் புயத்தவன் வனத்தை நண்ணினான்.

கண்டக வனத்தினைச் சார்ந்து நாடொறு
மெண்டரு பெருந்தவ மிற்றி வைகின
னண்டரும் பெறலரு மடியே பேற்றின
லொண்டனிச் சத்திய வுலக நண்ணினான்.

மலரவ லுலகிடை மன்னி வைகியு
முலவருந் தெய்வத வருவம் பெற்றும் வெப்

பலாபசி யவனைவிட் டகன்ற தில்லையா
லுல்தலில் வினைப்பய னெழிக்க லாங்கொலோ. (அ)

பிறைமுடிப் பெருந்தகை துதம்பி நங்குதி
யரைதரு மவன்வயிற் றகம்பு குந்தவாய்க்
குறைதலில் சினங் காடுகொளுத் தனெலென்
நிறைபசித் தழலெந் தெழி துவாசிவான். (ஆ)

ஒருபகன் மிகுபசி யுடன்று பொங்கலால்
வெருவரு பதைப்பொடு விழுந்து சாம்புவான்
மருமலாக் மேவனை ஸாம்புவான்
பருவருந் தெய்வம் மயப பகாக் கேளென்றான். (அ)

அருந்திய மியற்-மீகின் லுலக மன்மியும்
பொருந்-மீகி நெய்வத வருவம் பூண்டிம்பான்
வருந்தவிய் பசிப்பிணி வருத்த வெண்ணெகொ
நிருத்தமற் நினைதும் பூதுதேரினே. (க)

மன்னவ னிவ்வனம் வருந்திக் கூறலு
மன்னமென் னண்டக்கலையென்று மேவுநா
முன்னவன் முன்னிகழ் வனைத்து முன்னினான்
துன்னரும் வினைப்பய னெடுத்துச் சொல்லுவான். (க)

மண்ணிவ்வித் தாதது முனைத்தன் மான் பிலை
பண்ணலே நீயுல காண்ட நாட்களி
லென்னுமா மறையவர்க் காரான மீநிலை
வன்மைசே ரெதிலா வாழ்வம் வாழ்க்கையோ. (க)

தண்டக வனத்திடைத் தங்கு ளாளினுங்
கொண்டதின் னுடம்பையே குறித்துப் போற்றினே

யொண்டவ வாயினான் னாலக முற்றனை
சண்டதி வீணையினிப் பசியுங் கைக்கொண்டாய். (க௪)

உணாசெயெவ் வனத்துநீ யுடம்பு வீட்டின
வணாசெய்யோ ளண்ணலே மற்றை யவ்வுடல்
விராசெயவ் வுத்தக மேவு கின்றது
புணாசெய்மற் றதைப்புடி போதி யென்றனன். (க௫)

என்றலுந் துயரகோந் தெழுந்து பேரொளி
குன்றரும் விமானமிக் கொண்ட ரம்பையர்
கின்றருந் சாமலை யுண்முடி
வென்றபொற் குடைதலினை. (க௬)

அலங்குமக் கானகத் தயல் டைந்தன
னிலங்குமவ் விமானநின் றிழிந்து போந்துந் திக்
குலங்குடி ருடம்புறுப் பரிந்து கொண்டெடுத்த
துலங்குயர் தோளெ னுண்டிப் டானரோ. (க௭)

உண்டபின் ததிரவ னெக்கு மாணமேற்
கொண்டன்ன சத்திய வலகங்குடினான்
மன்னெவெம் பசிப்பிணி வந்தபோ தெலார்
தண்டுகேர் புயத்தவன் சார்ந்து சார்ந் துண்பான். (க௮)

முரசுகண் புவிலா வாயின் மொய்ப்புடை
யரசுமக் கானடைந் தடைந்த ருந்தவும்
விரசுமப் பிரேதமேன் மேலும் வீந்திறுற்
பரசுநல் லறனிலார் புவம் போலவே. (க௯)

அருவருப் பழுவ்வளர்ந் தமரு நாளிடைப்
பொருவரு மத்தகு வனம்பொ ருந்திவாழ்

வெருவரு தண்டகன் வெய்ய பீரார்
பிருகுவின கன்னியைப் பெட்டு நோக்கினான். (௨௦)

சுண்டவப் பொழுதுவேள் கனைக்கி லக்கனாய்
மண்டிவன் காமநோய் வளர்ந்து பொங்கலாற்
தண்டகன் பின்வரிந் சற்ற மோர்விரான்
பண்டரு மொழியினை வலிந்து பற்றினான். (௨௧)

பற்றிடு போழ்தினம் முனிவன் புர்த்தனன்
செற்றடி கெழுதாச் சிவன் வதழந்
குற்றமி னிடம் கொண்டன
னிற்றி வ வனமினி யென்றுபோயினான். (௨௨)

முனிவரன் கொடுஞ்சின மூண்டு வைதலா
னனிவருந் தணவருந் துயரநன்
சனிவருந் தண்டகன் கருங்குடிகொன்ற
றனிவருந் திடருநல் சாற்ற வேண்டமே. (௨௩)

ஆகையா லவ்வன மற்றை நான்முதற்
சாகையா திகஞ்செறி தருக்க ளற்றன
லோகைகூர் பறவைமா வாழிந்து போயின
நீகைகா வாழவர் கீர்த்தி யென்னவே. (௨௪)

நிகரரு முல்லையாய் நிலாய வடிவனம்
பகரருந் கொடியசெய் பாலை யாயது
புகரரு மினியபால் பொழியு மோர்பச
தகரரும் புவிபுருச் சமைந்த தென்னவே. (௨௫)

ககச கோயிலார் ப்புராணம்.

ஆட்சியி னமர்ந் வலகை யெங்கன
மூட்சியிற் குதிக்கும் முளிவ னத்திடைக்
காட்சிசெய் நடுநிலை கைக்கொண் டிய்த்திடு
மாட்சியில் லாதவர் மனைநி கர்ப்பவே. (உச)

பொழியழல் வெஞ்சுரம் புகுந்து னார்வறுங்
குழிவறுங் கூவலைக் குறுகி னோக்குவார்
பழிபடு படிநர்நெஞ் சென்ன வீரமன்
கொழிதரல் கண்டுநெட் டியிர்ப்பு வீங்குவார் (உ௭)

தீயிடைப் படும்புன டேறிநெ
வேயிடைப் பட்டுவெங் கள்ளி வேதரு
மாயிடைக் கண்டன மடையின் முழுவெயர்
தூயிடைக் காலெனத் துவற்று நீர்மையால். (உ௮)

நடுநிலைத் திணையென நன பாலைய
நடுநிலைப் பூதமா தாமங் கேயுற
னடுநிலை யாமென நாடி யல்குமா
னடுநிலை யிழைத்திடா நாமச் செந்தழல். (உ௯)

பொற்பமை மைந்தர்பின் னோடர்ந்து பூவைமா
ரற்பமை கேண்மையிற் சேற லாய்தரின்
வற்பமை சுரத்தழல் வலிக்குத் தம்முடைக்
கற்பமை யழல்வெரு வுமை கண்டரோ. (௬௦)

நீருலாம் பிறுண்டொ நிகழ்செந் நாய்க்குலம்
போருலாஞ் சுரத்தையே புகழ்ந்து மேவுவ

சுவேதராசப் ப்புராணம்.

தகரு

காருலாம் படிவெனக் கரிய பேய்கிடர்
தேருலா மிடமெனச் செறிதல் போலவே. (௬௧)

எழுகட லடுத்தித் திணைத் து ழுவிற்த்
பழுதுறு பாலையிற் படுவெந் தீயினுன்
முழுதுடல் கருகமுன் முற்றும் விண்ணமு
மொழுகுவான் கங்கையங் குறுது போமெனில். (௬௨)

நுதல்புனம் பாலையி னுவலு மந்தன
முதலிடைப் படுபுன முழுவெயர்
நாதமூன் பூதமற் றிரண்டு பின்மையார்
சிதலெனும் பாதிபுஞ் சரித்த நீர்ந்தவே. (௬௩)

பற்பல வுரைப்பதென் பாடி மே
விற்பயி னுதற்கனல் த ப்தயெனச்
சொற்பயில் புன்றாத லெவையுந் தோன்றில்
கற்பயில் கொடுஞ்சுரக் கடுமை யெண்மையோ. (௬௪)

காழியிற் றோன்றிய கௌணி யப்பிரான்
வாழியிற் குறுமெனின் னென்றென் றும்படி
யேழிசைத் தமிழ்மொழிந் திடுதல் வகிலு
நாழியிற் கனல்குடி யுற்ற தோவென்பார். (௬௫)

அறிவிலாத் தண்டக னடைந்த காமத்திச்
செறியுமிக் காடெலாஞ் செறிந்து சுட்டதான்,
முறிவிலித் தீயினை யவிக்க முற்றுபோர்
குறிக்கொளு மெவர்கொலென் றுனைத்து கூறுவார். (௬௬)

மொழிந்தவிச் சுருகை முன் மூலையாக்கநாம்
பொழிந்ததன் கருணையாற் போந்து நோக்கினு
மழிந்ததற் கிரங்குநஞ் சமியி னத்தமர்
கழிந்தபே ரருட்பரன் கழுகன் சிந்தியா. (௬௭)

நின்றன மப்பொழு தனைய நின்மலன்
பொன்றலில் கருணையாற் புழுங்கு பாலையிற்
முன்றின மரங்கொடி துணைக ளோடளா
யொன்றின விலங்குபு ளொருங்கு வந்தரோ. (௬௮)

மூன்னிருந் ததனிது லாவளம்
பன்னரும் பின்னிடங் கெனப்ப காந்திட
வன்னியி னடியமர் வள்ளற் தம்பிரான்
நன்னருள் காந்தனன் றழைந்து மலகிற்றே. (௬௯)

எங்கனும் பாதுகைங்க னுங்கொடி
யெங்கனும் தளிரிலை யெங்க னும்மல
ரெங்கனும் பசியகா யெங்க னுங்கனி
யெங்கனும் முனிவர ரெங்க னும்புனல். (௭௦)

அற்பமுஞ் சிறுமையெய் தாத வவ்வனத்
தற்புத நோக்கியங் களவ ளூவிரா
மற்பகன் முல்வரோ டமர்ந்து வைகினே
மற்புதன் றிருவரு ளகத்துக் கொண்டரோ. (௭௧)

ஆயதோர் காலைவந் தழத்தை யுண்ணுதன்
மேயினன் கவேதனவ் வியப்பு நோக்கியே
பாயமற் றவனெதிர் படர்ந்து நின்றநீ
யேயவிச் செயல்செய லென்னை பென்றனம். (௭௨)

அன்னவ னிரங்கிகம் மடிவழுந்தழு
தின்னலங் குழியொ டியழுந்து நோர்நின்று
மன்னவன் யுன்னுணி யவனத்து நோற்றலான்
யின்னவிர் தெய்வத் தவ மேவ்வேன். (௭௩)

மலரவ னுலகமுஞ் சார்ந்து வைகுவே
னலர்பசி வயிற்றெழுந் தறவ ருத்தலா
னலர்தொழும் பிரமணை நயந்து போற்றியிவ்
வுலர்தலில் பசியுறற் கேது தே தென்றேன். (௭௪)

யவன் முன்னநீ யரசு தீத்தா
னனகெழு பழுவத்தை நன்னி நோற்றநா
ணினைமறை டவர்க்கனஞ் டிறிது நோர்ந்திலை
வினையித னாற்பசி விடாதெழுந்ததே. (௭௫)

இச்செயல் வேறிலை யின்று யசனாநீ
முனிச்சில ரொடுதவ முயன்ற காட்டிடைத்
தனித்துநின் னுடல்கிடக் கின்ற தன்மைபாற்
புனித்ததா ராய்தகை பறித்த ருந்துகி. (௭௬)

போதியென் னுரைத்தனன் புந்தி மாழ்கியன்
ரூதியிவ் வனத்தவந் தருங்கிப் போகவு
மேகினி வியப்புற லிருத்தி யாயது. (௭௭)

எத்தவ முன்னநா லியற்றி னன்கொலோ
வுத்தம நினைத்தொழு தியயப் பெற்றன
னத்தவென் றவன்கழுந் தணிந்த நித்திலக்
கொத்தலர் மாலையைக் கொடுத்திட் டானரோ. (௭௮)

கருவு கோயிலுள் ப்புரானம்.

எமக்கதன் மேல்விருப் பில்லையாயினுஞ்
சுமக்கரு மவன்வினை தொலைத்தற் கெண்ணியே
யமர்த்தகங் கரித்தெழு மிரு ப் பராவினார்
தமக்கருஞ் சமீவனத் திணியை புண்ணியே. (சக)

வாங்கின மம்மணி முத்த மாலையைத்
தேங்கிய வவன்வினை தீர்ந்து போயது
வீங்கிய பிரேதமு நசித்து விட்டதாங்
கோங்கிய பசியுநீத் தொழிந்த தென்பவே. (சு)

புரிந்தமு துண்டவன் போன்ம கிழந்தனன்
பிரிந்தன னாடினன் கொங்கை கப்பினன்
பரிந்தனன் பன்முறை பணிந்தெ முந்தனன்
விரிந்தபே ராந்தம் விராய்த்து தித்தனன். (சுக)

அடியனென் கொடுவினை யாய யாவையு
முடியவந் தெகிரெழுந் தருளி மோசித்த
மடிவிலா வினக்குங்கைம் மாறுண் டாங்கொலோ
தழிசின முனிவர்தந் தலைவ னெயென்றான். (சுஉ)

தானமே யருந்தவந் தான மேமகந்
தானமே கொடுவினை யனைத்துஞ் சாய்ப்பது
தானமே வரமெலா நல்கத் தக்கது
தானமே லீலையெனப் புகழ்ந்து சாற்றினான். (சுக)

தடையற மறுவது மடியிற் முழந்தனன்
விடைகொடு திப்பிய வீமான மேறின
னடைகெழு சத்திய வலக ணண்ணினன்
படையுடைச் செழியதே ரெனப்ப கர்த்தனம். (சுக)

அன்னதானமகிமைபுலித்தப்படலம்.

கக்க

என்றலுஞ் சையினி யிறைஞ்சி யேத்தியே
மன்றலந் தாரினான் மறுத்துங் கேட்டதெ
னென்றநீ யவற்குறாத் ட்டகாதையென்
வென்றவ வுறையென மீ டிங் கூறுவான். (சுக)

சுவேதராசப்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் சுசக.

அன்னதானமகிமை

உரைத்தப்படலம்.

முண்டக மலர்மேய முற்றிழை வளர்மாப்பா
கூட்டக வுலகோம்பல் கைக்கொளும் விறன்மாரு
கூட்டக வனநீங்கித் தரும பாச்சிரமத்
கூட்டக வடைந்தோமா லெண்ணரு முகிவொடும்.

சுவேதனென் பவனீன்ற தோன்றல்வன் நிறன்மிக்கான்
சுவேதனென் பவனவனுந் துன்னுப்பல் படையுடையான்
சுவேதநின் றொளிரீற்றுச் சாந்தணி துதைமேனிச்
சுவேதவல் விடையானைத் தொழுதெழு பத்தியினான்.

வந்தன ன்மைக்காண மலரந் பிசைப்பணிந்தான்
புத்திபுண் மகிழ்ந்தாடு புகன்றொழும் திருவென்ற
மந்திவிண்ணிருவென்றல் விநாயுரு பென்றறிந்து
நந்திய வோடையொடு மெழுந் தரும் மெதிர்தின்றான்.

(க)

முதனிலை யேவல்வினை மற்றஃ தெனமொழிந்தா
மிதமிரு மனமகிழ்கூர்ந் திருகரங் குவித்திருந்தான்
புதல்வநின் நந்தைபசித் தழல்சுடப் புழுங்காவச்
சுதவழ் னுண்டெழன்றான் றெனத்தனம் யாமென்றும்.

(ச)

அத்தரு துயருறுதற் காந்திய வினையெவனே
அத்தம வுரையென்ன வேர்குன மறையோருக்
கேத்துணை யேனுமவ னீத்துண் னுமையெனப்
பொத்திய துயரினொடு முய்கையும் பூத்துறைப்பான்.

(இ)

அமிழ்தினு மினிதாடு ருயிர்க் கின்புதவுந்
தமிழ்முனி வரவன்ன தானஞ்செய் திடல்குறித்தே
னிமிழ்கடல் குழலகினித்தலஞ் சிறந்ததென.
வுமிழ்பெருங் கருணையினு வுலாத்தியென் மடிதொழுதான்.

மனமகிழ்ந் தொருமுருர்த்த மதிபுற வாராய்ந்து
தனமிரு கேத்திரங்கள் யாவுறங் கதிர்ப்பதுவாய்
வனமது புட்கர்ணிப் புனலொடு வயங்குவதா
யநகவந் புதமாயிச சமீவன மறிசிதிப்ப.

(எ)

கலாபுகழ் மன்னவனே சமீவன மென்றெவரு
முனாசொபுந் தலமெவற்றி னுள்ளருமத் தமங்கண்டாய்
புனைப் தானங்கள் புகல்பல வற்றுள்ளும்.
வினாகம புனதான மேம்படு திறம்போல.

த்தல மெங்குளதென். நறிவ வாராயிற்
புத்தொளிப் பொன்மாரி பொழிந்தவர் தல்வடபாற்
சத்திய கிரித்தென்பாற் சாற்றி ம் யோசனைதா
னெத்திய லனாயொன்றி னுள் து முறையானே.

(க)

கிரிபுவ னேசரெனுஞ் சிவலிங்கப் பெருமானா
கிரிபுவ னேசையெனுந் தேவியொடு மெறகின்றார்
கிரிபுவ னத்துருமத் தலஞ்சிறந் ததுகாண்டி.
கிரிபுவ னமுமாணை செலுத்திநித் தேய்வேந்தே.

(க0)

துமத் தலமன்ன தானஞ்செய் வதற்கிடமாம்
பேய்யுத் தலம்நிபாபெப் புவனததுயில்லையெனத்
துற்றுவ தெவன்செய்வ தனுத்தினை யாயிழினு
மாற்றவு மகமேரு வாகுமத் தலத்திதி.

(கக)

பலர்புகழ், சிற்பகப்பூம் படையெ னுரு

புலர்மக னுருகு மாயவ னுருகு

புலர்தலில் புலனேசரெனுஞ் சுவடைத்தரு
மலகிலர் சமீவனஞ்சாரர் தன்னங்கொடுத் திடுபெற்றால்.

(கஉ)

மருடபுன்மனையாள் வாய்த்திட வேண்டிடினும்
பொருணனி வேண்டிடினுழ் புத்திரர் வேண்டிடினு
சுருணமிரு சிவஞானத் திருவுற வேண்டிடினு
மருணமிரு சிவனத்தை யடைந்தன நகிவோர்.

(கங)

வினைதப வேண்டிநரு மிருபுகழ் வேண்டிநரும்
புனைசுரர் நறுமுறுக்கும் போகங்கள் வேண்டிநரும்
கனைகட லுலகமெலாங் கைக்கொளல் வேண்டிநரு
புனையந் சமீவனஞ்சாரர் தன்னநல் கிடுவாரால்.

(கச)

வெத்திடு கருவெமலா மிடை வயர்வாரு
மடுதிடு கொடுவெந்நோய் வறுமையுந் துழல்வாருந்
தெய்திடு ஞானமிலாத் துபுடர்க ளாவாரு
மடுத்த சயிவனஞ்சார்ந் தன்னலக் காதாரே.

(கதி)

திருவினிற் கிறந்தாலுங் கலவியிற் கிறந்தாலு
முருவினிற் கிறந்தாலு மூக்கத்திற் கிறந்தாலு
மருவினிற் கிறந்தாலு மென்பயன் மடைத்தானர்
தருவினிற் கிறந்தாமச் சயிவனத் தாற்றார்க்கே.

(கசு)

தன்னல கிலும்பலமே புகிடு மெனலோர்து
பன்னரும் பெருஞ்ஞெல்சு பற்றுடை யவர்கிறிதா
ன்னல குதல்கடா தனித்ததம் பொருளானைக்
குன்னரு மனதானம் வீடு லுத்தமமாய்.

(கக)

அருணிறை சயிவனஞ்சார்ந் தனமிட ன்னைபோழ்தே
பொருணிறை காரமுத் மவர்க்கிடு புந்திசெய்வார்
தெருணிறை தரவிட்டாந் தோதரு மனவுஞ்சேர்ந்
திருணிறை யாவல்கோ ரிடுவர்பின் னெருங்குவப்ப.

(கசி)

பொருளில லாயமெடுத்தாயினு மதுபுரித
லருளிய லரிதாதி லத்தலந் தனைச்சார்ந்து
தெருண்மிக விடுவார்பாற் கிந்தைவைத் தினிதுண்டு
மருளற் வாழ்ந்திடுகின்றதும் பயன்படுமே.

(கக)

எத்தலங் களினுமன மிடுதலி னுற்பயனு
மத்தலத் தேற்புதினும் பெரும்புய னடையுமெனி
னுத்தலத் துரிதுபோ லெங்குள துணர்வேந்தே
சித்தமெண் ணியவெல்லாஞ் சேர்தர லாமிதனல்.

(உ௭)

வெற்றன நறும்பருப்புக் கருணை நிஞ் சியபாகு
ஞற்றமி னெய்தயின்பால் குல பல் பண்ணியங்க
ளற்றமில் பாளிதமுன் னுயவ சேடமெலா
முற்றவச் சயிவனத்தி லொன் றுகொன் றதிகபலன்.

(உ௮)

கேது

அத ல மடைந்தி யாவ னெனினுமோர் கவன வன்ன
மெத்திய வன்பி னீவா னக்கினிட் டோம மேலு
மொத்தபன் மகமுஞ் செய்த பலனெ னா முறுவா னுண்மை
த்தக வரச லையம் வேண்டவ துலயித் கூற்றில்.

(உ௯)

பொருவிலத் தலத்தி லன்னங் கொடுப்பவன் புசிப்போ னென்
யிருவரும் யங்கு மென்றாழ் மடைலத் தினைப்பே தித்தத்
திருவம ரொளியிற் சென்று சத்தி லுலகஞ் சேர்ந்து
பருவா ஸாழிந்து பன்னாள் வாழ்கு வா பாராள் வேந்தே.

(உ௯)

தெலி னனைய வன்னி வனமெனுந் தலத்தைய னன்மி
யோதன தானஞ் செய்தி யென்றன முவகை பூத்திப்
புலவரின் னீழ்ந்து பழிச்சடி யிணைபெற் றின்ப
மாதவ குமாங்கண் மல்கு மன்னமா தலத்தையு ற்றான்.

(உ௯)

அன்னமா தலத்தி னுற்ற வனமெலா மனாவி னொக்கி
யின்னவ னிரும்பு துற்று மாமதுப் பொருகை மூழ்கி
யின்னரு நீறு பூசி விளங்குகண் மணிகள் பூண்டு
பன்னரும் பெருமை சான்ற வெழுத்தைந் தும்பரிவி னெண்ணி.

மேதகு சிறப்பின் வன்னி விநாயகர் தமைப்பூ சித்தா
புகாரன் குழைத்த தோண்மும்பு புவனநா யகனை யோப்பான்

மீதரம் பிகையைப் போற்றி ணங்குபுதுதித்து மீண்டு
திக்கன் றொழிந்த கிந்தைப் புகுத்திப் பனிதினைச் செய்தான்.

ஆலயஞ் சூழ வுள்ள வன்மொ ருமழிந்துப் போக்கிச்
சாடிகள் வினையத் தக்க கழனிகள் சபமய வாற்றி
மாலமை யேரி கட்டி மதஞ்கால் பலவுன் டாக்கி
நாலமை யுழவர் பல்லோர் துவன்றிட நொடியிற் செய்தான்.

உழுபவ ரோதை யெங்ரு முவப்பின்வித் திவொ ரெங்குஞ்
செழுவிவ நாறு பேர்த்து ரெவர்தி டிட்டு யெருகும்
பழுதுசெய் களைகட் டிடும்பிப் பாணிபாய்த் திவொ ரெங்கு
முவதும் வினைய கோக்கி தடிதர முயல்வா ரெங்கும். (உஉ)

ஒருதொடிப் புழுதி தஃசா வுணங்குற வுழுதல் செய்து
பருகுதற் கினிய சாறு க்கும்புறம் பலவாங் கேய்ப்பப்
பெருகுதன் பிணைக டோறும் பிடித்தெரு விடலும் வேண்ட
திருமையி னாங்காங் கோக்கி வளர்வன வீறி லாதே. (உச)

விரித்துரை செயவ தென்னை புழனத்தின் வீக்க மெல்லக்
தரித்தசெங் கோலா னன்பின் முயற்செய் தன்மை யாலே
கிரித்திரன் மறையு மாறு வளர்வீன் கதிர்ச்செஞ் சாலி
பரித்தவத் தலந்தைச் சாலி வாடியென் பார்பல் லோரும்.

இளமரக் காவு நந்த வனங்களு மெங்கு மல்க
வளமையி னமைத்துப் பற்பல் குடிசளு மலிய வேற்றிக்
கோர்தர வவைக்கு வேண்டுங் கிருகமுற் பலவு மாற்றித்
தளர்வறுத் தினைய செய்தான் நராபதி யென்பான் மாதோ.

உலகெலாம் வந்து புக்க பரதம்ந் கொருபான் மேவ
விலகுண் னுடைய தா சிர மினி துன் டாக்கிப்
பலவித முகம்ந் கூறிப் பரவமா மறையோர்க் கெல்லா
மல்கரு மன்ன தான் டளித்தன னுவந்து மாதோ. (கஉ)

கதிர்க்கா யரவு திண்டுங் காலமா யிரமே லாகி
முதிர்விதி பாதற் தாமோ ரயுதம்பின் மொழியி லக்கந்
குதியமா வாடு யையித் துலங்குபுண் ணியகா லத்திற்
பதியநல் கன்னப் பேரோர் துவாதப் பலத்தை யொவ்வா. (கஉ)

நறியநெ யயிர்தே னின்பா னுறுந்தூர் கருணை நோலை
மறுவில்பர் ளிதமினி பாரு பணையி மற்று முள்ள
செறியுண வுருக்க மெல்லாந் திருநை யவர்து நாளு
மறிவுருப் புவன நா த னடியர்க்கு நல்கி னானே. (கச)

வேதிய ராதி யாரும் விலாப்புடை வீங்க வுண்ணும்
கோகில்புண் ணியத்தின் பேற்றாற் குவல்யம் புகழும் வன்னி
மாநவத் திறைவன் செய்யும் பேரருள் வலிசார்த் திம்மைத்
ததிலடங் போக முந்துய்த் துயர்செவ பதத்திற் சேர்ந்தான். (க)

இன்னுமத் தலத்தி லன்ன தானமியா ரியற்று வாரோ
வன்னவர் நுகரும் போக மீனைத்தமா தரவிற் றயித்துப்
பன்னரும் புவன் நாதன் பரவருள் வழங்கப் பெற்றுப்
பின்னர்வான் பிரம னானம் பெறுவா துன்மை மாதோ. (க)

பொருவருஞ் சுவேத னென்பான் புணர்த்துபல் கழனி யாலே
யொருவருஞ் சாலி வாடி கழனியென் றுணாப்பர் நாமம்

கஉக

கே. வி. லூ. ரா. ப. ரா. னம்.

மிருவரு முணரார் மேய விருஞ்சு எனத்திற் கென்று
திருவரு முனிவன் கூறிப் பின்ன னுஞ் சப்ப லுற்றான். (கௌ)

அன்னதானமகிமையுரைத்தபடல முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் சுரு. ௦.

சுதன்மையருள்பெறுபடலம்.

அருள்வளர் சாலி வாடி யெனும்பதி யதனுள் வாழ்வா
னிருள்வளர் கண்டத் தெண்டோ ளிறையவற் கன்பு பூண்டு
மருள் வளர் புந்தி நீத்த னணிகர்நங் குலத்து வந்தான்.
நெருள்வளர் தூய சிந்தைச் சிவகுத்த னென்னும் பேரான். (க)

மாதன மாவ தெல்லா மறைமுழு தியம்பு நீற்றுச்
சாதன மென்று கொண்டோன் நலுகளங் கரமார் பாதி
யோதன வுறுப்பெ லாங்கண் மணிபுனைந் தவக்கு நீரா
னேதநம் பாலே தென்ன வெழுத்தன் னுந் தமென்று முள்வான்.

மாற்றரு நடவை தோழும் வளம்பயி றன்னீர்ப் பந்தர்
போற்றுறு நிழல்செய் தாரு பூந்தட மாதி செய்வான்
றேற்றிடு குணத்தின் மிக்கான் தூயநிட் காம மாக
வேற்றவர் தமக்கே தேனு மில்லையென் னும லீவான். (க)

மேன்மையிற் சிறந்த தாய வாணிகம் விழைந்தா னேனு
முனமின் றெளிரா சிற்கு முழுக்கொழில் வாழவு முள்ளா

சுதன்மையருள் பெறுபடலம்.

கஉ௭

னானம் நனையான் பன் றி தன்மையென் றறையும் பேரா
ளீனயில் கற்பிற் சாலி யுட்ப்படு மொழுக்கின் மிக்கான். (ச)

செந்திரு மகளே யென் னத் திருந்துபே ரழகின் மிக்கா
ளந்தின்மண் மகளே யென்ன வறைதரு பொறையிற் கர்த்தா
முந்தியில் லறத்திற் காய முடிமையுற் காலத் தீட்டி [ண்
வந்தவர் பசித்தி மாற மடைச்சுமத் துதவு நீரான். (ரு)

பரிபுரம் புலம்பப் பூண்டு பத்தர்த முளத்து வைகுந்
திரிபுவ னேன்ச பொற்றான் சிந்திக்குஞ் செல்வ மிக்கா
ருரியதா யாதொன் றேனு முன்பதற் றிடுபோ தெல்லாம்
பிரியமிக் கூர வந்தப் பிராட்டியை யூட்டி யுண்பான். (சு)

நிறைமதுப் பொய்கை மூழ்கி நீ ம்பவெண் ணீறு பூசிப்
பிறைமுடிப் பெருமான்பாகப் பிராட்டியார் திருமுன் சென்று
குறையுந் காத்தி யென்று கும்பிட்டு குழந்து போற்றி
யுறையுளிற் செல்வான் காலந் தொறுமலிடா வுறுதி பூண்டே. ()

கற்பினிற் சிறந்த வந்தக் காமரு வல்லி யோடு
மற்புதம் பொலிய வாழ்நா ளம்மைதன் னருளி னாலே
பொற்பொரு வடிவங் கொண்ட தாலென்று புவனஞ் சொல்லப்
பற்பலர் களுங்கொண் டாடப் பாவையொன் றுறுத்த தன்றே.

புருபெண் மகவை யின்று மணியென வொளிர்தல் பாரா
வரதன வல்லி யென்றோர் நாமமு மனையச் சாத்தி
விரவுபொற் குதம்பை சுட்டி வில்லிடு பட்ட மாதி
யுரவுசெய் மணிப்பூண் சாத்தி யொளிபெற வளர்த்தா ரன்றே. ()

பேதையம் பருவந் தீர்த்து பெதும்பையம் பிராய நண்ணிக்
கோதையிற் கோதை குடல் குளிர்பொழி விடைச்சென் றூட

கஉஅ கோலுர் புராணம்.

லோதையிற் பொலிநீ ராட லுவந் துபொன் னாசு லாடல்
காதையிற் கண்ணி நல்லா ளிவைபு லுந் களிப்பச் செய்வாள்
அரதன் வல்லி யிவ்வா ளுடலினிகழா நற்க
கரவறு சிந்தை வாய்ந்த சிவகுத்தன் கழல் தம்முள்
வரமலி யுமையா ணேரோர் வளர்ப்புந் கழனி யொன்று
விரவது நாற்பு நத்தும் வேலியின் றிருப்ப தம்மா. (கஉ)

அம்மைசந் நிதிமுன் னாக வமைந்தவக் கழனி தன்னைச்
செம்மையி னுழுதல் செய்து செழுந்தழை யாதி யீட்டுக்
கொம்மெனக் குழைசே ருக்கிக் கொழுவிய செந்நெல் வித்த
வம்மநன் குறமு னைத்து நன்னிட வளர்ந்த மாதோ. (கஉ)

செறிதரு களைகள் கட்டுத் தீம்பு லம்மயப் பாய்த்தி
யறிதரு காப்பு மிட்டுப் பாதுகாத் தமரு நாளிற்
குறிதரு காவன் மாந்த ரெ ருதினங் கூடா தோர்ந்து
பறிதரு நிறஞ்சான் மேல் பாவையைக் காவென்றேவ. (கஉ)

அரதன் வல்லி யென்பா ளாமொ யத்தோ டெய்கி
விரவியப் பண்கா வாமல் விரும்பிய வினையாட் டாலே
புரிமதுப் பொய்கைப் பாங்குப் பொலியிளஞ் சோலை மேல்
பரிபுரஞ் சிலம்பி யார்ப்பப் பன்மலர் குற்ற மர்ந்தாள். (கஉ)

காவலின் மையினுந் பைங்கழ் கழனியி னழியு மென்று
மூவுள கீன்ற செல்வி முப்புல னேசை யென்பான்
மேவருஞ் சுதன்மையனப் பிசேடத்தாற் கருணை கூர்ந்தாந்
கோவருந் தானே காவற் கேசுவா னுள்ளங் கொண்டான். (கஉ)

பரவநீ நணிந்த நெற்றி பதிந்தகத் துரிப் பொட்டம்
விரவுகும் குமத்தின் பூச்சான் ழிளிக்போ லமுமா னேக்கும்

சுதன்மையன் பெறுபடலம்.

கஉக

வரமிகு மற்று முள்வ ம்ண்பலங் காரத் தோடு
மரதன் வல்லி போ வுங்குமோ ருருவம் கொண்டாள். (கஉ)

அனிந்திதை யழகு வாய்ந்த கமலினி யாதி யானோர்
கனிந்துற வாடு மந்த ருருக்கொடு கவின்று சூழப்
புணந்தபொற் சிலம்பு தவு டை மேகலை பொங்கி யார்ப்ப
நினைந்தவக் கோயினின்று வெளிக்கொண்டா ணிமலை மாதோ.

திரிபுல னேசர் முன்பு சென்றுதான் போதல் கூறிப்
பரிதரும் விடையும் பெற்றுப் பணிந்தபின் னொடரா நிற்கும்
புரிதரு தவியுள் ளானா நிற்குமா புகன்று வான
முரினு கோ புரமுன் னுற்ற ருக்கெலா மீன்ற வம்மை. (கஉ)

வளமதுப் பொய்கைப் புரங்கு வடகரை நடவை கூடி
புளநெகிழ்ந் தவனி மங்கை யுஞற்றிய தவப்பெ ரெய்தப்
பளசறு செம்பொற் பாதம் பயப்பி டுப் பெயர்த்து வைத்துத்
தளரிடை யொசியச் சென்று தன்புனற் கழனி சார்ந்தாள். (கஉ)

வருசிவ குத்தன் பண்ணை வரம்புநாற் றிசையுஞ் சூழ்ந்தே
புருகொரு கழனி மேய வவிரகழைத் தோகை நீழ்
ஊருவமையாயத் தாரு மறைகரு முடங்கு சூழ்
மருவியோர் கழனி காத்தாள் வையக முழுதுங் காப்பாள். (கஉ)

சேரறி டுடைய சான்றோர் சிவகுத்தன் சுதன்மை யென்பார்
பேரறி வோடுமுன் செய்த பெருந்தும் யாதோ வென்னக்
காரறி வொழிந்தா ருள்ளங் கிக்குமோர் வரப்பின் வைகி
யோரறி வுயிர்காத் தானை யறிவு ரொருங்கு காப்பாள். (கஉ)

அருமறை யென்கோ வந்த வருமறையந்த மென்கோ
சுருமலந் துமித்த மேலோர் கவினிறை யுள்ள மென்கோ

கக0 கோயிலுர் பரணம்.

நிருமல னிடப்பா வென்கோ நிருமலியு மயப் பெற்ற
நிருவன ரன்பு வாய்ந்த சிவகுத்தன் கழனிக் கோட்டை. (உஉ)

பரவுமுக் கோண நங்கு பயிலறு கோண நறை
புரவுசெய் கோண் மெல்லா மொருங்குருக் கொண்ட தேய்க்கு
மரவணி சடையான் பாகத் தகலுரு தமர்வான் வைகுந்
நிரமுறு பத்தி சான்ற சிவகுத்தன் கழனிக் கோடு. (உக)

அருள்பொழி தெய்வப் பீட மறுபத்து நான்கே மண்ணிற்,
நெருளுநச் சிறந்த வென்பாந் சிவகுத்தன் கழனித் கோடும்,
பொருண்மிகு மவற்றோ டொன்றாப் புணர்த்தியோ ரறுபத்தை
ந்தென், நிருடப ஷுளையா டென்னே யெண்ணில்பல் கலையும் வ
ல்லார். (உச)

சிலையெனப் பரிக்குந் தேவி திருத்தன் னீழன் மேவி
மலைவற விருத்த லாலே மழிச்சிமிக் கொண்டு செய்யு
ணிலையுடைக் கரும்பு மே னிலவற வளைந்து தோகை
யிலைவரு கீழல் செய்யு மொருவனம் போல மாதோ. (உரு)

மருவிய பண்ணை காத்து வரம்பின்மேலிருக்கு நங்கை
பொருவருங் கரும்பொன் நம்ம விடக்கையாற் பொருந்தப்பற்று
நிருவமர் காட்டி னாமவே றுருக்கொடு செறுக்காத் தாது
முருமர் சிலைவி டேமென் றுவந்துகைக் கோடல் போதும். (உ)

செய்யதா மணாப்பூ வென்று திகழ்தர வலப்பாற் பூத்து
வையமுற் நவாவத் தோனறுங் காட்டிதா னிடக்கை வாய்ந்த
வெய்யதிஞ் சுவைய ளாய வில்லிடைப் பொருத்து மறு
கொய்யவாழ்ந் தருகு சார்ந்தா குலவுதல் போல மாலோ. (உஉ)

அன்றியு மறையீ நெல்லா மனப்பருந் துயரத் தாது
வொன்றிய வரப்பின் மேனி யுறுவது தருதி யாங்கொ.

வென்றுவண் டிசையாற் கூறித் தாங்குதற் கிசைந்தாற்போலுந்
துன்றுபன் மலரி னு முயர்ந்தவத் தோலாப் பூவே. (உஅ)

வினாயிர் காக்க வந்தான் விடாலில் கலையி னாலே
வளைதருங் கோட்டு மேதி வண்பசு வன்றி நாம்த்
குணாதா மிதிப்போ மேனுந் கினந்துடன் கலையு மென்று
தனையுறந் கஞ் செயின்ன கன்றன ததைவீ யெல்லாம். (உக)

உறுபயிர் காக்க வந்தா னுபவிலக் கணத்தி னாலே
செறுவக நாமயுங் காப்பா டேற்றமென் றுவத்தல் போல
மறுவறு கமட னுளவி மண்கே மதவி யாவும்
பெறுதய ரொழிந்து லாலிப் பிறங்குவு புனவி னம்மா. (க0)

உருவுவ மத்தான் மற்றை மாடிகட் குரைத்தல் போலோ
மருவுரு வத்தாலன்றிப் பார்வைபாஸ் வாழச் செய்யு
மொருவறு தொழிலி னுனு மொத்தன நின்க ணென்று
பெருகவக் கழனி மாடு துன்னுவ பிறழ்சே வெல்லாம். (கக)

வனங்குதன் னுருவ மாறி வேற்றுருக் கொண்டு மேவுங்
கூங்கமி னுமையாள் செய்ய திருமுகங் கஞ்ச மென்று
வளங்குலா மளிக ளண்மை வந்துசண் பகப்பு வாச
முனங்கவ வியற்ற வோடும் பிரான்விடு துடை யொத்தே. (கஉ)

பைந்தோகை மயிலாற் பெற்ற பைந்தோகை கழைக்க ரும்பின்
பைந்தோகை கீழல் வைகும் பண்புனுக் கேற்பச் செங்கெற்
பைந்தோகை கொய்து காதிற் குடினாள் பாங்கி மாராம்
பைந்தோகை மாரங்கு சூட்டுப் பாரிய தென்றுள் னூட. (கக)

தேவியோ ருருவங் கொண்டு செழும்புணற் பழனங் கத்தான்
மேவிய முல்லை முன்னோன் விரும்புதன் குறிஞ்சி மைத்தன்

கநட கோயிலுர் புராணம்.

பாவிய விருப்பிற் காக்கும் பண்பினும் முனங் காக்கத்
தாவருந் தானே வந்த கன்மையை நிகர்க்கு மாலோ. (கக)

இன்னனங் காவ லாற்றி யிறைவியங் கீட்டுக் கு மேல்வை
பாண்டவா உதன்மை யென்பாள் புத்திரி பசியாற் றுளா
யென்னவெந் துயரும் றுள்கொ லென்றவல் விரைந்தி லட்ட
துன்னுமின் சுவைய தாய சோறு காண் டிலென லுற்றான். (க)

முளியயிர் கலந்த மூலலை முருகநிகர் புழங்க லன்னங்
களிதரு கடுகு பச்சைக் கரியவேப் பிலைமெல் விஞ்சி
யளியருய்ப்புகைய ளாவி யணைசுதொர்பொற் கலத்தி னேந்திப்
புளிவிர விஞ்சி யாகி பொருந்துபல் லுறு காடிம். (கக)

எவரும்வா யூறி வாஞ்சித் திட்பமை நறுநீர் மோருந்
துவர்படு காயுந் தாய வெள்ளிலைச் சுருளு மன்றைக்
கவலரு மேலஞ் சாகிக் கர்ப்பமுதற் பலவுங் கொண்டு
புவனமுந் துயிர்த்தாள் வைகும் புனற்செழுங்கழனி சார்ந்தாள்
இத்துணைப் பொழுது தாழ்த்த தென்னையான் பசியா னெந்த
மைத்தபூங் கூந்தலென்னு யென்றமன் னுயிர்கட் கெல்லாண்
மெத்துதா யான கள்வி கேட்டலும் வேலை யாலே
புத்தமு தனையாய் சற்றே பொழுதுபா ணித்த தன்றே. (கஅ)

ஆயினும் விரைந்து வந்தே னின்பசி யுலியு மாறு
மேயயான் கொண்டு வந்த விரும்பீழு துண்பா யென்று
பாயபே ராப்பு பொங்கப் பரிந்துபன் முகமன் சொற்ற
யேதன் மனத்துச் சற்றுங் களங்கமில் சுதன்மை யம்மா. (கக)
தாமரை யிலைப றித்து மரகதக் கலந்தா னென்னக்
காமரு வாப்பி லீட்டுக் கமழ்சுவைப் பதம்ப டைத்து

சுதன்மையுந் பெறுபடலம்.

கநட

மாரு வுறு காயின் வருங்கழும் படைத்தா ளென்னு
டேரு வன்பி னோடு விருவமு துணைப் புக்காள். (ச௦)

இதுசுநவ யுடைய தன்னு யிதெனா கையுட னக்கு
மிதுபட லமைந்தி ருந்த திதுதினத் தெவிட்டா
மிதுகொணர் தவர்யார் சொற்றி யிதுபடைத் திடுதி யினை
மிதுநய மெனக் கொண் டுளியா வர்க்கு மூட்டுஞ் செல்வி.
உண்டுகை பூசியன்னு தேவுபா கடைவாய் மென்றி
கொண்மெற் றேரு முளையான் குல்வுபே ரருள்செ லுத்திக்
கண்டுநேர் மொழியான் பின்ன வு காவலி னமர்ந்து மேவ
பெயர் குமுலா னென்கி யிது துணைப்பாண் மாதோ. (ச௧)

சுருப்படி யிருத்தல் வேண்டா கடுவான் காலும் பெப்ப
மருப்படி வத்து மேவு மருமிழ லாத லால்வோ
வருப்படி-மாற்று மிந்த மாவடி யிருத்தி யென்று [ள்.
பொரும்படி முயல்கட் பூவைச் சுதன்மை யன் குணாத்துப்போளு

மலர்நாக முறுவல் சூப்ப மாவடி யிருந்து சந்த
பலர்க்கழ் கருணைத் தேவி பாங்கிய ரோடுப் பின்
ரலர்ந்தப் பொய்கைத் தெ லாகிய வற்றோ யாட
வலர்கிரி புவனநாதர் மருங்குசென் றிறைஞ்சி னது. (ச௨)

கந்தமென் மலர்ச்செய் சென்று காத்ததுஞ் சுதன்மை கொண்டு
வந்தநல் லுறு துய்த்து வந்ததும் பிறவுங் கூறு
வந்த கருணைப் பெம்மா னிளங்கை யரும்பி லங்காய்
சந்தமென் பழனஞ் சென்று காத்தனை தபுத லின்றி.

அத்தரு காவற் கூலி யாகமற் மவடா னிட்ட
சுத்தநல் லமுதுந் துய்த்தா யென்றலுந் தோகை யென்பான்

வித்தக மகிழ்ச்சி பூத்து விளங்குதன் கோயில் புக்காங்
குத்தம வடிவி னுள்ளான் மறைந்தன ஞலகமேத்த.

இவ்ணிலை யின்ன தாக வரதன வல்லி யென்பா
டவலுந் கோலே யூடு தண்மலர் பலவுங் குற்றுத்
தனனும்வெம் பசிவி ராவச் சுடர்முகத் திடையேர் பூப்பக்
கவலரு மனைபுக் கன்னாய் சோற் கழிபுன்னுள். (சஎ)

என்றலு மகளே யிதெ னிரும்பூது துநீவி ராய
சொன்றிகொண் டணைந்து நீகாற் றுத்தநீர் சுலவு செய்யு
ணன்றுநான் படைத்தே ஸீய லக்கவுண் டணையே யென்ற
ளொன்றுமங் கறியா னுள்ளு தனாக்ருவல் கேட்டி யென்றான்.

கெவியல் காத்தி யென்று நீயேனே யேவி னையான்
கவிவிழி மாதரோடு கலந்துபைஞ் சோலை புக்குப்
படுமலர் கொய்தேன் சொல்லப் பயந்தன னயந்து கவிவல்
விடுசெறுக் கர்த்தே னிலேன் மெய்ம்மையி தென்று சொற் றுள்

இம்மொழி கேபி லோடு மெய்கரு டிதென்பு செய்தி
யம்மவண் சுதன் மையென்பாள் சிவகுத்த னெடுமா ராய் த
விம்முநீர்ப் பழ ரம் புக்கு மேதரு கரும்பி னீழன்
மைம்மலி குழ லக் காண தென்னென மயக்கம் பூண்டே. (ச)

இருவரு மங்க ணின்று மலரிறைந் திமைக்கு மாறு
மருவினர் செல்வல் வாறு மதுப்பொய்கைத் தென்பாற் செல்வ
வொருவிலீ ராசிச் சென்றார் திரிபுல னேச ரோங்கும்
சுகாளித் தழியுட் புக்கார் பின்னுமல் வழியே சென்றார்.

செவியார் கோயில் புக்கார் சிந்தையிற் றெளிய வாய்ந்தார்
புவியே சிமித்த மீந்தப் பராபரை தானே கந்த

ம விநேர் மகள்போற் றோன்றி யணியவல் காத்தா னென்று
யியா தரலிற் றேர்ந்தார் செய்வது வேறு காணார். (இஉ)

சிந்தி மலர்க ளெல்லாந் தேவர்கள் பொழிந்த பூவே
நந்திப் பூலகத் துள்ளா னறியபொற் பூவுண் டாக் கொண்
முந்திய கருணை யாலே மூவுல கின்ற செல்வி
யந்திலென் செம்மனென் னினதொது மச்சம் பூப்பார். (ச)

இத்திற் றுள்ளா யபாவரு மொருங்கு தேர்ந்த
மைத்தவார் கூந்தற் சேவி மாமணிக் கோயில் புக்கார்
பைத்தநீ ருலக்க காக்கும் பாவையோர் பழனங் காக்க
புத்தரும் மண்பை யாவ ருனையின் றுணைக்க வற்றார். (ச)

சுதன்மையே நலமேயாய தொழிந் சிவ குத்தா நீவி
ரன்மயி லாரே யாகி யன்புசெய் திறைஞ்சும் பேற்றுன்
மன்மலி புவன நாதன் வாமத்து டங்கா ஞங்கள்
புதல்விபோல் வந்து பண்ணை காத்தாள் பொலிய வந்தோ. (ச)

என்றிடி னும்மை யொப்பா ரேழுல கத்து பில்லை
தென்றுமெங் களுக்கு நீரே யிருமுது குரவ னீர்
ரென்றுமுக் களையே போற்றி சிவனவீ டனை பவாம யாமு
மென்றுபன் முறைது தித்தா ரிருநகர் மாந்தர் யாரும். (இச)

அவ்வண்ணத் துத்தார் தம்மோ டிருவரு மனுதி கோக்கச்
செவ்வண்ணச் சாந்தம் பூசு கபோலமுஞ் செழுங்கத் தாரி
வண்ணப் பொட்டுஞ் சாலித் தோகைசால் வண்ணக்காது
மிவ்வண்ண மாகத் தேவி யிருப்பது கண்ட காலே.

தூயநெஞ் சுடைய ளாய சுதன்மைகை குவித்து நின்ற
பாயவெண் மகள்போற் சென்று பயிர்த்தனை காக்கும்போது

மேயபே ரலங்கா சங்கா ணிவைவென விளம்ப லோடு
மாயபே ருன்பு பொங்க வணைவருந் தொழுதார் பின்னும். (௧)
தவலருங் கருணைத் தேவி தன்மகி முகத்து நின்று
முவனையி னாயிரவி ராய வோதன வாசம் பொங்கி
யிவாநர் வெழுத நேர்ந்தா ரின்பமே லின்பம் பொங்கக்
கவலையில் களிப்பு மேவிக் கைகு ள்த் தெவனக் சொல்வார். (௨)

குறைவிலன் புஞ்ஞா நிற்கு மன்பாபாற் கோதிலி னு
நிறைபெருங் கருணை தேற்ற நெற் றா காத்த நீரா
னிறைமகிழ் புவனே சைக்கு நெல்லை யகியென் றோர்பே
ரறைதர லுற்றார் மேன்மே லுற்புத மகிழ்ச்சி பொங்கி. (௩)

மருவருங் களிப்பு மிக்கு நகருநார் வணங்கி யேகப்
யொருவருந் சுதன்மை யென்பாள் பூரணி திரும னின்தே
யொருவரு மெய்தர்ப் பேறு பெற்றதை யுன்னி யுன்னிந்
திருவரு மகிழ்ச்சி பொருத் தோத்திரஞ் செய்ய லுற்றான். (௪)

மெய்யறி வின்பு ப் மேயபூ ரணியே போற்றி
பொய்யகல் சிவ தி னிங்காப் புண்ணியப் பொருளே போற்றி
யையபல் சத்தி ரகி யடியனாக் காட்டாய் போற்றி
மைமக லடியா ரண்ண முடித்திட வுல்லாய் போற்றி. (௫)

யாவைக்கும் தான மாகி யிலங்கிய சொரூபி போற்றி
யாவைக்குஞ் சாட்சி யாடி யாவுமாஞ் சொரூபி போற்றி
யாவைக்கு மேத வாய வின்பபூ ரணியே போற்றி
யொரு மெட்டா யாகி யெனக்கெளி தானாய் போற்றி. (௬)

மறைமுத லானாய் போற்றி மறைபல வானாய் போற்றி [தி
மறைமுதல்பொருளே போற்றி மறையினுட்பொருளே போற்றி]

மையுரு வமைந்தாய் போற்றி மறைமுழு தமைந்தாய் போற்றி
மையுரு யமர்வாய் போற்றி மறைமுழு யுணராய் போற்றி. (௧)

வானவ; குலங்கண் ழுற்று மகிழ்ச்சியிற் றுளைய வெய்ய
தானவ; குலங்கண் ழுற்றுத் தவாத்திய ரழுந்த மாயோ
னானவன் பிறப்போர் பத்து மங்கைமெல் விரலிற் றோந்து
நானவன் மலர்ப்பூங் கோதை யாகி நின்றான் போற்றி. (௨)

மணிவடஞ் சி க்கு வெள்ளை நாவளி திகிரி சூலம்
பணியலர் நடு குழைவேல் பாசுங் குசங்க ரும்பென்
றணிதவா மலரேப் பத்து மங்கையோர் பத்துந்தாங்கி
நணியருள்சுரக்கு நெல்லை நாயகி னின்றான் போற்றி. (௩)

மன்னிய சீத்தி வந்து மனோன்மணி மகேசை நானு
மின்னிய வுமைசி தேவி வெள்ளைய பர்வை யென்னத்
துன்னியு விவராய் வேறு சொற்றிடு வரு மாகி
நன்றிய மஞ்செய் நெல்லை நாயகி நின்றான் போற்றி. (௪)

குவ்வ நிகருங் கண்டக் கொற்றவா ளீச னார் தத்
தவக்ருந் தாயு மாகிச் சான்றபுத் திரிய மாகிச்
சவலரும் பின்பி றுந்த கன்னியு மனைபு மாகி
தவலரு மருள்கூர் நெல்லை நாயகி னின்றான் போற்றி. (௫)

காட்டு கூந்தல் போற்றி கவின்பொழி வதனம் போற்றி
புரமரு விழிநன் போற்றி வன்டொடிக் கரங்கள் போற்றி
பே ரு கொங்கை போற்றி சிறுகிய மருங்குல் போற்றி
நாமரு புகழ்சா நெல்லை நாயகி திருத்தாள் போற்றி. (௬)

என்றுநெக் குருகி யன்பிற் றுதித்திடுஞ் சுதன்மை யென்பா
ளொன்றுதன் கணவ னோடு மொன்மனை யகத்துப் புக்கா

கூடடி கோயிலுர்ப்புராணம்.

என்றுதொட்டளவில் செல்வத் தமர்ந்துப் பலநாள் வாழ்த்த
சுன்றுதொட்டெய்தா னன்பர் கோதறு பூசையாற்றி. (௭௦)

திருத்தன் செல்வ மெல்லாக் திகழ்சமி வனத்து மேவிப்
பொருத்திரு வருக்கு மாக்கிப் புகழ்மிரு களவ னோடு
மிருத்தி யமைய வீற்றிற் சிவபத மெய்தி வாழ்ந்தான்
மருத்தனா வமரர் யாரும் பொருத்தனர் வன்பு மாரி. (௭௧)

பிருகுயின் வாரத் தோறுப் பொருத்தயிற் பின்னம்
பருகுதற் கினிய வாயபாயச நிவேதித் தன்பி
ஐருகுப் பணிலோர் நெல்லை யுமையவள் திருபை வாய்ந்து
திருகுயின் வினையிற் தேவாக் செல்வத்து எழுந்த வாரால்.

நெய்யிக் குடைய மன்னா நெல்லைநா யகியெ ணும்பே
சாயத் தெரிந்தா யன்டு மற்றது மறைது மென்றும்
பாயசர் முனிவ ரோறே பதிதா வுணர்நி யென்று
நாயவன் பொதுபத் தோன்றல் சொற்றிட லுற்றான் பின்னும்.

அன்பினுக் கிரகி யெங்க ளருளுரு நெல்லை மாது
நன்புலங் காத் தாதை நலமுறப் படிப்போர் கேட்போர்
நின்புல வாது தமன்மே லெண்ணருஞ் செல்வந் துய்த்துப்
பின்புல வாது வள்ளிப் பிறங்கல்வீற் திருப்பா ருண்மை. (௭௨)

சுதன்மையாநுள்பெறுபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் எஉச.

தீர்த்தமகிமைப்படலம். ௧௩௯

தீர்த்தமகிமைப்படலம்.

கார்தவழ் மாமதில் சூழ்தருஞ்
சீர்மது ராபுரி யான்பவன்
வீரம் ராவிய தோற்றின
சூர சோவெனும் பேரிருன். (௧)

முடிவினம் கத்துவ மேவுவென்
பொடியணி வாஞ்சைய நெம்பிரா
னடிமன் போற்றும் வர்க்குறங்
கொடியன தீர்க்குங்கு லத்தினுன். (௨)

துன்னலர் மோலியி டறுகான்
மன்னவர் மன்னன்வ லியின
னன்னவ னில்லற வாழ்க்கைசா
னன்னர்ம ட்கதைசு குணியே. (௩)

பொற்பின்மி சூந்தபொ லிவினன்
கற்பின்மி சூந்தக னங்குழை
யெற்பின்மி சூந்தப ணிப்பிராற்
கற்பின்மி சூந்தம் னத்தினுன். (௪)

மருவு கொண்கன் பணியொடு
பொருவி லாச்சிவ பூசையு
மொருவி லாதுசெ யுத்தமி
வெருவில் வாழ்க்கையின் மேவுநான். (௫)

கச0

காயினூர்ப்புராணம்.

செடிய பாடண்ட ராகிய

செடிய காரரு கந்தரா

மடிகண் மார்கள ணைந்தனர்

முடிகொண் மன்னவன் முன்றில்வாய்.

(சு)

குர தன்மனைக் கண்டன

நீர மென்மொழி லின்

ரார விந்திர சாலமீ

பேர்கொள் வித்தையி றக்கினர்.

(எ)

வேத சாத்திர சம்மத

நீதி யார்சைவாழ்நரா

சேவ தம்மதத் துட்புகும்

போத மேவப்பு கட்டினர்.

(அ)

முன்செய் திலினை யாக்கத்தாற்

பொன்செய் புணுடை மாப்பினான்

மன்செய் தாதக வஞ்சர்சொல்

கொன்செ யம்மதம் புக்கனன்.

(இ)

ஆறு குடிய டிப்பணி

நீறு பூசுதல் கண்மணி

யேறு மல்கை யின்பமே

பூறு மஞ்செழுத் தோவினான்.

(ஈ)

வண்டு வாரகுழல் பாகனார்

தொண்டு பூண்டவர் நேர்வரிற்

கண்டு முட்டுக் கலந்ததென்

றண்டு சேற்றத் தழுதுவான்.

(ஊ)

73

திருத்தமகிமைப்படலம்.

கசக

நீட்டு செஞ்சடை நாதனை

வேட்டு நிற்பவ ரென்றிழற்

கேட்டு முட்டுக்கி டைத்ததென்

முட்டுகோபத்தி னுருவான்.

(கஉ)

சுத்தமாமறை நீடுகசெய்

தொத்த நால்வரு ணை

மத்த நீத்தவ மாநீய

பித்த சாடுபி றங்குவான்.

(கங)

தங்கு மாதவப் பாண்டிநா

டுடங்கு மாமயிற் றெனையும்

பொங்கு பாயுடைக் கோலமு

மங்கு னுதம விந்தவே.

(கச)

குண்ட ராயவ மணர்கள்

கண்ட பாழியும் பள்ளியு

மண்ட மற்றுள வாலய

மொண்ட வக்குறை யுற்றதே.

(கரு)

அன்ன காலைய வன்மனை

யென்ன மேவுசு குணைதான்

நன்னர் நெஞ்சின் மிகுதுயர்

மன்ன வெம்பிவ ருந்துவான்.

(கசு)

என்ன பாவமி யற்றினோ

முன்ன மேதகு சைவம்விட்

டுன்ன ரஞ்சமண் மேலிநா

மன்ன ராகவந் தோவந்தோ.

(கஈ)

சிவபிரானருள் செய்வதென்
றவம்வி ராவும் மனெழின்
துவமை யில்சைவஞ் சார்ந்துநாந்
தவம்வி ராவித் தலைப்பட.

(க. 1)

நன்று நிர்ந்ததிந் நாட்ட
தென்று வாடிமு றீர்ந்
தென்று பேரிடர் றீங்கு
டன்று ணைக்கது றீற்றுவாள்.

(கக)

உவள கத்தொரு நாளிருந்
வன டிப்பணி யுடையுந்
தவ றப்பிரிந் தாயபின்
கவலை யுற்றிது கூறுவாள்.

(உ௦)

என்னு யிர்த்துணை யாகிய
மன்ன வரவிசு கேண்மதி
முன்ன மீற்றய திமைசா
வன்னர் பாடண்ட ராவரே.

(உ௧)

வேத மேயிர மாணமிப்
போத மேகிவ பூசைவே
ரோத யுருள பூதியே
சாத னம்பிறி தில்லையே.

(உ௨)

ஆசை சூழல காள்வது
மாசை யாகிய டைவது
மோசை சூழல கிற்சிவ
பூசை யின்பய னென்பரால்.

(உ௩)

ஆசை வெண்குடை சாமரை
மாசை யின்றுயர் மாக்களி
ரோசை சால்பிற வஞ்சிவ
பூசை யின்பய னென்பரால்.

(உ௪)

தேசை மேவிய தேவர்த
மோசை கூர்பதப் பேறெந்
மீனை பரதத் தியைசிவ
பூசை யின்பய னென்பரால்.

(உ௫)

நீறு கண்மணி யாகடங்
கூறு மாபுனைந் தொண்கிவப்
பேறு வாய்ப்புறப் பூசியா
பாறு பாடுடை யாரெலாம்.

(உ௬)

நீண்ட காலமி ருப்பினு
மாண்ட நீயிர்ப் பெய்தலா
லாண்ட காற்றுத்து ருத்தியும்
பூண்ட தாருவும் போல்வரே.

(உ௭)

பூதி பூசிப்ப ரசிவச்
சோதி பூசைசெ யாதுண
வாதி பெய்தின ரேகரு
மேதி யாவர்வி சேடமென்.

(உ௮)

விள்ள ருஞ்சிவ பூசைசெய்
தெள்ள ருந்துதி செய்திலார்
வள்ளன் மன்னவி ரண்கோ
வள்ள மாமென் றுறாப்பரே.

(உ௯)

வானம் வேண்டினு நான்முகன்
 ஞானம் வேண்டினுந் தார்க்கிய
 யானம் வேண்டினு மாதவ
 மோனம் வேண்டினும் யாவரும்.

கடும் லர்த்தொடை லைக்கெடும்
 முடிவில் பத்தியை புண்டமெய்ப்
 பொடிய ணிந்தபுராதன
 னடிய ருச்சனை யாற்றுவார்.

இன்ன சைவமொருவிநீ
 தன்னு பாவச்ச மண்புகட
 வென்ன காரியஞ் செய்தனை
 மன்ன நீதியி தாருமோ.

தீய பாவச் சமனெனு
 மாய மாஞ்சம் யந்தமே
 லாய சைவத்த டைந்துநீ
 பாய மேன்மைப டையென்றான்.

புனைய வல்லக குணைநா
 னினை நீதியி யம்பவ
 மனையன் நீவினை யாக்கத்தால்
 முனைய வம்மதத் தேனினான்.

தலைப நிற்பவர் சார்பினு
 னிலைகு லைந்துயிர் நீத்தனன்
 மலைவில் கற்பிற்கு குணையு
 முலைவி லாதுடன் மாய்ந்தனன்.

வேத.

கபினிற் சிறந்த வந்தக் காமரு சுருணையென்பா
 னறபினிற் சிறந்த முன்செ யளவில்புண் ணியத்தினாலே
 பொற்பினிற் சிறந்த மண்மே லகளங்க புரத்து வாழும்
 பற்பினிற் சிறந்த மண்மன் மகனெனப் பிறந்தாளன்றே. (கச)

தலையிற் பறிப்பார் சார்பிற் சார்த்துயிர் விடுத்து ளானு
 னிலைகு லைந்து மூழ்கி னெஞ்சழிந் தொழிந்து மண்மே
 லலைபுன் லுடுத்த பண்ணைச் சாகல புரத்தை யாளு
 மலைநிகர் புயத்து மன்னன் கனெனப் பிறந்தா னன்றே.

அகனிலம் வியக்குஞ் செல்வச் சாகல புரத்தை யாவின்
 மகனெனப் பிறந்தும் பண்டு புரிந்தமர பாவத் தாலே
 யுகன்மிகு குட்ட நோயு மொழுகுநெய்த் தோரு மாய
 விகன்மிகு பிணிக்கோட்டப்பட்டான் வினைப்பய னிரிவ துண்டோ

இனையனில் வாறு நோய்க்கோட் பட்டழிந் தினையு நாளிற்
 புனைபக ளங்கங் காக்கும் புரவல்லன் மகட்கு மன்றல்
 வினைபுது முடிப்பா னெண்ணிச் சுயம்வரம் விளங்கத் தீட்டி
 வணையுநன் முடங்கல் போக்கி மண்ணுலகறிவித் தானே. (கச)

சுயம்வர முடங்க லேற்றுத் தொடுகட லுலக டீய
 வயமிகு பற்ப நேய மன்னவர் குமர ரெல்லா
 நயமிகு களிப்புத் துள்ள நால்வகைச் சேனை குழ
 வியமிகு தத்த மூர்தி மேற்கொடு நெருங்க வந்தார். (கடு)

அனைதர வந்தார் யாரு மகளங்க புரத்தை யண்மி
 வினையில்கல் யாண வம்பொன் மண்டபத் தினிதி ருந்தார்

பிணையில் சாகலவேத் தீன்ற*குட்டியும் பேணி வந்து
கணைமருள் கண்ணுண் மன்றல் காணவோர் புறத்தி ருந்தார்.
அணவிய பல்லோர் நாப்பணணிமண மாலையோடு
மணலினைக் கமைந்த மங்கை மண்டபத் தாடு புக்குப்
புளர்சிலைக் ஞாம நென்னிப் பொலிபல குமரர் தம்மை
புணர்பவ னொருபாற் குட்டி யுறைவது கண்டா ளன்றே. (சஉ)
குட்டியைக் காண்ட லே டெங் தோத்து ஞானத் தாலே [ன்
யொட்டிமுற் பிறப்பில் வய்த்த கணவனென் னுத் தார்தா ளன்னு
விட்டிடப் போர்வை போர்த்து மெய்யெலாம் புண்ணீர் சோர
வட்டிகழ் தலுமி லானு யுறைத் திறனு மோந்தான். (சக)
[ன்னுறு பவத்துச் சோந்தா னிவன்முழு [தோய்க்கோ
ட்டிடா, [ன்னினி னும் டெவ் துண்டோ வெழுங்கைப் பவ
த்து மென்று, தன்னுள் கிழ்ச்சி பூப்பத் தடங்கரத் திருந்த மா
லை, யன்னவன் கழுத்தி விட்டா ளனைவரு நகைத்தா ரன்றே. (அ)
மன்னவர் குமர் தெல்லாம் வடிவினிற் கிறந்தோ ராகிப்
பன்னருங் சிலை டேர்ந்த வெங்களைப் பாரா ளாகித்
துன்னருங் குட்டி தோளிற் குட்டினான் மாலையிற்
மின்னல மென்னே யென்றார் வெங்கிண னின்ற வேந்தன்.
அனைவரு மகிப்பத் தந்தை யளுக்கட லமுந்த லோர்த்து
பினைவருங் கர்ப்பினல்லா னேயமிக் கின்ற தாதை
தனைமனந் திருத்தி மன்றற் சடங்கெல் லா முடிச் சூப பின்னர்
புனைதராக் குட்டி யோடுஞ் சாகல புரம்போய்ச் சோந்தான்.
சாகல புரத்தை யுற்ற தடங்களுள் கணவன் மேனி
யாகிய பிணியைத் தீர்ப்பான் மணிமருந் தாதி செய்தும்

* குட்டி - குட்டரோகமுடையான்.

போகுத லின்மை தேர்ந்து புண்ணியத் தலங்கள் சென்று
சேகறு திர்த்த மர்டல் கிந்தைசெய் தெழுந்தா ளன்றே. (சஎ)
அரக்குநீர் மெய்யிற் சோர வழிதரு கொழுந னேடும்
பரக்குநீர்க் கங்கை பாடி விச்சுவ நாதன் பாதஞ்
சுரக்குமா தர்விற் போற்றித் தெர்முதவ ணிருந்தும் வெந்நொய்
சுரக்குமா நினைவு தேர்ந்து கவலைபுற் றுழங்கிச் சாம்பி. (சஅ)
அந்நகர் நின்று நீங்கி யளவில்பீ டு மலங்க ளெல்லாம்
பொன்னுண் கொழுந னேடும் புக்குநீ ராடிப் போற்றி
மின்னகு பகம்பொ னுதிவீ வந் திரா தாக
வென்னசெய் திடலா நாடெல் லிரங்கிவெந் துயரத் தாழ்த்தான்
முன்செய்புண் ணியத்தின் றேற்றற் சமீவன் மூதாண்
மிக், கொன்செய்முப் புவன நாதன் ஷோகழல் குறுகிப் போற்
றிப், பொன்செய்கின் கிணித்தா னெல்லையம் ஷாபொற் பதமும்
போற்றித், தென்செய்கார்த் திகைநற் றிங்க டிங்கன்வா ரத்
து மன்றே. (ருப)
சோடச வுபசா ரத்திற் துலங்குநற் பூசையாற்றி
யாடக மேரு வில்லா ன்ருள்குறித் திராவி ழித்துப்
பாடகப் பதத்தாள் வெய்யோ னுதயத்துப் பட்டாந்து கொண்க
னோரு ன்ருவ மான வொண்மதுப் பொய்கை யண்மி. (ருக)
சங்கரபுத் த கொண்டு சமீவனத் தமர்வா பாத
மங்கர்பி னுள்கி ழுழ்கி யெழுந்தன ள்ளைய காலே
யிங்கற்பு தந்தா னென்னக் கொழுநனோ யெல்லாந் தீர்த்து
துங்கப்பொன் மயனும் நின்றான் றேர்கையிக் குவகை பூத்தாள்.
கிருவரு மகிழ்ச்சி மிக்கொண் டெண்ணிலா நத்த முற்றார்
பருவர லொழிந்து மேனி யடிக்கடி பார்த்துப் பார்த்து

கசமு கோபி லூர்ப்புராணம்.

வெருவருங் குட்ட நோயும் விளிதர வீட்டி யாரு
மருவருஞ் செம்பொற் றேசும் வழங்கிய தாவா வென்பார்.

ஆதரம் பூப்ப வாங்க ணிருவரு மமர்ந்து வைகி
மேதகு நீறு பூசி விளங்குகண் மணிகள் பூண்டு
காடா மொழிக்குந் தெய்வ வெழுத்தைந்துங் கணித்து வன்னி
நாதனை நெல்லை மாதை நயந்துபோற் றிடுவா ரானார். (ருச)

இவர்கையல் கண்ட யாரு முழுதமே லெழுந்த போழ்தே
கவலுறு குட்ட நோயும் கழந்துபு செம்பொற் றேசு
மீவர்தர நல்கு மென்னி லித்தகு ழீர்த்தம் போலப்
புலவையி லெங்குண் டென்று பூந்துமிக் குவகை பூத்தார். (ருச)

மலர்மலி நட்பு பூக்கண் மலைய மதுத்த டாகம்
புணர்சிறு காற்றிற் றோய்ந்த போதினும் பிறவி நோயுன்
குணமிக் கொட்டி மென்னிற் குட்டனாய் முழுதி றோர்க்குப்
புணர்தரா தொழி த்ததென்று புகல்வது வியப்பாக்கொல்லோ.

ஒருரு வேனு மில்லா தொளிருமும் புவன நாத
ஒருரு வாய வந்த வணிமதுப் பொய்கை தன்னை
நீருரு வென்ப தென்னை நெருப்புரு வென்றே சொல்வங்
காருரு வினையாங் காடு கருகிடத் தகிக்கு மாற்றல். (ருச)

அம்மதுப் பொய்கை தன்னிற் நவனையை யரவடவ
விம்மலுற் றுயிர்தீர்ந் தலுது வெய்யவவ் வரவ்வப் பற்றிக்
கொம்மென வணிந்து கொண்ட தென்றிடிற் கூற லென்னே
செம்மலே யொருகான் மூழ்கிற் சிரத்துநீ ரோடு நிற்கும். (ருச)

பிதிரர்தந் தினத்து நல்லோர் பேணுமப் பொய்கைத் திரத்
தகிர்வரும் புவன நாத னருட்டிற் முன்னர் மேவிக்

தீர்த்தமகினைமப்பிடலம்.

கசசு

கதிர்நிதி யாதி வேதி யருக்கொரு தினம் கல்கி
னெதிரறு கையயிற் பன்னு ளிடுபலத் தினுமே லாகும். (ருச)

திருமல ரத்தீர்த் தத்துத் தினமொரு நாத்பத் தைந்து
நிரும்ல மாக மூழ்கி நெல்லைகா யகிமுற் சார்ந்து
பருவா லொழியச் சூழ்ந்து பகருமா விளக்கு மிட்டு
மருவுறப் பணிதல் செய்தால் வந்தியு மகப்பே ரெய்தும்.

தெள்ளிய கண்ணா யாடச் செல்வசென் றன்பான் மூழ்கித்
தள்ளிய பாவு மெல்லாந் தள்ளிய கினைத்தவ வாறு
நள்ளிய மதுத்த டாக நன் னுபு மூழ்கு மென்னி
லொள்ளிய வுணர்வோ யிலு னுணர்ந்தா வல்லார் யாரே. (சுச)

மருவிய மதுத்த டாகம் வாழும் னுகி யாவும்
பொருட்டில்புண் னியத்த வாகிப் பூருவம் பிறர் குந்தேரு
மருமைய திதுமற் றென்னென் றையுறே லு வின் மிக்காய்
பருவா ரவிர டுத்த படலத்திற் றெளிய லாடும். (சுச)

மதுநதி யகத்து மேவு வால்வளை யன்னம் பல்ல
கதுமென மூழ்கு வோர்தங் கைத்தலம் பொருந்து மாறும்
புதுவனப் பூர்தி யாகிப் பொருங்கிடு மாறு மம்மா
முதுபுக ழுனை ய வாற்றின் மான்மிய மொழிவார் யாரே. (சுச)

அலைவெ டுதார்த்தப் பொங்கு மணிமது நடுபுண் மூழ்கி
நிலைநிலை வினைவே ரெல்லா நிமிடத்தி னூழ்த்து மாயு
மலைவா ரெழுமப் போதே முனைத்தற் மெழுந்து மல்கும்
கலைபுகல் கணாமே லுற்றற் கதிக்கரை யுற்ற தொக்கும். (சுச)

மதுநதி மதுத்த டாக மெனவிரண் டாக மன்னு
முதுபுகழ்க் குமரன் மூவா வானென மெழிதல் போலு

கரு0 கோயிலுர்ப்புராணம்.

மிதுதரும் பலனை யுட வதுதரு மெண்ணி லாம
லதுதரும் லனை யம்ம விதுதரு மாடி-னோர்க்கே. (கரு)

மன்னனு ட லாளுஞ் சிலபக லங்கு வைகிப்
பன்னரு மண்பொன் னாதி பலவுமுப் புவனே சற்கு
மன் னென் னாடயா ணெல்லையம்மைக்கு முவப்ப கல்சித்
ன்னமுஞ் சிறுமை யில்லாச் சாகல புத்ததை யற்றார். (கரு)

ரதியு மதனு மென்ன வெண்ண னாளிருந்து போகம்
வரமுறத் துய்த்து மேன்மேன் மட்களை யுயிர்த்து வாழ்த்து
பரவுதண் கழனி மேய பரம்பர ன் னா லீற்றிற்
றிரமுறு விளக்கஞ் சான்ற சிலபக டைத்து வாழ்த்தார். (கரு)

புண்ணிய மிகையா லிந்தத் தடம்புகுந் தாடப் பெற்றோர்க்
கண்ணிய தவந ளனக்க ளைதரு விரத மாதி
பண்ணிய திறத்த லென்ன பயனுள வவைக்கு மேலா
கண்ணிய பயனே லுரு நாம்விரித் துணைப் தென்னே. (கரு)

இத்தரு தீர்த்த மேலுந் விலங்குமோர், பிரம தீர்த்த
மத்தரு தீர்த்த மாடி னருமறை வரோத ரேனும்
பொத்துவெங் கொலைஞ ரேனும் புகரொழிந் தமைதி சான்றார்
சித்தராய்ப் பெருமான் றெய்வ வருள்விராய்த் திதழ்ந்து வாழ்வார்

பரவிய தீர்த்த மேன்மை பகர்தரக் கேட்டா யன்றே
யுரவியன் மன்ன வென்ற மனையனு முணர்ந்து வுப்பயன்
விரவுமற் றதுங்க றென்றான் மற்றதும் விரித்த களென்
நரவிய லணியா னன்பிற் குறுமுனி யறைபு லற்றான். (கரு)

தீர்த்தமகிமைப்படலமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் எகச.

சாபவிமோசனப்பட்டும்.

28

கருக

சாபவிமோசனப்பட்டும்.

நலமிகு செந்தமிழ் நாடு கப்பவன்
வலமிகு தரியலர் மடங்கு லறனான்
பொலமிகு கருங்கழல் பொலிந் தாளினு
லுலமிகு தோளினு னுப்பில் கல்வியான். (கரு)

மருவபு கயற்கொடி சே நனு யர்த்தவன்
பொருவருங் கொடை னிற் புதழின் மேன்மையான்
வெருவரு மாண்மைநான் வீரசேனென்
பெருவரும் பெயரினு னெருவன் வாழ்த்தான். (கரு)

கண்ணவ னரசுசெய் தமரு நாவயிற்
புன்னரு மரஞ்செறி படர்வெங் கான்பு
மென்னருஞ் சூழ்தர வேறு போலுப் ப
மின்னரு வேல்கொடு வேட்ட மாவான். (கரு)

வல்லியங் குடாவடி மடங்கல் வாரணஞ்
சல்லியங் கவயம்விண் டாங்கு ரங்கமா
வெல்லிய லெயிறுடை பெறுழியேமுதற்
புல்லிய மாவெலாம் புரள வீட்டினான். (கரு)

கண்ணுப் பல் விலங்கெலாங் கடிபு மேல்நீவயிற்
கண்ணுத லடி மலர் கமழஞ் சிந்தையான்
கண்ணுயர் மனிபொடி ககிர்க்கு மேனியான்
கண்ணுவ முன்வனச் சிரமங் கண்ணுற்றான். (கரு)

* குரங்கம் = மான்.

கருஉ கோயிலுள் புராணம்.

அத்தகுறனிவ லருமை மைந்தனிற்
பொதுவு வளர்த்திடப் பெரலியு மானமா
விதிகு முறவவண் வெளிபட் டின்புற
மொத்தபல் லுணவுதேர்ந் துழிதந் தன்றரோ.

(சு)

புழிதரு கருமா வுடலங் ளுறநக்
கழிகொடுங் கூங்குணை கடாய் ளுறநன்று
வழிமதுத் தாரினான் மன்றை மான்வொர்இ
யழிதக வவனிவீழந் தலறி யாய்ந்ததே.

(எ)

கதறிவீழ் மானமாக் கழிந்த கோர்ந்தமெய்
புறியா யிடைச்செரிஇப் பார்த்த கண்ணுவ
னதின்னங் கொண்டன் னுழல்விழித்தன
னெதிரிது செய்தவர் பாரென் றோர்ந்தனன்.

(அ)

வளைதரு சிவ யொடு மாண்ட வம்பொடு
மனைதரு மதிக்குலத் தரச னிற்றலு
முனைதர நோக்கின னுருத்துச் சேறினன்
விளைதரு தலையிலா வேந்த கேண்மதி.

(க)

மகவின்யா னருமையின் வளர்த்துப் போற்றிய
தகவுடை மாணீநீ சங்க ரித்தலான்
யிகவுடை வருத்தமே மேவி வெங்கொலை
புகவுடை வேடனாய் போதி யென்றன்.

(க0)

முனிவரன் சபித்தலு முன்னு முன்னமே
கனிவரும் வேடுவ குகிக் காவல
னனிவருங் கொலைத்தொழி னாடி யாற்றபு
துனிவருங் காட்டினைச் சமுன்று ளானரோ.

(கச)

சாபவிமோசனம்.

கருஉ

இறைமகன் வேடனாய் நிற்குந் தன்னைய
யறைகழற் சேனைகாப் பாள ரோடுபு
முறைதெரி புரோகுத னைச்சர் முன்சொல
நிறைபெருந் துயர்க்கட னீந்தி லாரவார்.

(க2)

ஒருவிதர் யரகன் னுமை மைந்தனை
யருமணி முடிக்கவித் தரச னுச்சு
ரிருபுயத் தவனிதாங் கிராச சேகரன்
வெருவற வுயிரொலா காத்து மேவுநான்.

(க3)

வேடுவ னாகிய வேந்தன் பல்வனத்
தாடுபன் மிருகமு லொருவன் கொன்றுகொன்
ருடுமுற் பவம்புரி யறத்தின் பேற்றினு
னெநற் சமீவன் நண்ணி ளுனரோ.

(க4)

புண்ணியச் சமீவனம் புகுந்த வேடு
னண்ணிய நறுமதுப் பொய்கை ஞாங்கரோ
ரண்ணிய தருநிழ லமந்தா வைகொன்
பண்ணிய தீவினை பாறும் வண்ணநீம்.

(க5)

இருந்தவன் நனைத்தடத் தியங்கு மீன்குலந்
திருந்தற நோக்கியித் திறல்கொண் மன்னவ
னருந்திறன் முனிவனால் வேட னுழினுன்
பொருந்தற விவன்வீனை போக்குவாமென.

(க6)

ஒன்றினுக் கொன்றினி துன் துதப் பின்னரு
கன்றிகொள் கொடியிசை ! மைப்பொ ரித்திடம்
வென்றிகொண் மன்னவன் வேட னாகயா
யின்றுபார்த் திருப்பதெ டென்னும் பேசின

(க7)

கருசு கோயிலார் புராணம்.

பேசின மீனெலாம் பிறங்க மெலேறினிக்
கூசின வலவெனக் குடுத்தத் தீர்த்தநீர்
வீசின திவலைபா வேடன் டென்னிமேற்
பூசின தெனவது போர்த்து பாகினே.

(கஅ)

புலையுரி கருத்தெலாம் குடும்புபெரு
நிலையுரி புண்ணிய நிசைவுண்டாயின

மலையுரி யறக்கடை மாசு தீர்த்தன
தலையுரி யுணர்ச்சியிற் றவாதெ ள்த்தனன்.

(கக)

பொலிதரு விதியினப் புனலின் மூழ்கினன்
மலையுரு வேட்டுவெ வடிவ நீத்தன
மொலிதரு மன்னவ வுருவ மெய்தினன்
கலிதரு பாந் ளிற் கழிந்த திங்கள் போல்.

(கஉ)

புண்ணிய விழியும் பொருந்தப் பூசினன்
மண்ணிய கண்மணி மலை தாங்கின
மெண்ணிய வைந்தெழுத் திதயத் தெண்ணினன்
நண்ணிய வாலயஞ் சார்ந்து ளானரோ.

(கக)

கொற்றவா ளீசனைக் குறித்து மாதவர்
முற்றவா தரம்புரி முனிவி னெல்லையைப்
புற்றவா தரத்தடி பணிந்து போற்றின
வீற்றவா நம்வீனை யென்று துள்ளினான்.

(கஉ)

கதிருகித் திடுமுனங் காந்து தாமரைப்
பொதியவீழ் மாமதப் பாய்கை மூழ்குபு
விதிசெழு தருப்பணம் விரும்பி யாற்றபு
மதிசெழு பிடுமொலாம் வா ள் செய்தனன்.

(கக)

சாபவிமோசனப் படலம்.

காலந்தப் பாதபொய்க் கண்ணு தற்பிரான்
சிலந்தப் பாததாட் சேவை செய்தனவ்
கொலந்தப் பாதமர் குமரி தாட்டுணை
மூலந்தப் பாதபொற் றதலு முற்றுவான்.

(உஅ)

இத்தரு நியதி னிணைந்த மன்னவ
ஹத்தம குணங்கணல் லொழுக்க மாதிய
வெத்தகையுவுமவந் தேவல் கேட்குமா
றத்தல வாசஞ்செய் தி நிதி ருந்தனன்.

(உரு)

மன்னவன் வேடுரு மாற்றி வாழ்வதைப்
மென்னவிர் காளிமா புத்திவ் வாழ்தரும்
மன்னரும் புரோகிதரமைச் சர்பார்த்திப
மென்னருக் கேட்டன ருவகை பெய்தின.

(உக)

அருகர் நின்றமக் கணத்தெ ருந்தனர்
பன்னருங் கொடிநெடும் பதாதி சூழ்தர
முன்னரும் பல்லிய முகிலி னூர்த்திப
வென்னருஞ் சமீவன மெய்தி னூரோ.

(உ௪)

அரசனைக் கண்டன ரடிப் ணிந்தனர்
பிரசகன் மலர்த்தொடைப் பெருந்த காய்கினை
விரசருந் தவத்தினே மேன்மை பெற்றுனேம்
பரசகின் நனமெனப் பகர்ந்து போற் றார்.

(உ௫)

வெந்திறல் வரிசுழல் வீர சேகர
தந்திரத் தலைவரைச் சதுர மைச் சா
முக்கிய புரோகிதர் முதலி யோர்களை
மைத்தனை யளவுளாய் மெய்தி ன் புத்தனன்.

(உ௬)

அருக நினுக்கெழுந் தருள வேண்டிமென்
றொருவரு மமைச்சரை யுள்ளிட டாரொலாம்
பொருவரு மலர்க்கழல் பூண்டு வேண்டலு
கிருபனு மியைந்தன னிறைந்த தார்ப்பரோ.

(100)

சங்குகண் முழங்கின தானா பொங்கின
குங்குமக் கொங்கையர் குலவி யாடின
செங்குணு மெழுந்தன ரெண்ணில் வீரர்கள்
மங்கலக் களிற்றின்மேல் பீரன னேறினான்.

(101)

பொருவருங் காளிமா புரத்தை நண்ணுபு
மருவரும் வீதியை வலங்கொண் டெய்தியே
திருவளர் மானிகை சென் னுபுக்கன
னுருவள ரரியனை உவந்து வைகினான்.

(102)

பகர்மக போபுவிப் பாரந் தாங்கிடத்
தகரருங் கொற்றவா ளீசர் தாளினை
கிகரநுந் தன்மன நிறுவிப் பற்பல
புகரரும் போகமும் புசித்து வாழ்ந்தனன்.

(103)

பலபக லிங்கனம் பாரில் வாழ்ந்துபி
னலக்குஞ் சிவபிரா னருட்டி நத்தின
னலமிசு சிவபத நண்ணி வாழ்ந்தனன்
விலகரும் பெரும்புகழ் வீர சேனனே.

(104)

வேறு.

சாபவிமோ சனமெனு டிப் ப். ரன்றுமுதற் றுங்கியதாற்
பூபதியே யனைமது புட ருணி யதுகொடுக்கு
மாபலம்போ லெத்தீர்த்து வைவயிசைத் தருமமா
ராபலதின் மூழ்கிடுவா னை மிலை யெஞ்ஞானம்.

(105)

மதிகதிரா யாவிழுங்க வருகால மதித்தோற்றந்
துதியமைகார்த் திகைமாதஞ் சோமவா ரங்கருது
திதியமையுந் துலாமாதஞ் செநிமகர மாதநலம்
பதிவிடுபுண் ணியகாலம் பகருமிவை முதலாக.

(106)

சொற்றிடுபுண் ணியகாலத் தோற்றமுணர்ந் தத்தீர்த்தம்
பற்றிமென் புறமுழுகிப் பனவாழ்முத லியர்க்கங்கை
யுற்றிடுபொன் மகளியாதி யுத ழுவார். பெறும்பேற்றைக்
கற்றிநொன் முகனாறுங் கன் யமுடி யாதம்மா.

(107)

வன்னிவ ம் வசிப்போரு மதப்பொய்கை குடைவோரு
ன்னிவத் தொடுபுவன நாத்தி பணிவோருங்
கண்டியுமை திருநெல்லை காமாடி. (108)
முன்னியடை பெரும்பேற்றை மொழிவாரு ள்ளரேயோ.

(1)

செழுதலைய வன்னிவனக் கேத்திரத்தின் னான்மியங்கண்
முழுதுமெடுத்த துரைத்திடுவார் மூவுலகத் திலையுணர்நி
பழுதுதவி ரத்தலத்து மேவியமர் பரம்பரனே
கொழுதுவரி வண்டுமுதார்க் கொற்றவசொற் றிடவல்லோன்.

(109)

கற்றவா தரத்தினரே காபிக்கும் வன்னிவனக்
கொற்றவா ளீசர்கதை கூறுமிடத் தளவிலவா
முற்றவா தரத்தொருநா முணர்ந்ததுரைத் தனமுணர்நி
பொற்றவான் வயவேந்தே யென்றுபுகன் னனமன்னே.

(110)

விருப்பமிக ஷுணத்தவெலா மேதரும் புறக்கேட்டுத்
தெருட்பொலிநெஞ் சினனஞ்சித் திகழ் தருயிம் மான்மியத்தாற்
கருப்பழகாப் பெரும்பிரம் ஞானந் தகை வசமாயிற்
றொருப்படுமுத் தனுமானே னெ னுநமை யுறத்தொழுதான்.

கடுசு கோயிலுர்ப்புராணம்.

பன்முறையுந் தொழுதெழுந்து பழிச்சிலிடை கொண்டேகிப்
பொன்மலைவிற்பெருமானார் புலனேசர் பதம்போற்றி
நன்முறையிற் பொலிதோளா னுடுதுதன் னைகர்புருந்து
மின்மலையு முடிசுவத்து விற்திருந்தா னுலகோம்பி. (சஉ)

கோண்ட பெரும்படையான் சேவன்ரு னாயிருந்து
பாராண்டு புலனேசர் பனிவிடையு மகூர்ந்து
போராண்ட புலக்குறும்பு போக்குமொரு வாயினியே
நாராண்ட மனத்தொடும்பின் விடே கமுத்தி நண்ணினன் (சக)

பளிக் பெருங் குணவீர பாண்டியனென் பவனம்பா
திரைகளும் படியடையா வெளிப்பிரம ஞானத்தை
எளவறப்பெற் றடைந்ததி ன்சாற்றினோர் தெரிந்தனை
பளமிகுமா தவவென்று மலையமா தவனுந் த்தான். (சக)

கேட்டசை மினிடுனிவன் னொருவன். பொங்கியெதி
வாட்டமுழு வதுமொழிந்து சித்தசுத்தி வாய்ந்தானு
யிட்டரிய பிரமஞா னமுமெய்தப் பெற்றானுய்
சாட்டமிகு குதுமுனிவ னன்மலர்த்தா ளிணைப்பனிந்தான். (சக)

ஐயனே ின்னருளா லருந்தவம்பன் னுண்முயன்று
மெய்தரிய சித்தசுத்தி பிரமஞா னமுமெனினின்
மெய்வகைபெற் றன்னடியேன் விளம்புவதென் னினியுய்த்தே
னுய்வகைமற் றிதிவ வேறு முண்டுகொலோ வெனத் ததித்தான்

துதியமையப் புரிந்துபிட்டு தொழுதுவிடை கொண்டேகி
மதியமையும் வன்னிவன் னாதேவர் தமைப்போற்றித்
திதியமையுந் தன்னுடைய சிரமஞ்சேர்ந் தறவாழ்ந்தான்
சுதியமையத் தனையடைந்த பல்சர்குமிது கட்டுணைத்தே. (சக)

என்றுரை மிசவனத்து மாதவர்க ளினிதுரை
நன்றுதரு குதுமுனி நாடியுளைத் தனனாக
வின்றுகின் தருளாலே யித்தகுமான் மியங்கேட்டே
யன்றுசை மினியடைந்த தடைந்தனம்பாய் கருமென்று. (சக)

குதுமுனி வரன்புக் தொழுதுமுனி வரப்பலரு
மேதகுமா மகழு விரும்புறமச் சூதனொடு
மோதநெடுங் கஜலக் முவந்துதொழும் வன்னிவன்
மாதலம்புக் கனிதமர்ந்து மோதேன் றனைத்தொழுவார். (சக)

பொங்கியு புரட்டிமது புட்காணிப் புன்னமுழி
யெங்கு அருவ தெய்வமெனு மெழிந்தொற்ற வாளீசர்
தன்முது நெல்லையுமை தண்டிற் தொழுதேத்தி
வகலநல் விடைபெற்று மறுத்துரை மிசம்புகுந்தார். (சக)

இன்னபுரா னத்தையினி தெழுதுவோ ரெழுதுவிப்போர்
பன்னருஞ்சொற் பொருளுகப்போ ருரைப்பவர்தம் பாற்கே
ரென்னருமென் னரும்போக மிப்புவி னுகர்த்திற் றிட்டு
என்னரொளி மிகுபிரம ஞானியரா யின்புறுவார். (சக)

பொருள்பலவு மினிதமையிப் புராணமார் கிருகத்த
புருள்பலசெய் பூதபிசா சாதிசுரு மேலாவா
வருள்பலசெய் வறுமையற விற்கினாநீங் காதமர்வா
ளருள்பலபுத் திரப்பொலிய வமைந்துவி ள் குவரமாதோ. (சக)

பிரியமிசூங் கொற்றவா ளீசர்பெரு சரித்திரமா
யரியபுகழ் வேதாந்த முழுவதுநன் மைதலினு
லுரியவதி காரிகளா யுள்ளவரிப் பாணத்தைத்
தெரியவமை குருமுகமாத் தென் சரிற்றன் னியராவார். (சக)

ககூ0. கோயிலூர்ப்புராணம்.

திகழ்தருகின் மயரூப சிதம்பரதே சிகன்மொழிய
விகழ்தருத விலாதவன்சொ லேற்றபெரும் புண்ணியத்தாற்
புகழ்தருமிப் புராணத்தைப் பாடினேன் புன்மையெலா
மகழ்தருபே ரறமுதலா யாவுமடைந் தனையர்னும். (இச)

வேறு.

இலங்குபுகழ் வன்னிவனம் வாழ்க ளிர் கொற்றவா
ளீசர் வாழ்க, கலங்குதீர்த்துதின பாண்ட நெலலைநா யகிபெ
ரிய கருணை வாழ்க, மலங்குதலி வத்தலத்து மன்னி ளர் மாத
வர்கள் வாழ்க வாழ்க, நலங்குலவு மணிமன்று ண்டில் வெ
தேற்ற நூனும் வாழ்ப. (இரு)

சாபவிமோசனப்பட்டல முற்றிற்று.

அ. திருவிருத்தம் அசக.

கோயிலூர்ப்புராண முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

114358